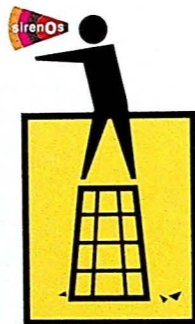

Tarptautinis>Vilniaus*
teatro+festivalis_2005

2005/09/24 - 2005/10/04

vilnius>international*theatre+festival_2005

PROGRAMA ..... 8**EUROPOS SIRENOS**

Otelas	16
Slapyvardis	20
Žuvėdra	24
Juoda šalis	28
Balta žvaigždė	32
Sabonation arba Eikite namo ir sekite žinias	36
Tarelkino mirtis	40
Ronaldo, McDonaldo klouno, istorija	44

LIETUVOS SIRENOS

Žiurkiagalviai	52
Demonai. Nelabieji. Apsėstieji. Kipšai.	56
Trys seserys	60
Atviras ratas	64
Giesmių giesmė	68
Pasikėsirimai	72
Vaidinant auką	76
Merlinas arba Nusiaubta šalis	80
4.48 Psichozė	84
Švyturys	88

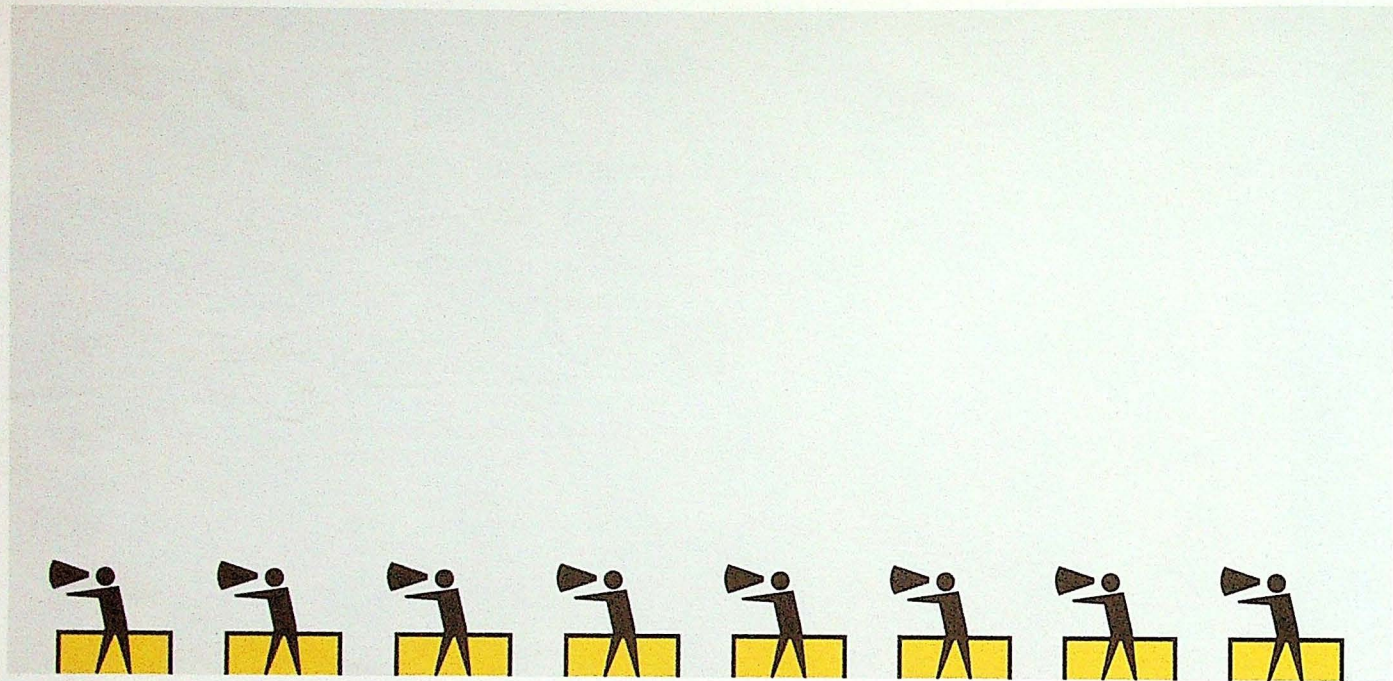
SIRENŲ KLUBAS ..... 92**SIRENŲ SEMINARAS IR DISKUSIJA** ..... 96**PROGRAMME** ..... 8**EUROPEAN SIRENS**

Othello	16
Nickname	20
The Seagull	24
BLACKland	28
White Star	32
Sabonation, Go Home & Follow the News	36
Tarelkin's Death	40
The Story of Ronald, the Clown of McDonald's	44

LITHUANIAN SIRENS

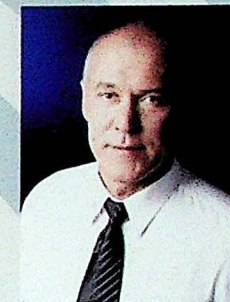
Les Rates	52
The Devils	56
Three Sisters	60
Open Circle	64
The Song of Songs	68
Attempts on Her Life	72
Playing the Victim	76
Merlin or The Wasted Land	80
4.48 Psychosis	84
The Lighthouse	88

SIRENS' CLUB ..... 92**SIRENS' SEMINAR AND DISCUSSION** 96

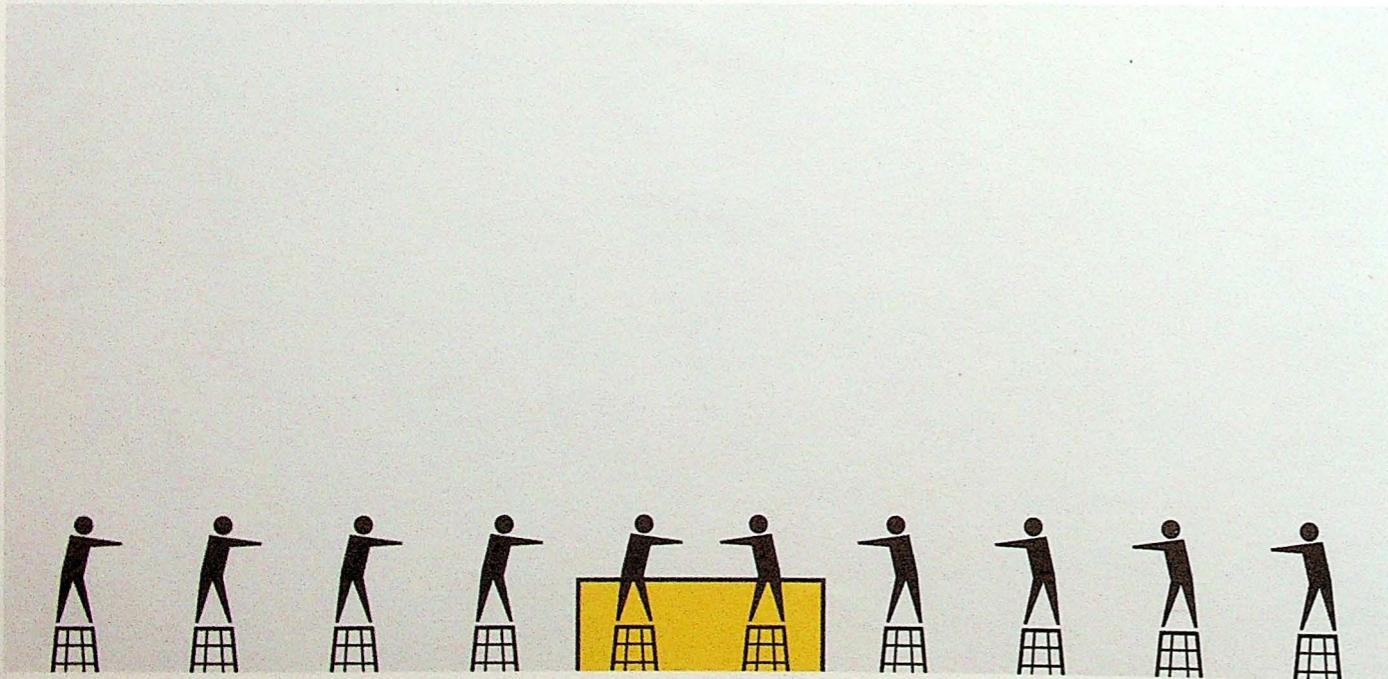
Pernai pirmą kartą surengto „Sirenų“ festivalio sėkmė įrodė, kad šiuolaikinį Europos teatrą pristatantis renginys yra būtina Lietuvos kultūrinio gyvenimo dalis. Nebijokime prisipažinti, jog esame aukšto lygio teatrinės kultūros šalis, kurioje sugebama vertinti ir puoselėti scenos meną. Tikiu, kad „Sirenų“ festivalis bus ta erdvė, kuri skatins dar didesnę domėjimąsi teatru bei žadins naujus kūrybinius užmojus.

Vladimiras Prudnikovas,
Lietuvos Respublikos Kultūros ministras

The success of the Sirenos Festival, which saw the light for the first time last year, is a demonstration of the fact that an event presenting contemporary European theatre is an indispensable part of the culture life in Lithuania. We should not hesitate to admit being a country with a highly developed culture of theatre where the performing arts are much appreciated and cherished. I believe in the Sirenos Festival becoming a space which will encourage the growth of attraction to the theatre, as well as a stimulus for new creative projects.

Vladimiras Prudnikovas,
Minister of Culture of the Republic of Lithuania

Šiomet jau antrą kartą rudenį ančiame Vilniuje išgirsime sirenų gausmą. Juo prasidės tarptautinis Vilniaus teatro festivalis „Sirenos“.

Džiaugiuosi, kad augantis, kūrybiškas ir energijos kupinas Vilnius turi jau tradiciniu tampa teatrų festivalį. Teatro, kuris reaguoja į iššūkius ir pats juos meta. Teatro, kuriame susitinka įvairių šalių kūrėjai, jų idėjos, įveikiamos ribos, gimsta nauji kūrybiniai impulsai.

Šį kartą festivalis kaip niekad arti realaus mūsų gyvenimo. Festivalio tema – socialinis teatras. Turėsime progą nors trumpam stabtelėti ir pabūti tik žiūrovais. Iš šalies pažvelgti į ant scenos atsidūrusį šiuolaikinį mūsų gyvenimą, į tokius reiškinius kaip masinės vartotojiškos kultūros įsigalėjimas, didelių kompanijų bankrotas, praėjusi naujų šalių įstojimo į Europos Sąjungą euforija.

Festivalyje – ne tik įvairi Lietuvos ir užsienio šalių teatrų programa. Žiūrovo laukia ir gausi dokumentinės medžiagos retrospektyva, susitikimai su spektaklių kūrėjais, diskusijos apie menines ir politines idėjas. Visi galėsime dalytis savo teatro supratimu, bendrauti, diskutuoti, būti drauge, atidžiau pažvelgti į gyvenimą mene ir meną gyvenime.

Linkiu, kad „Sirenų“ giesmės priviliotų pilnutėles sales ir vilniečiams bei miesto svečiams atneštų puikių įspūdžių.

Artūras Zuokas,
Vilniaus miesto meras

For the second time this autumn Vilnius will hear the wail of sirens. They will open the International Vilnius theatre festival Sirens.

I am happy that a growing, creative and vibrant Vilnius has a theatre festival which has already become a traditional event. The festival responds to challenges, presenting challenges itself. In Sirens creators from different countries meet and exchange ideas, overcoming boundaries and creating new impulses.

This time, the festival is closer to our life more than ever, its theme being social theatre. You will have an opportunity to stop – at least for a while – and be mere spectators, taking a detached look at the staged contemporary life: the dominance of mass consumer culture, the bankruptcy of large companies and euphoria of the recent accession to the EU.

Sirens presents a diverse programme of Lithuanian and foreign theatres. Also the audience will be offered rich retrospective of documentaries, meetings with the creators of performances, discussions on art and politics. We will share our understanding of theatre, communicate, discuss, spend time together and take a closer look at life in art and art in life.

I hope that the wail of the Sirens will attract crowds into the theatre halls and leave excellent impressions on Vilnius' residents and guests.

Artūras Zuokas,
The Mayor of Vilnius

Prieš metus, kai rengėme pirmąsias „Sirenas“, festivalis sutapo su politine Europos Sąjungos plėtros euforija. Pakilios nuotaikos labai greitai išsisklaidė. Istorinio momento sukelta įtampa ne slopsta, o auga. Suvienytos Europos projekto lyderiai nenujautė tokios stiprios kritiško mąstymo bangos, su kuria susidūrė.

Šiemetinių „Sirenų“ tema – socialinis teatras. Kaip į visuomenines perturbacijas reaguoja įvairių šalių menininkai – bet kurios epochos „seismologai“? Kokius giluminius procesus fiksuoja šiuolaikinis Europos teatras? Ar jis turi tokioje situacijoje ką pasakyti?

Rytų Europos teatro tradicija neturi stipraus socialinio teatro geno. Todėl jis čia tik įdomesnis ir reikalingesnis – kaip injekcija, stiprinanti ir visuomenės, ir teatro imuninę sistemą.

„Sirenose“ pristatomas socialinis teatras matuoja visuomenės gyvenimo pulsą. Kalba apie dalykus, kurie tradicionalistinei scenai tiesiog nešauna į galvą. Jis nebūtinai ignoruoja vadinamąsias amžinausias temas, klasikinius tekstus ar avangardines praėjusio amžiaus teatro tradicijas. Jis gali būti pavojingas, drastiškas ir žavus, ekstremalus ir subtilus, jei jį kuria tabu nepaisantys menininkai, neprisiršę prie vieno žanro ar vienos meno rūšies.

Pirmųjų „Sirenų“ struktūra pasirodė pakankamai tvirta ir atvira judėjimui įvairiomis kryptimis, dėl to nebuvo priežasčių keisti programos formulę. Šiemetinės „Sirenos“ pristato užsienio šalių spektaklius, Lietuvos teatro vitriną, klubo ir laboratorinius renginius. „Sirenos“ taip pat įsitraukė į tarptautinį festivalių tinklą, su ES programos „Kultūra 2000“ parama įgyvendinantį projektą F.I.T. (*Festivals in Transition* – Festivalių transformacija) ir rengia diskusiją apie kintamą Europos festivalių vaidmenį.

Tuos, kas šiemetinio festivalio temą tapatina tik su aštria publicistika ar pabodusia „černucha“, reikia perspėti: „Sirenoms“ vienodai svarbūs abu apibrėžimo „socialinis teatras“ žodžiai.

Kviečiame į aktualų ir įdomų teatrą!

Elona Bajorinienė,
Festivalio meno vadovė

Last year, the first festival of Sirenos was organized at the time of political euphoria of European Union enlargement. However, the excitement faded away quite soon, but the tension caused by this historical moment is increasing rather than decreasing. The leaders of the united Europe project have not anticipated meeting this wave of critical thinking.

This year, the topic of Sirenos is social theatre. What is the reaction in various countries of the artists, who are “seismologists” of every period, to the social perturba-

tions? What kind of deep processes are recorded by the contemporary European theatre? Does it have to say any thing in this situation?

The theatre tradition in East Europe lacks a strong gene of social theatre. That is why we are so interested in it and feel a need for it as an injection that helps the immune system of both society and its theatre.

The social theatre presented in Sirenos checks the pulse of social life. It speaks about things which would never occur on the traditional theatre stage. However, this is not an implication of ignoring the so-called eternal topics, as well as classical texts or the avant-gard traditions of last century theatre. The new social theatre may be dangerous, drastic and fascinating, or it may be extreme and sophisticated in the case when its creators are artists who have not learnt any taboos, who are not engaged in one particular genre or one particular kind of art.

The structure that we used in the first Sirenos appeared to be solid enough and open to movement in various directions. Therefore we had no reasons for changing the main formula of the schedule. This year, the festival is going to present performances from various countries, as well as Lithuanian ones, but also many club events and laboratories. Sirenos has also joined the international network of festivals, supported by EU programme Culture 2000 and aiming to implement the Festivals in Transition – F.I.T. project, and is organizing a discussion on the changing role of festivals in Europe.

Those spectators for whom the topic of this year's festival is associated only with sharp publicist works or showing the dark and marginal spheres of life, should know that for Sirenos both words of definition “social theatre” are equally important.

We invite you to a contemporary and thrilling theatre!

Elona Bajorinienė,
Artistic director of the festival

Europos Sirenos

William Shakespeare

OTELAS

Režisierius – Luk Perceval
Münchner Kammerspiele, Vokietija
>Rugsėjo 24 d. (šeštadienis) 19.00
Nacionalinio dramos teatro Didžiojoje salėje

SLAPYVARDIS

Režisūra – grupė Skutr
Archa teatras, Čekija
>Rugsėjo 25 d. (sekmadienis) 19.00,
26 d. (pirmadienis) 19.00
Nacionalinio dramos teatro Mažojoje salėje

Anton Čechovas

ŽUVÉDRA

Režisierius – Árpád Schilling
Krétakör teatras, Vengrija
>Rugsėjo 26 d. (pirmadienis) 19.00
Menų spaustuvėje

JUODA ŠALIS

Režisierius – Árpád Schilling
Krétakör teatras, Vengrija
>Rugsėjo 27 d. (antradienis) 19.00
Nacionalinio dramos teatro Didžiojoje salėje

BALTA ŽVAIGŽDĖ

Režisierė – Lies Pauwels
Victoria teatras, Belgija
>Rugsėjo 29 d. (ketvirtadienis) 19.00
Nacionalinio dramos teatro Didžiojoje salėje

SABENATION

arba EIKITE NAMO IR SEKITE ŽINIAS
Režisūra – grupė Rimini Protokoll, Vokietija
prodiuseris – „KunstenFESTIVALdesArts“, Belgija
>Rugsėjo 30 d. (penktadienis) 19.00,
spalio 1 d. (šeštadienis) 19.00
Nacionalinio dramos teatro Mažojoje salėje

Aleksandras Suchovas-Kobylinas

TARELKINO MIRTIS

Režisierius – Oskaras Koršunovas
Et Cetera teatras, Rusija
>Spalio 2 d. (sekmadienis) 19.00
Nacionalinio dramos teatro Didžiojoje salėje

RONALDO, McDONALDO KLOUNO, ISTORIJA

Režisierius – Rodrigo Garcia
La Carnicería teatras, Ispanija
>Spalio 4 d. (antradienis) 19.00
Nacionalinio dramos teatro Didžiojoje salėje

European Sirens

>Sep. 24 (Saturday), 7 PM
National Drama Theatre Big Hall
William Shakespeare
OTHELLO
Director: Luk Perceval
Münchner Kammerspiele, Germany

>Sep. 25 (Sunday) 7 PM, Sep. 26 (Monday) 7 PM
National Drama Theatre Small Hall
NICKNAME
Directed by: SKUTR
Archa Theatre, Czech Republic

>Sep. 26 (Monday) 7 PM
Arts Printing House
Anton Chekhov
THE SEAGULL
Director: Árpád Schilling
Krétakör Theatre, Hungary

>Sep. 27 (Tuesday) 7 PM
National Drama Theatre Big Hall
BLACKland
Director: Árpád Schilling
Krétakör Theatre, Hungary

>Sep. 29 (Thursday) 7 PM
National Drama Theatre Big Hall
WHITE STAR
Director: Lies Pauwels
Victoria, Belgium

>Sep. 30 (Friday) 7 PM, Oct. 1 (Saturday) 7 PM
National Drama Theatre Small Hall
**SABENATION,
GO HOME & FOLLOW THE NEWS**
Directed by: Rimini Protokoll, Germany
Co-production: KunstenFESTIVALdesArts, Belgium

>Oct. 2 (Sunday) 7 PM
National Drama Theatre Big Hall
Alexandr Sukhovo Kobylin
TARELKIN'S DEATH
Director: Oskaras Koršunovas
Et Cetera Theatre, Russia

>Oct. 4 (Tuesday) 7 PM
National Drama Theatre Big Hall
**THE STORY OF RONALD,
THE CLOWN OF McDONALD'S**
Director: Rodrigo Garcia
La Carnicería Theatre, Spain

Lietuvos Sirenos

Natacha de Pontcharra
ŽIURKIAGALVIAI *LIUGOS*
Režisierius – Agnius Jankevičius
Audronio Liugos produkcija
>Rugsėjo 30 d. (penktadienis) 12.00
Menų spaustuvės Kišeninėje salėje

Fiodoras Dostojevskis
DEMONAI. NELABIEJI. APSĖSTIEJI. KIPŠAI. *LNQ*
Režisierius – Jonas Vaitkus
Lietuvos Nacionalinis dramos teatras
>Rugsėjo 30 d. (penktadienis) 16.00
Nacionalinio dramos teatro Didžiojoje salėje

Anton Čechovas
TRYS SESERYS *Mūšy*
Režisierius – Rimas Tuminas
Valstybinis Vilniaus mažasis teatras
>Spalio 1 d. (šeštadienis) 13.00
Valstybiniame Vilniaus mažajame teatre
(repeticija)

ATVIRAS RATAS *MENY SP*
Režisierius – Aidis Giniotis
Lietuvos muzikos ir teatro akademija
>Spalio 1 d. (šeštadienis) 16.00
Menų spaustuvės Kišeninėje salėje

GIESMIŲ GIESMĖ *MENO FORTO*
Režisierius – Eimuntas Nekrošius
Meno fortas
>Spalio 1 d. (šeštadienis) 19.00
Rusų dramos teatre

Martin Crimp
PASIKĖSINIMAI
Režisierius – Cezaris Graužinis
Audronio Liugos produkcija
>Spalio 2 d. (sekmadienis) 12.00
Jaunimo teatro salėje „99“

Broliai Presniakovai
VAIDINANT AUKĄ *Mūfu*
Režisierius – Oskaras Koršunovas
OKT / Vilniaus miesto teatras
>Spalio 2 d. (sekmadienis) 16.00
Nacionalinio dramos teatro Mažojoje salėje
(repeticija)

Tankred Dorst
MERLINAS arba NUSIAUBTA ŠALIS *MENY SPAUST*
Režisierius – Gintaras Varnas
Menų spaustuvė, Valstybinis Kauno dramos teatras,
Naujosios dramos akcija
>Spalio 2 d. (sekmadienis) 19.00
Menų spaustuvėje

Lithuanian Sirens

>Sep. 30 (Friday) 3 PM
Arts Printing House Pocket Hall
Natacha de Pontcharra
LES RATES
Director: Agnius Jankevičius
Audronis Liuga Production

>Sep. 30 (Friday) 4 PM
National Drama Theatre Big Hall
Fyodor Dostoevsky
THE DEVILS
Director: Jonas Vaitkus
Lithuanian National Drama Theatre

>Oct. 1 (Saturday) 1 PM
The State Small Theatre of Vilnius
Anton Chekhov
THREE SISTERS
Director: Rimas Tuminas
Work in progress

>Oct. 1 (Saturday) 12 AM
Arts Printing House Pocket Hall
OPEN CIRCLE
Director: Aidis Giniotis
Lithuanian Academy of Music and Theatre

>Oct. 1 (Saturday) 6 PM
Russian Drama Theatre
THE SONG OF SONGS
Director: Eimuntas Nekrošius
Theatre Studio of Eimuntas Nekrošius Meno Fortas

>Oct. 2 (Sunday) 12 AM
The State Youth Theatre of Vilnius Hall 99
Martin Crimp
ATTEMPTS ON HER LIFE
Director: Cezaris Graužinis
Audronis Liuga Production and cezaris group

>Oct. 2 (Sunday) 4 PM
National Drama Theatre Small Hall
The Brothers Presnyakov
PLAYING THE VICTIM
Director: Oskaras Koršunovas
OKT / Vilnius City Theatre
Work in progress

>Oct. 2 (Sunday) 7 PM
Arts Printing House
Tankred Dorst
MERLIN OR THE WASTED LAND
Director: Gintaras Varnas
Arts Printing House, Kaunas State Drama Theatre,
New Drama Action

Lietuvos Sirenos

Sarah Kane
4.48 PSICHOZĖ
Režisierius – Valius Tertelis
Valstybinis Kauno dramos teatras
>Spalio 3 d. (pirmadienis) 16.00
Nacionalinio dramos teatro Mažojoje salėje

Timothée de Fombelle
ŠVYTURYS
Režisierius – Gintaras Varnas
Valstybinis Kauno dramos teatras
>Spalio 3 d. (pirmadienis) 19.00
Menų spaustuvėje

Visi „Europos Sirenų“ spektakliai verčiami į lietuvių kalbą,
o „Lietuvos Sirenų“ – į anglų.

Lithuanian Sirens

>Oct. 3 (Monday) 4 PM
National Drama Theatre Small Hall
Sarah Kane
4.48 PSYCHOSIS
Director: Valius Tertelis
Kaunas State Drama Theatre

>Oct. 3 (Monday) 7 PM
National Drama Theatre Small Hall
Timothée de Fombelle
THE LIGHTHOUSE
Director: Gintaras Varnas
Kaunas State Drama Theatre

Lithuanian translation will be provided for all European
performances and English translation – for all Lithuanian
performances.

Sirenų klubas

>Rugsėjo 25 d. (sekmadienis) 22.00
Vakaras skirtas režisieriui Lukui Percevaliui

>Rugsėjo 26 d. (pirmadienis) 22.00
Internetas ir teatras
Vakaro svečiai – Archa teatras (Čekija)
ir Ernestas Parulskis

>Rugsėjo 27 d. (antradienis) 22.00
Vakaro svečias – Krétakör teatras (Vengrija)

>Rugsėjo 28 d. (trečiadienis) 22.00
Vokiečių teatras ir politika

>Rugsėjo 29 d. (ketvirtadienis) 22.00
Vakaro svečiai – „Baltos žvaigždės“ trupė (Belgija)

>Rugsėjo 30 (penktadienis) 15.00
Seminaras „Tarptautinio kultūrinio
bendradarbiavimo strategijos“
Vedėjas – Dragan Klaic (Nyderlandai)

>Rugsėjo 30 (penktadienis) 22.00
Vakaro svečiai – Martin Wälde ir Rimini Protokoll (Vokietija)

>Spalio 1 d. (šeštadienis) 11.00
Diskusija „Festivalių transformacija“
Moderatoriai – Rose Fenton (Didžioji Britanija)
ir Elona Bajorinienė (Lietuva)

>Spalio 1 d. (šeštadienis) 15.00
Seminaras „Tarptautinio kultūrinio
bendradarbiavimo strategijos“
Vedėjas – dr. Dragan Klaic (Nyderlandai)

>Spalio 1 d. (šeštadienis) 22.00
Vakaro svečiai – dramaturgai broliai Presnyakovai (Rusija)

>Spalio 2 d. (sekmadienis) 22.00
Vakaro svečiai – „Tarelkino mirties“ kūrėjai

>Spalio 3 d. (pirmadienis) 12.00
Video paskaita „Prancūzų teatro panorama
nuo 1950 m. iki šių dienų“
Lektorė – Marie-Christine Autant-Mathieu (Pancūzija)

>Spalio 3 d. (pirmadienis) 14.00
Prancūziškų pjesių mugė

>Spalio 4 d. (antradienis) 22.00
Vakaro svečias – režisierius Rodrigo Garcia (Argentina / Ispanija)

Visi klubo renginiai vyks
Valstybinio Vilniaus Mažojo teatro patalpose, Gedimino pr. 22
Rengėjai pasilieka teisę keisti programą.

The Sirens' Club

>Sep. 25 (Sunday) 10 PM
Evening dedicated to theatre director Luk Perceval

>Sep. 26 (Monday) 10 PM
The Internet and the Theater
The guests: Archa Theatre (Czech Republic)
and Ernestas Parulskis

>Sep. 27 (Tuesday) 10 PM
The guest: Krétakör Theatre (Hungary)

>Sep. 28 (Wednesday) 10 PM
The German Theatre and Politics

>Sep. 29 (Thursday) 10 PM
The guests: the group of White Star (Belgium)

>Sep. 30 (Friday) 3 PM
Performing Art Management Seminar
Strategies of International Cultural Cooperation
Speaker: Dr. Dragan Klaic (Netherlands)

>Sep. 30 (Friday) 10 PM
The guests: Martin Wälde and Rimini Protokoll (Germany)

>Oct. 1 (Saturday) 11 AM
International discussion Theatre Festivals in Transition (F.I.T.)
Moderators: Rose Fenton (Great Britain)
and Elona Bajorinienė (Lithuania)

>Oct. 1 (Saturday) 3 PM
Performing Art Management Seminar
Strategies of International Cultural Cooperation
Speaker: Dr. Dragan Klaic (Netherlands)

>Oct. 1 (Saturday) 10 PM
The guests: playwrights The Presnyakov Brothers (Russia)

>Oct. 2 (Sunday) 10 PM
The guests: the group of Tarelkin's Death

>Oct. 3 (Monday) 12 PM
Video lecture French Theatre Panorama from 1950 till Nowadays
Lecturer: Marie-Christine Autant-Mathieu (France)

>Oct. 3 (Monday) 2 PM
A fair of French plays

>Oct. 4 (Tuesday) 10 PM
The guest: theatre director Rodrigo Garcia (Argentina / Spain)

All the events of the Club will be held at
the State Small Theatre of Vilnius, 22 Gedimino pr.
The schedule of events may be subject to change.

ARTIS
CENTRUM HOTELS

Liukso klasės viešbutis ir restoranas Vilniaus senamiestyje

- 65 kambariai (50 dviviečių, 11 vienviečių, 4 liuksai)
- Oro kondicionierius, nuolatinis interneto ryšys, mini baras, asmeninių daiktų seifas, elektroniniai raktai
- Poilsio kompleksas – pirtys, baseinas su sūkurine vonia, treniruokliai
- Saugus ir nemokamas mašinių parkavimas
- „Artis“ viešbučio restoranas ir baras. Banketų ir furšetų organizavimas
- 2 konferencijų salės

ARTIS
Liejyklos g. 11/23
01120 Vilnius, Lietuva
Tel. + 370 5 266 03 66
Faks. + 370 5 266 03 77
El. paštas artis@centrum.lt
www.centrumhotels.com

We LOVE to pamper

 SMA

ADVOKATŲ KONTORA
SOLOVEIČIKAS | MARKAUSKAS | AVIŽA

Totorių g. 3, 01121 Vilnius

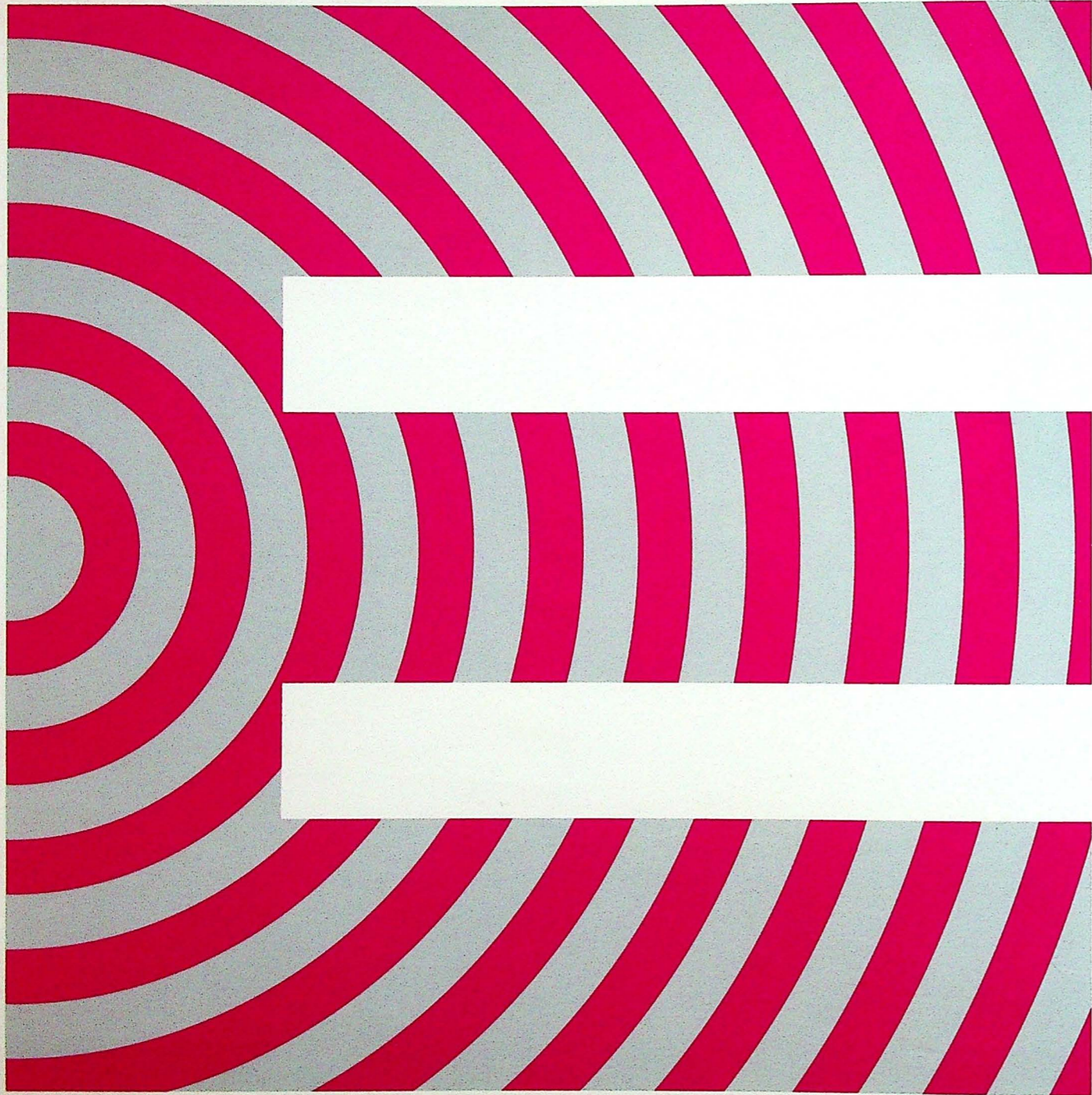
tel. +370 5 212 00 33

faks. +370 5 212 10 33

el. paštas info@sma.lt

www.sma.lt

EUROPOS SIRENOS   EUROPEAN SIRENS

William Shakespeare
OTELAS**Inscenizacija**> Feridun Zaimoglu ir Günter Senkel**Režisierius**> Luk Perceval**Scenografija**> Katrin Brack**Kostiumai**> Ursula Renzenbrink**Muzika**> Jens Thomas**Šviesos**> Max Keller**Literatūrinė dalis**> Marion Tiedke**Režisieriaus asistentė**> Stephanie Sewella**Scenografės asistentė**> Tine Becker**Kostiumų dailininkės asistentė**> Anna Börnsen**Vaidina**> **Otelas**> Thomas Thieme **Brabancijus, senatorius, Dezdemonos tėvas**> Werner Rehm **Kasijus, Otelo leitenantas**> Stefan Merki **Jagas**> Wolfgang Pregler **Rodrigas**> Bernd Grawert **Kunigaikštis, Venecijos dožas**> Wolfgang Hinze **Dezdemoną, Otelo žmoną**> Julia Jentsch **Emilija, Jago žmoną**> Sheri Hagen
Pianistas> Jens Thomas**Premjera**> 2003 m. kovo 29 d.**Trukmė**> 120 min. be pertraukos

„Nesu tas, kas esu!“ – taip Jagas perfrazuoja Dievo žodžius „Esu, kas esu“ ir taikliai apibūdina šio Shakespeare'o kūrinio temą. Tai tragedija apie tapatybės chimeriškumą, tapatybės, kurios esmė – tai, ką žmogus įsivaizduoja žinąs, nors iš tiesų neskiria realybės nuo iliuzijos. Otelą sužlugdo ne veiksmai, o jo paties minčių labirintas, kuriuo pasinaudoja Jagas. Šis, apimtas pavydo ir neapykantos Otelui, išprovokuoja priešininko pavydą ir neapykantą – Venecijos generolas nužudo savo jauną žmoną Dezdemoną, nors ji ir bando įtikinti vyrą savo meile ir ištikimybe. Jagas surezga neprikaištingą intrigą, kurios pasekmės – tragiškos.

„Otelas“ – tai tragedija apie nesugebėjimą pritaipyti ir buvimą svetimu. „Venecijos mauras“, kaip jį vadino Shakespeare'as, yra juodasis baltųjų pasaulyje. Užsitarnavęs Venecijos respublikos generolo titulą, Otelas turi viską – valdžią, turtus ir pripažinimą. Manydamas, kad Dezdemoną jį apgaudinėja, Otelas praranda moralines vertybes, netenka tikėjimo ir tapatybės visuomenėje, į kurią buvo tobulai įsiliesęs. Šitai belgų režisierius Lukas Percevalis nagrinėja, ką mūsų

William Shakespeare
OTHELLO**Adaptation**> Feridun Zaimoglu and Günter Senkel**Director**> Luk Perceval**Set**> Katrin Brack**Costumes**> Ursula Renzenbrink**Music**> Jens Thomas**Lights**> Max Keller**Dramaturgy**> Marion Tiedtke**Assistant director**> Stephanie Sewella**Set assistant**> Tine Becker**Costumes assistant**> Anna Börnsen**With**> **Othello**> Thomas Thieme **Brabanzio, Desdemona's father, senator**> Werner Rehm **Michael Cassio, Othello's lieutenant**> Stefan Merki **Iago**> Wolfgang Pregler **Roderigo**> Bernd Grawert **Duke of Venice**> Wolfgang Hinze **Desdemona, Othello's wife**> Julia Jentsch **Emilia, Iago's wife**> Sheri Hagen
Piano player> Jens Thomas**Première**> 29. March 2003**Duration**> 120 min, no interval

“I am not who I am!”, this is how Iago paraphrases the words of God: “I am who I am” and defines precisely the subject of this tragedy. This is the tragedy about the chimera of identity; identity, the essence of which is something that a human being thinks he knows although in reality he fails to distinguish actuality from illusion. Othello is destroyed not by his own actions but rather by the maze of his own thoughts. Iago takes advantage of such situation. Full of jealousy and hatred towards Othello, Iago provokes the jealousy and hatred of his rival – Othello kills his young wife Desdemona even though she tries to convince her husband that she loves him and is faithful to him. Iago weaves a flawless plot, the consequences of which are tragic.

Othello is a tragedy about the failure to adapt and being a stranger. “The Moore of Venice”, as Shakespeare referred to him, is a black in the world of the whites. Othello is a general of the Republic of Venice. He has everything – the power, riches and recognition. Having been misled by the idea that Desdemona had been unfaithful to him, Othello loses moral virtues, his faith and identity within the society, where he

laikais reikia būti svetimam. Jam padeda rašytojas Feridunas Zaimoglu, kuris pats patyrė svetimšalio likimą. Antrosios turkų emigrantų kartos atstovas pasižymi ypač aštria politine sąmone. Kartu su scenarijaus autoriumi Güntheriu Senkeliu jis parašė naują „Otelo“ versiją.

Studijų laikais „Otele“ mus žavėjo pavydo tema. Dabar ji manęs visai nedomina. Repetuoju supratau, kad tai – drama apie nekaltumo praradimą. Ir be galo skausminga drama, nes čia kalbama apie vienetvę ir apie tai, kaip blogis po truputį įtraukia žmogų. Vienetvės tema ir liūdesys būdingi visai Shakespeare'o kūrybai. Iš liūdesio kyla jo grožio ilgesys, kuris, mano manymu, yra meno esmė. Būtent Shakespeare'o nihilizmas mums padeda susitaikyti su gyvenimu, kad ir kaip prieštarai tai skambėtų.

Lukas Percevalis

> Lukas Percevalis

Vienas garsiausių šiuolaikinio teatro režisierių, vadinamosios „flamandiškos bangos“, kuri atgaivino konservatyvų savo šalies teatrų repertuarą, atstovas. 1991 m. Lukas Percevalis pradėjo vadovauti „Blauwe Maandag Compagnie“ trupei, kurios estetika apibūdina įtemptą vaidybą ir kūrybinis atvirumas – kiekvienas narys gali dalyvauti ruošiant pjesių ir projektų koncepcijas. 1997–1998 m. Antverpene Lukas Percevalis įsteigė „Het Toneelhuis“ – savotišką „Blauwe Maandag Compagnie“ ir „Koninklijke Nederlandse Schouwburg“ susivienijimą – ir tapo jo meno vadovu. Šios iniciatyvos tikslas – sukurti meninį pagrindą eksperimentiniam teatrui, kuriame dalyvautų teatro srityje dirbantis flamandų bei olandų jaunimas. Lukas Percevalis yra gavęs keletą apdovanojimų už geriausią režisūrą, jo spektakliai dažnai kviečiami į Europos teatro festivalius.

>Spektaklį remia Goethes institutas.

had been a perfect integral part. This is how the Belgian director analyses the state of being a stranger nowadays. The writer Feridun Zaimoglu, who has experienced the fate of a stranger, assists the director. The representative of the second generation of Turkish emigrants is noted for his extremely penetrating political consciousness. Together with the author of the script Günther Senkel, he has written a new version of Othello.

During our studies, we were fascinated by the theme of jealousy in Othello. Now, it no longer interests me. While rehearsing, I realized that this is a drama about the loss of innocence. It is also an extremely painful drama because it reveals loneliness and shows how evil gradually devours a human being. Themes of loneliness and sadness are dominant throughout the works of Shakespeare. Sadness inspires his yearning for beauty, which, to my mind, is the essence of art. No matter how controversial it may sound, nihilism is what helps us to face life.

Luk Perceval

> Luk Perceval

He became an important representative of the so-called Flemish Wave that tried to revive the rigid repertoire theatre of its country. Since 1991 Luk Perceval has been in charge of the Blauwe Maandag Compagnie. The work and aesthetics of the group were mainly shaped by the intensity in playing and the fact that everyone was involved in the conceptional preparation of plays and projects. In the theatre season 1997/1998 Luk Perceval founded Het Toneelhuis – a “merger” of Blauwe Maandag Compagnie and Koninklijke Nederlandse Schouwburg in Antwerpen – and became its art director. This initiative was aiming at the creation of an artistic platform for experimental theatre by young Flemish and Dutch people working in the field of theatre. As a director Luk Perceval received several awards and was often invited with his productions to the annual theatre festivals of the Netherlands, Belgium, and other European countries.

>Sponsored by The Goethe-Institute.

SLAPYVARDIS

Autorius ir režisierius> SKUTR (Martin Kukučka, Lukáš Trpišovský)

Scenografija> Jakub Kopecký

Kostiumai> Daniela Klimešová

Muzika ir garsas> Petr Kaláb

Animacija> Aleš Baumgartner

Produkcijos vadyba> Helena Rousová, Jiří Sulženko

Vaidina> Dora Kršková Terrazas, Adéla Stodolová,

Rostislav Novák, Josef Rosen

Premjera> 2004 m. spalio 14 d.

Trukmė> 60 min. be pertraukos

„Slapyvardis“ – tai „Archa“ teatro spektaklių ciklo šiuolaikiška tema „Chat“ (pokalbiai internete) dalis. Kūrinyje apie žodžių virsmą judesiais, o judesių – žodžiais.

Tiesioginio ryšio pokalbiai internete: štai mano vardas!.. štai mano slapyvardis!.. kas aš esu?.. o kas tu?.. kodėl tu čia?.. ar mes čia esam tinkamu laiku?.. :)

Keturi „čatintojai“ trumpam susitinka pokalbių svetainėje. Kiekvienas jų turi savo priežastį naršyti. Pirmasis ieško su kuo pasimylėti. Antrasis kvailioja, stengdamasis atskleisti kitų žmonių silpnybes. Trečiasis pasiruošęs glaustai pateikti tavo psichologinį portretą, net jei to visai nenori. O ketvirtoji tiesiog nori pažaisti – nieko asmenišką... nieko asmenišką!!!

Virtualios realybės dėka kiekvienas jų atskleidžia dalelę savęs. Kas yra internetiniai pokalbiai, o kas – realybė? Kas šiandien yra tikra? Kokie žmonės prisijungia prie interneto ir dėl ko jie tai daro? Ar gali tiesioginis bendravimas internetu paveikti mūsų tikrą gyvenimą? Tinklo pokalbių erdvė skatina susimąstyti apie save ir susikurti savo paties projekciją. Kokia tokios projekcijos kokybė ir kiek giliai mes mąstome apie save? Pabandykime sekti keturių „čatininkų“ pasakojimus.

Progresyvus šviesos dizainas, neįprastai pritaikyta vaizdo projekcija ir rafinuoti garso panaudojimo būdai – tai raktiniai žodžiai, apibūdinantys technologinius spektaklio sprendimus. Apie internetinius pa-

NICKNAME

Playwright and director> SKUTR (Martin Kukučka, Lukáš Trpišovský)

Set> Jakub Kopecký

Costumes> Daniela Klimešová

Music and soundscape> Petr Kaláb,

Animation> Aleš Baumgartner

Production manager> Helena Rousová, Jiří Sulženko

With> Dora Kršková Terrazas, Adéla Stodolová, Rostislav Novák,

Josef Rosen

Première> 14. October 2004

Duration> 60 min, no interval

Nickname is a part of the Archa Theatre's contemporary thematic cycle Chat, a performance about changing words into movement and movement into words.

Chatting on-line: this is my name!.. this is my nickname!.. who am I?.. and who are you?.. why are you here?.. are we here at the right time?.. :)

Four chat users meet for a moment in a chatroom. Each of them has his own reason to be on-line. The first one seeks for a lover. The second one fools trying to expose the weaknesses of others. The third is going to make your psychological profile, even if you don't want it at all. And the fourth one, she just wants to play, nothing personal... nothing personal!!!

Thanks to virtual reality every one of them reveals a piece of himself. What's chat and what's reality? What is real today? What type of people enter the online world and why? Can online communication affect our real lives?.. Chat is an area that urges us toward self-reflection and the self-projection. What is the quality of our self-projection and how deep is our self-reflection? Let's just follow the stories of four chatters.

The show devised by the company during the period of workshops uses contemporary media to express the topic of on-line chatting. Progressive light design, unusually applied projection and refined use of sound are the keywords of the technological approach to the show.

šnekesius pasakojantis „Slapyvardis“ pasitelkia daug judesio ir kūno teatro, kuris išryškina kontrastą tarp žodžių ir veiksmo.

Martin Kukučka ir Lukáš Trpišovský („Skutr“) sudaro tikrai originalų kūrybinį tandemą tiek pasirinkdami temas, kurias perkelia į sceną, tiek dėl formos, kuri naudojama šioms temoms atskleisti. Jie jauni, pasitikintys savimi ir autentiški. Jie bręsta lyg vynas ir nebijo rodyti nerimą keliančias problemas ir apnuoginti jautrias vietas.

Iva Volánková> Svět a divadlo

> SKUTR (Martin Kukučka ir Lukáš Trpišovský)

2004 m. jie abu baigė teatro režisūros ir dramaturgijos kursą Prahos Scenos menų akademijos Teatro fakulteto Alternatyvaus teatro ir Lėlių teatro meno katedroje. Už Lenkijoje pastatytą spektaklį „Masakra“ jaunieji čekai yra gavę Tarptautinio universitetų teatro festivalio ZLOMVAZ didįjį prizą Prahoje 2004 m., taip pat Prahos Scenos menų akademijos Teatro fakulteto dekanų paskirtą apdovanojimą 2002 m. ir 2004 m. Pastaruoju metu bendradarbiauja su garsiais Čekijos Respublikos teatrais: „Divadlo Archa“, „Divadlo Na zábradlí“, „Švandovo divadlo“ ir keliais Lenkijos teatrais.

>Spektaklį parėmė Prahos miesto taryba.

Even though the show is dealing with word-based topic of on-line chatting, the extensive use of movement and physical theatre is there to highlight the contrast of words and movement.

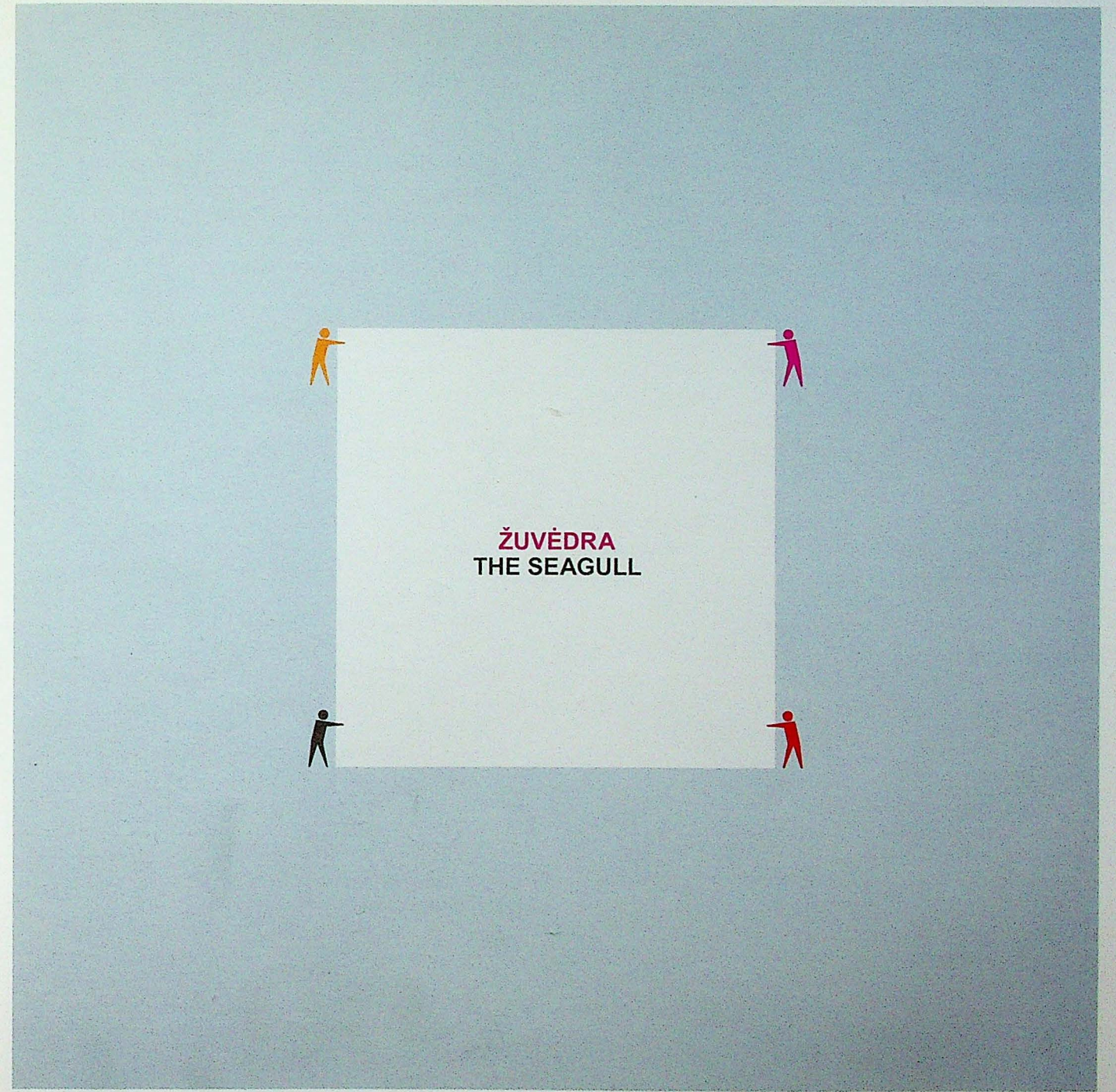
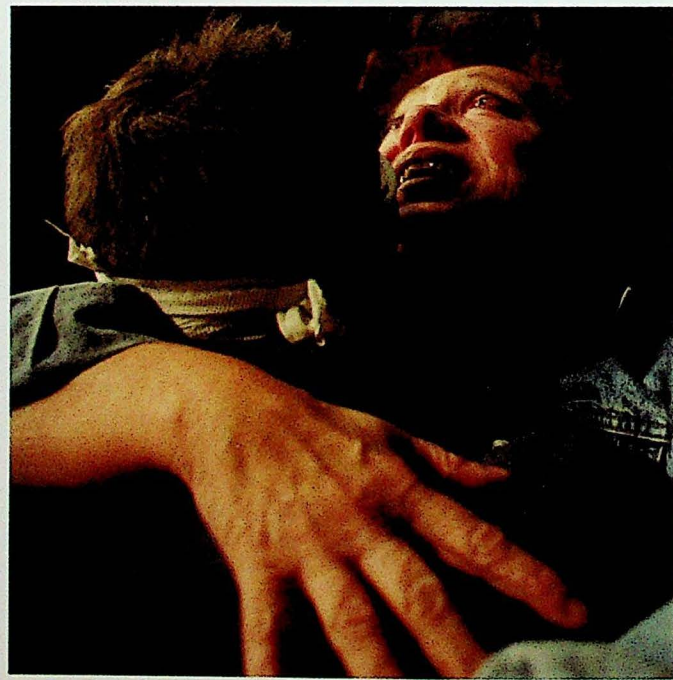
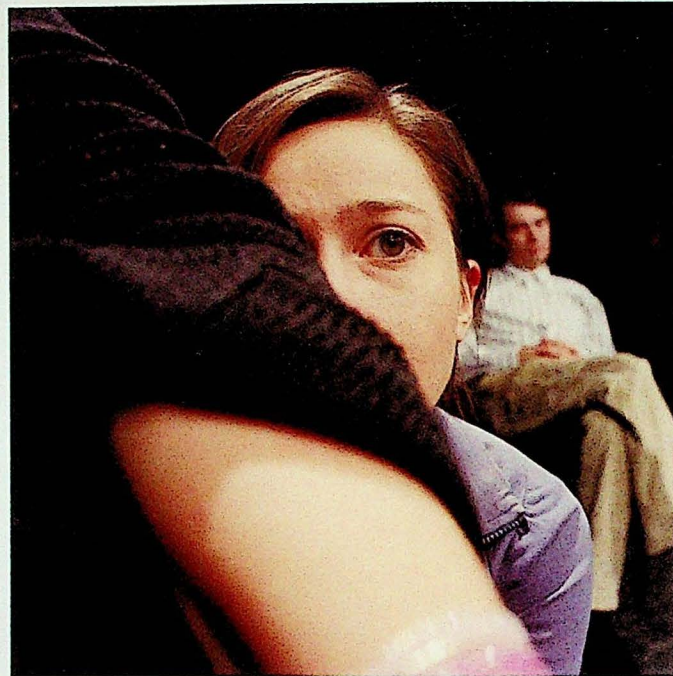
Martin Kukučka and Lukáš Trpišovský (Skutr) is a truly original tandem as for the themes and topics research that they transfer on stage, and as for the form applied on these themes. They are young, confident and authentic. They mature like wine and they are not afraid of opening disturbing problems and cutting to the quick.

Iva Volánková> Svět a divadlo

>SKUTR (Martin Kukučka and Lukáš Trpišovský)

They both graduated from the Theatre Directing and Dramaturgy at the Department of Alternative Theatre and Puppetry at the Theatre Faculty of the Academy of Performing Arts in Prague in 2004. For the show Masakra staged in Poland, they have been awarded the Grand Prix of the International Festival of Theatre Universities ZLOMVAZ 2004 in Prague and the Dean's of the Theatre Faculty of the Academy of Performing Arts Prague Award 2002 and 2004. At present they cooperate with renowned theatres in the Czech Republic (Divadlo Archa, Divadlo Na zábradlí, Švandovo divadlo) and with theatres in Poland.

>With the support of The Prague City Council.

Antonas Čechovas
ŽUVĖDRA

Režisierius> Árpád Schilling
Scenografija> Márton Ágh, Tamás Bányai
Vaidina> Irina Nikolajevna Arkadina, pagal vyrą Trepliova, aktorė> Eszter Csákányi Piotras Nikolajevičius Sorinas, jos brolis> József Gyabronka Konstantinas Gavrilovičius Trepliovas, jos sūnus, jaunuolis> Zsolt Nagy Nina Michailovna Zarečnaja, jauna mergina, turtingo dvarininko dukra> Annamária Láng Borisas Aleksejevičius Trigorinas, beletristas> Tilo Werner Jevgenijus Sergejevičius Dornas, gydytojas> Sándor Terhes Ilja Afanasjevičius Šamrajevas, atsargos poručikas, Sorino ūkvedys> Péter Scherer Polina Andrejevna, jo žmona> Borbála Péterfy Maša, jo dukra> Lilla Sárosdi Semionas Semionovičius Medvedenko, mokytojas> László Katona
Vertimas į vengrų k.> Géza Morcsányi
Literatūrinė dalis> Anna Veress
Režisieriaus asistentas> Péter Tóth
Pastatymo vadyba> Máté Gáspár
Premjera> 2003 m. spalio 23 d.
Trukmė> 210 min., viena pertrauka

Pirmajame Čechovo „Žuvėdros“ veiksme jaunas maištingas rašytojas Kostia Treplevas pretenduoja į „naujas formas“, o ketvirtajame veiksme jis vis dėlto daro išvadą: „nesvarbu ar naujos, ar senos formos...“

Árpádas Schillingas norimą rezultatą pasiekia visiškai netradicinėje vietoje, be aiškių klasikinių teatro atributų – scenos, apšvietimo, kostiumų ir muzikos. Ir, regis, tai įvyksta visiškai paprastu būdu – aktoriai ir žiūrovai atsiduria toje pačioje erdvėje ir tame pačiame laike. Pradžioje susitapatinama su pjesės veikėjais, vėliau prarandama sava tapatybė ir galiausiai prisiimama nauja. Tai tarsi teatro nebuvimas, kuriame sukuriama tuščia erdvė žmogui ir jo sielai. Statydamas „Žuvėdrą“, režisierius vengia teatre įsigalėjusių papročių ir sąlygiškumų bei kuria teatrą minimaliomis priemonėmis – tik per glaustą ir subtilią vaidybą.

Anton Chekhov
THE SEAGULL

Director> Árpád Schilling
Set> Márton Ágh, Tamás Bányai
With> Irina Nikolaevna Arkadina, an actress> Eszter Csákányi Pjotr Nikolaevitch Sorin, her brother> József Gyabronka Konstantin Gavrilovitch Treplev, her son> Zsolt Nagy Nina Sarechnaya, a young girl> Annamária Láng Boris Trigorin, a writer> Tilo Werner Evgeni Sergeevitch Dorn, doctor> Sándor Terhes Shamraev, estate manager> Péter Scherer Polina Andreevna, his second wife> Borbála Péterfy Masha, his daughter> Lilla Sárosdi Medvedenko, teacher> László Katona
Hungarian translation> Géza Morcsányi
Dramaturgy> Anna Veress
Assistant to the director> Péter Tóth
Production manager> Máté Gáspár
Première> 23. October 2003
Duration> 210 min, one interval

Kostia Treplev, the rebellious young writer claims “new forms” in the first act of Chekhov’s Seagull – and in the fourth act he concludes: “no matter whether new forms or old...”

Árpád Schilling achieves the desired effect in a completely non-traditional space, with no evidence of classical theatrical attributes: stage, lights, costumes, and music. It happens in a seemingly simple way – by the coexistence of the actors and viewers in the same space and time, starting from the identification with the drama characters, through the loss of your own identity to taking on a new one. It is a kind of non-theatre, a clean space for a human being and his/her soul. In his staging of the Seagull, the director avoids, eludes, and disputes theatrical conventions and presents the total theatre by minimal means: only in concise and subtle way of acting.

With The Seagull, understanding the author’s original intention was my goal and I barely interfered with the text. However, in an extremely simplified theatre language, where the actors, deprived of all outward tools, are willing to identify with their characters in front of the audience, Treplev’s suicide would have been quite ridiculous.

Statydamas „Žuvėdra“ išsikėliau vienintelį tikslą – suvokti autoriaus pradinį ketinimą, dėl to beveik nesikišau į tekstą. Vis dėlto, jei pasitelktume ypač supaprastintą teatro kalbą, kai aktoriai, neturėdami galimybių naudotis jokiomis išorinėmis priemonėmis, žiūrovų akivaizdoje nori susitapatinti su savo personažais, Treplevo savižudybė taptų gana juokinga. Nėra nieko labiau apgailėtino už akistatą su savo talento trūkumais ir nekintamu vienišumu. Ir jei tai žinodamas privalai gyventi toliau, tada, manau, tavo gyvenimą galima pavadinti nenusisekusi.

Árpádas Schillingas

Galima pagalvoti, kad šie aktoriai išgyveno kažin kokią žiaurią psichodramą, kurioje atskleidė visas užgniaužtas savo dvasios aistras, išnaršė nematomus kampus ir prikėlė visą gąsdinantį žinojimą, praplėsdami jau užgyjusias žaizdas ir iš naujo išgyvendami savo dramatiškiausius patyrimus apie žmoniją, save, meilę ir t. t. Tačiau visa tai yra atveriamą ne privačioje tikrovėje, bet kruopščiai išmatuotų vaidybos priemonių, grynų ir sukurtų atspalvių, gestų bei balsų pagalba. Jie yra mirusios, tačiau gyvos marionetės, balansuojančios tarp gyvenimo ir mirties, teatro ir realybės.

Gabriella Nagy> litera.hu

>Árpádas Schillingas

Jaunas vengrų režisierius Árpádas Schillingas yra dažnai lyginamas su Lietuvos režisieriumi Oskaru Koršunovu. Abu jie atstovauja tai pačiai teatro novatorių kartai, kuri analizuoja posovietinę Rytų Europos tikrovę. Šis vengrų režisierius savo kūrybą pirmą kartą plačiau pristatė 1999 m. UTE festivalyje Strasbūre ir 2000 m. „Odeono“ teatre Paryžiuje, kur buvo parodyta B. Brechto pjesė „Baalis“. Nuo to laiko jo trupė Vengrijoje vertinama už savarankiškumą, talentą ir drąsą eksperimentuojant.

>Spektaklį pristato Teatro ir kino informacijos ir edukacijos centras. Spektaklį remia Vengrijos Nacionalinis kultūros fondas ir Vengrijos ambasada. Pjesė iš rusų kalbos vertė Sigita Parulskis. Vertimą dovanuoja „Alma littera“.

And there is nothing more pathetic than having to face your own lack of talent and your unalterable loneliness and I think, if knowing that, you have to carry on living, that is what we might call a failure of life.

Árpád Schilling

One has the feeling these actors have gone through some cruel psychodrama, where they exposed the suppressed passions of their soul, searched in invisible corners and called forward all the frightening knowledge, opening healed wounds and reliving their most dramatic experiences of mankind themselves, love, etc. All this, however, is not shown in its private reality, but with acting tools, carefully measured, naked and composed tones, gestures and voices. They are dead, yet living puppets, balancing between life and death, theatre and reality.

Gabriella Nagy> litera.hu

>Árpád Schilling

The young Hungarian director and the Lithuanian Oskaras Koršunovas are often compared to each other. They both are representatives of the same innovating generation which is engaged in the post-Soviet reality of East Europe. The Hungarian director introduced himself for the first time in 1999 at the UTE Festival in Strasbourg and in 2000 at the Odeon Theatre in Paris by the production of Baal by Brecht. Since then, his company has gained high reputation in Hungary mainly for its independence, talents, and courage to experiment.

>Presented by The Theatre and Cinema Information and Education Centre (Lithuania). Sponsored by Nemzeti Kulturális Alapprogram (Hungary) and Embassy of Hungary. Lithuanian translation by Sigita Parulskis. Translation donated by Alma Littera.

JUODA ŠALIS

Režisierius> Árpád Schilling

Teksto autoriai> Anna Veress, András Jeli, Márk Moldvai, Árpád Schilling ir István Tasnádi

Scenografija> Márton Ágh

Kostiumai> Julcsi Kiss

Šviesos> Tamás Bányai

Režisieriaus asistentas> Péter Tóth

Literatūrinė dalis> Barbara Ari-Nagy

Vaidina> Gergely Bánki, Eszter Csákányi, József Gyabronka, László Katona, Annamária Láng, Zoltán Mucsi, Zsolt Nagy, Borbála Péterfy, Roland Rába, Lilla Sárosdi, Sándor Terhes, Tilo Werner, Attila Tóth

Pastatymo vadyba> Balázs Erős, Máté Gáspár

Partneriai> MC93 Bobigny, Paradise Regained Festival (Olandija), Festival Passages (Nansi, Prancūzija), THEOREM

Koprodukcija> Valley of Arts Festival ir Millenáris Ltd.

Premjera> 2004 m. spalio 1 d.

Trukmė> 100 min. be pertraukos

„Juoda šalis“ yra bendras trupės kūrinys – tamsi, groteskiška ir satyrinė pasaulio, kuriame gyvename, vizija. Istorijos remiasi trumpomis tekstinėmis mobiliojo telefono žinutėmis. Į 160 ženklų sutalpinamos kasdienės „naujienos“ tampa įkvėpimo šaltiniu aktoriams – pagal šiuos „esemesinius“ duomenis jie kurė paskirų epizodų bei muzikinių numerių improvizaciją. Spektaklis neišauga iki tradicinės dramos, tačiau tampa absurdiška puota ar kažin kokiomis iniciacijos apeigomis. Montažo požiūriu „BLACKland“ vadinamas spektaklio „Visa mano tėvynė“ tęsiniu. Tiesa, šįsyk žengiamas žingsnis į priekį – vietoje tradicinio istorijos pasakojimo nesusijusioms ar besirimojančioms, sugretintoms ar paralelinėms scenoms suteikiama muzikinė arba kabareto struktūra. Vaikų pasirodymas, skirtas tik suaugusiems.

Neneigsiu fakto, kad esu labai entuziastingai nusiteikęs „Juodos šalies“ atžvilgiu. Pasakysiu kodėl. Šis kūrinys – tai socialinės kritikos pamfletas. Jis išjuokia idiotišką ir infantilų viešąjį gyvenimą bei kalbą, kurių akivaizdoje esame bejėgiai. Tai be galo sudėtingas aukščiausios klasės spektaklis.

Tamás Koltai> *Élet és Irodalom*

BLACKland

Director> Árpád Schilling

Written by> the performers, Anna Veress, András Jeli, Márk Moldvai, Árpád Schilling and István Tasnádi

Set> Márton Ágh

Costumes> Julcsi Kiss

Light> Tamás Bányai

Dramaturgy> Barbara Ari-Nagy

Assistant director> Péter Tóth

With> Gergely Bánki, Eszter Csákányi, József Gyabronka, László Katona, Annamária Láng, Zoltán Mucsi, Zsolt Nagy, Borbála Péterfy, Roland Rába, Lilla Sárosdi, Sándor Terhes, Tilo Werner, Attila Tóth

Production managers> Balázs Erős, Máté Gáspár

Partners> MC93 Bobigny, Paradise Regained Festival (Holland), Festival Passages (Nancy, France), THEOREM

Co-production> Valley of Arts Festival and Millenáris Ltd.

Première> 1. October 2004

Duration> 100 min, no interval

BLACKland is a collective creation of the Krétakör company: a dark, grotesque and satirical vision of the world we live in. The stories are based on the short text messages collected from his cell phone since 1. January 2004, which compose the daily "news" in 160 characters. These inspired the actors to improvise scenes and musical numbers, which add up not to a traditional drama, but to an absurd feast, an initiation ceremony of sorts. Regarding the way it was devised, BLACKland is a continuation of Fatherland, My All – except that this time we took a step further, and instead of traditional story-telling, gave a musical or cabaret structure to the non-related or rhyming, juxtaposed or parallel scenes.

Children's show for adults only!

I won't deny the fact that I am really enthusiastic about BLACKland. I'll tell you why. This production is a socio-critical pamphlet. It ridicules the idiotic and infantile public life and public language, in whose face we are powerless. A first-class performance, sophisticated at the same time.

Tamás Koltai> *Élet és Irodalom*

Atėjo laikas ir mums pradėti nagrinėti tokius projektus, kurie aptaria viešus sentimentus. Mūsų šalyje nėra nė vieno menininko, kuris su tokia intelektualine bei moraline drąsa būtų užčiuopęs socialinę ir politinę tikrovę. Iš to gimusios scenos gali priblokšti ir, žinoma, įskaudinti. Tai gerai žinoti iš anksto. „Visa mano tėvynė“ tapo meilės visai šaliai išpažinimu, o „Juoda šalis“ – tai vengrų dvasios, kurios negali užgniaužti net dabartinės politinės ar ekonominės apgaulės, išaukštėjimas.

Armelle Héliot> *Le Figaro*

>Spektaklį remia Vengrijos Nacionalinis kultūros fondas ir Vengrijos ambasada.

It is high time we also started dealing with such projects about the public sentiment. There is not a single artist in our country who could investigate our social and political reality with such intellectual and moral courage. The scenes born out of that can really hit and hurt of course. It's good to know that beforehand. Fatherland, My All was a confession of love to the whole country, BLACKland is a celebration of the Hungarian spirit which even the present political or economical tricks cannot stifle.

Armelle Héliot> *Le Figaro*

>Sponsored by Nemzeti Kulturális Alapprogram (Hungary) and Embassy of Hungary.

nka

Nemzeti Kulturális Alapprogram

BALTA ŽVAIGŽDĖ**Režisierė**> Lies Pauwels**Idėja**> Vanessa Van Durme**Scenografija**> Pol Heyvaert**Muzika**> Johan Pycke**Šviesos**> Stefaan Deldaele**Vaidina**> Fred Debrock, Simon Dhanens, Jordi Gali, Jef Ravelingien, Wim Rigelle, Karlijn Sileghem, Einat Tuchman, Ben Benaouisse, Vanessa Van Durme, Florian De Temmerman, Arno Reyms**Režisieriaus asistentas**> Diederik Peeters**Prodiuseris asistentas**> Katelijne Laevens**Gastrolių organizacija**> Patrick Martens**Techniniai direktoriai**> Piet Depoortere, Jan De Wolf, Joost Coorevits**Bendradarbiaujant su NTGent dirbtuvėmis**

Etienne Bauts, Philippe De Grave, An De Mol, Luc Goedertier, Freddy Schoonackers, Johan Van Compernelle

Produkcijos vadyba> Patrick Martens ir Pat De Wit**Gastrolių organizacija ir vadyba**> Kristof Blom, Leen De Broe**Vertimai**> Gregory Ball (E), Jean-Benoît Ugeux (F), Claudia Lauenstein, Herman Gertner (D)**Prodiuseris**> NTGent ir Victoria, Ghent (B)**Koprodukcija**> La Rose des Vents, Villeneuve d'Ascq (F)**Premjera**> 2004 m. vasario 20 d.**Trukmė**> 90 min. be pertraukos

Visa yra iš plastiko, tik ne viduje.

„Balta žvaigždė“ – tai pasaulis pats sau. Gal jis ir neegzistuoja tikrovėje, bet tikrai egzistuoja kažkur kažkieno galvoje. Švari, šviežiais dažais pakvipusi vieta. Vieta, kur spalvingos draugijos nariai su dėmesio vertu akiplėšiškumu atskleidžia neapvalytą savo vidaus esamybės versiją. Gyvenimas liekiant nepastebėtam visiems iki vieno iš jų kelia siaubą. Išties, jie verčiau būtų kas nors kitas. Gal geresni, gal blogesni, bet neabejotinai kur kas didingesni ir gražesni. Visi jie aukos ar bent jau taip elgiasi. O drauge visi jie peštukai, nes jei tu mane įskaudina, tai tebūnie ir man leista kam nors atsilyginti tuo pačiu.

WHITE STAR**Director**> Lies Pauwels**Devised by**> Vanessa Van Durme**Set**> Pol Heyvaert**Music**> Johan Pycke**Lights**> Stefaan Deldaele**With**> Fred Debrock, Simon Dhanens, Jordi Gali, Jef Ravelingien, Wim Rigelle, Karlijn Sileghem, Einat Tuchman, Ben Benaouisse, Vanessa Van Durme and alternating: Florian De Temmerman / Arno Reyms**Assistant to the director**> Diederik Peeters**Production assistant**> Katelijne Laevens**Technical tour organisation**> Patrick Martens**Technical directors**> Piet Depoortere, Jan De Wolf, Joost Coorevit**In collaboration with the ateliers of NTGent**

Etienne Bauts, Philippe De Grave, An De Mol, Luc Goedertier, Freddy Schoonackers and Johan Van Compernelle

Production managers> Patrick Martens, Pat De Wit**Tour organisation and management**> Kristof Blom, Leen De Broe**Translation**> Gregory Ball (E), Jean-Benoît Ugeux (F), Claudia Lauenstein, Herman Gertner (D)**Production**> NTGent and Victoria, Ghent (B)**Co-production**> La Rose des Vents, Villeneuve d'Ascq (F)**Première**> 20. February 2004**Duration**> 90 min, no interval

It is all plastic but not on the inside.

White Star is a world in itself. Although it might not exist in reality it certainly does exist somewhere in someone's head. It is a clean place and the paintwork is new. It is where, with considerable impudence, the members of a flamboyant group reveal the unexpurgated version of their inner beings. Each and every one of them is terrified of living unnoticed. Indeed, they would all rather be someone else. Better or worse, but certainly bigger and more beautiful. They are all victims, or act as if they are. And they are all bullies, for if you hurt me then I am allowed to hurt someone too.

„Balta žvaigždė“ sukurta remiantis Lotharo Berfeldes (Berlynas, 1928–2002), išklaus žmogaus, staiga nutarusio tęsti savo gyvenimą kaip moteris, vardu Charlotte von Mahlsdorf, istorija. Nors vis dėlto minėtas faktas nepadeda mums perprasti šio spektaklio pasakojimo. Tai veikiau švelnus dešimties žmonių pandemoniumas, kuriame išvaidinamos sumišusios emocijos – nuo siaubingai lėkštų iki stačiokiškai šlykščių. Kalbama apie neteisybę ir bejėgiškumą, apie buvimą kažin kuo kitu nei „paprasti“ žmonės, apie kovą ir troškimą būti priimtam. Viskas čia labai dramatiška.

Šio pastatymo kūrėjai, pasitelkdami didelę dozę meninio talento, pajėgę atrasti situacijas, kuriose išryškėja aštriabriaunė perskyra tarp dviejų. Ir kad ir kaip ekstatiskai spektaklio pabaigoje skambėtų Christinos Aquileros atliekama „Beautiful“ (you are beautiful, words can't bring you down), čia pabrėžiamą liūdesį gali mažne paliesti ranka.

Geert Sels> De Standaard

>Lies Pauwels

Garsiojo Alaino Platelio aplinkoje subrendusi aktorė ir režisierė yra tikra teatro „Victoria“ augtinė. Pradėjusi kaip aktorė, nuo trilogijos, kurios autoriai – Sierens ir Platelis, ji nesustojo. Ši patirtis Lies tapo stimuliu kurti savo pjeses. Prie savo pirmųjų pastatymų ji artinosi iš lėto – repetuodama monologus, vesdama seminarus užsienyje, galiausiai realizuodama pastatymą, pavadinimu „Club Astrid“. „Balta žvaigždė“ – antras ir labai sėkmingas jaunos kūrėjos spektaklis.

>Spektaklį remia Flamandų vyriausybė.

White Star is based on the life of Lothar Berfelde (Berlin 1928–2002), a remarkable man who suddenly decided to continue his life as a woman, Charlotte von Mahlsdorf, but it does not tell us a story. It is a tender pandemonium of 10 people where mixed emotions – ranging from awful platitudes to corny abominations – are acted out. They are about injustice and powerlessness, feeling different from "ordinary" people, and about fighting and wanting to be accepted. It is all so very dramatic.

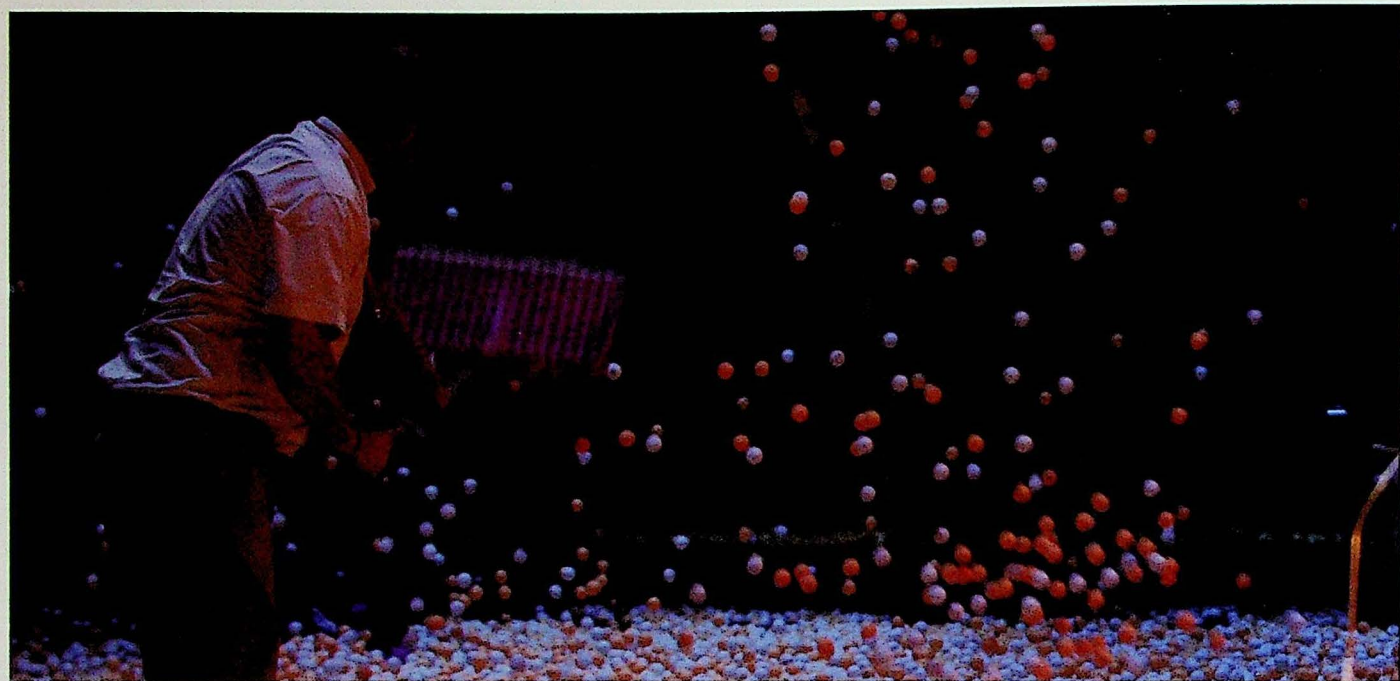
With a high dose of artistic talent, the makers of this production have managed to find situations which focus precisely on the cutting edge that separates the two. Nevertheless, however ecstatic "Beautiful" by Christina Aquilera may sound at the end ('you are beautiful, words can't bring you down'), the underlying sadness of it all is still tangible.

Geert Sels> De Standaard

>Lies Pauwels

Her theatre career has been determined to a large extent by Victoria. She started with the trilogy by Sierens and Platel, which stimulated her to go out and make her own plays. So far she has done this in different ways: coaching monologues, giving workshops abroad and her first creation entitled Club Astrid. Each of the steps she has taken has been based on a different context. White Star is a second and very successful production by this young author.

>Sponsored by The Government of Flanders.

SABENATION arba
EIKITE NAMO IR SEKITE ŽINIAS
SABENATION, GO HOME &
FOLLOW THE NEWS

SABENATION arba EIKITE NAMO IR SEKITE ŽINIAS

Režisierius> Rimini Protokoll (Helgard Haug, Stefan Kaegi & Daniel Wetzel)

Vaidina> Medhy Godart, Kris Depoorter, Peter Kirschen, Jean Pettiaux, Myriam Reitanos, Deborah Reitanos, Danny Rits

Techninis direktorius ir šviesos> Sofie Thyssen

Pastatymo asistentai> Kirsten Bell, Fatma Girretz

Prodiuseriai> TheaterFormen (Braunschweig/Hannover), KunstenFESTIVALdesArts

Koprodukcija> Productiehuis Rotterdam (Rotterdamse Schouwburg), KVS/de bottelarij

Premjera> 2004 m. balandžio 30 d.

Trukmė> 80 min. be pertraukos

„Su „Sabena“ jūs gerose rankose!“ Šis optimistinis šūkis šiandien tėra vertės netekusi skrydžių pardavimo reklama. 2001 m. lapkričio 7 d. visos durys buvo užrakintos, 12000 elektroninių kortelių – išaktyvuotos, 12000 vietinių telefonų numerių, pašto dėžučių ir elektroninio pašto adresų palikti nenaudojami, 12000 asmenų – sugniuždyti. „Eikite namo ir sekite žinias“ – tai viskas, ką tada „Sabenos“ avialinijų vadovybė pasakė.

Buvę „Sabena“ darbuotojai susivokė atsidūrę tipiškoje XXI amžiui situacijoje – skirtingų asmenybių išvakarėse – kaip darbuotojai, kurie buvo prestižinės valstybinės įmonės dalis ir staiga tapo nuolaužų kalno, likusio po superstruktūros griūties, dalimi. „Jie iš manęs atėmė ne tik darbą – jie atėmė ir mano gyvenimą.“

„Rimini Protokoll“ 2003 m. sukviečia atleistus Sabenos darbuotojus ant scenos. Dar neseniai jie buvo šlovingosios ir kolonijinės Belgijos dalis bei simbolizavo šalies technologinį progresą. Kas iš šių žmonių liko po to, kai juos nuytlė privatizacija ir globalizacija? Tai teatras kaip piratinė pasaulio kopija, kurią išgyvena labiausiai pažeistieji.

Jie užsiima ne bombų, bet meno kontrabanda į tikrovę ir stebi publiką, kuri stebi sprogimą. Ir, kai jau nebeįmanoma įžiūrėti plonytės linijos tarp tikrovės ir manipuliacijos, tai puikiai pavyksta.

>Die Zeit

SABENATION, GO HOME & FOLLOW THE NEWS

Director> Rimini Protokoll (Helgard Haug, Stefan Kaegi & Daniel Wetzel)

With> Medhy Godart, Kris Depoorter, Peter Kirschen, Jean Pettiaux, Myriam Reitanos, Deborah Reitanos, Danny Rits

Technical production & lights> Sofie Thyssen

Assistant to the production> Kirsten Bell, Fatma Girretz

Production> TheaterFormen (Braunschweig/Hannover), KunstenFESTIVALdesArts

Co-production> Productiehuis Rotterdam (Rotterdamse Schouwburg), KVS/de bottelarij

Première> 30. April 2004

Duration> 80 min, no interval

“With Sabena you’re in good hands!” This optimistic slogan is now nothing more than a discarded item up for sale. When the news broke on 7 November 2001, all the doors had been locked, 12,000 badges deactivated, 12,000 telephone extensions, PO boxes and e-mail addresses useless, 12,000 identities crumpled. The management said nothing more than: “Go home and follow the news”. “Go home and follow the news!” is all Sabena employees were told.

Ex-Sabenians find themselves in a paradigmatic situation for the 21st century, on the threshold of different identities: as employees who are part of a state-run object of prestige and then becoming part of the debris themselves with the superstructure’s crash – “they didn’t just take my job away from me, they took my life”.

In 2003, Rimini Protokoll invited old Sabenians on stage. They were part of a glorious and colonial Belgium and symbolised the country’s technological progress. Let down by privatisation and globalisation, what do they have left of themselves? This is theatre like a pirate copy of the world, as experienced by those most affected.

They smuggle art, not bombs, into reality and observe the audience observing the explosion. It succeeds when the fine line between the ‘real’ and the ‘manipulated’ can no longer be seen.

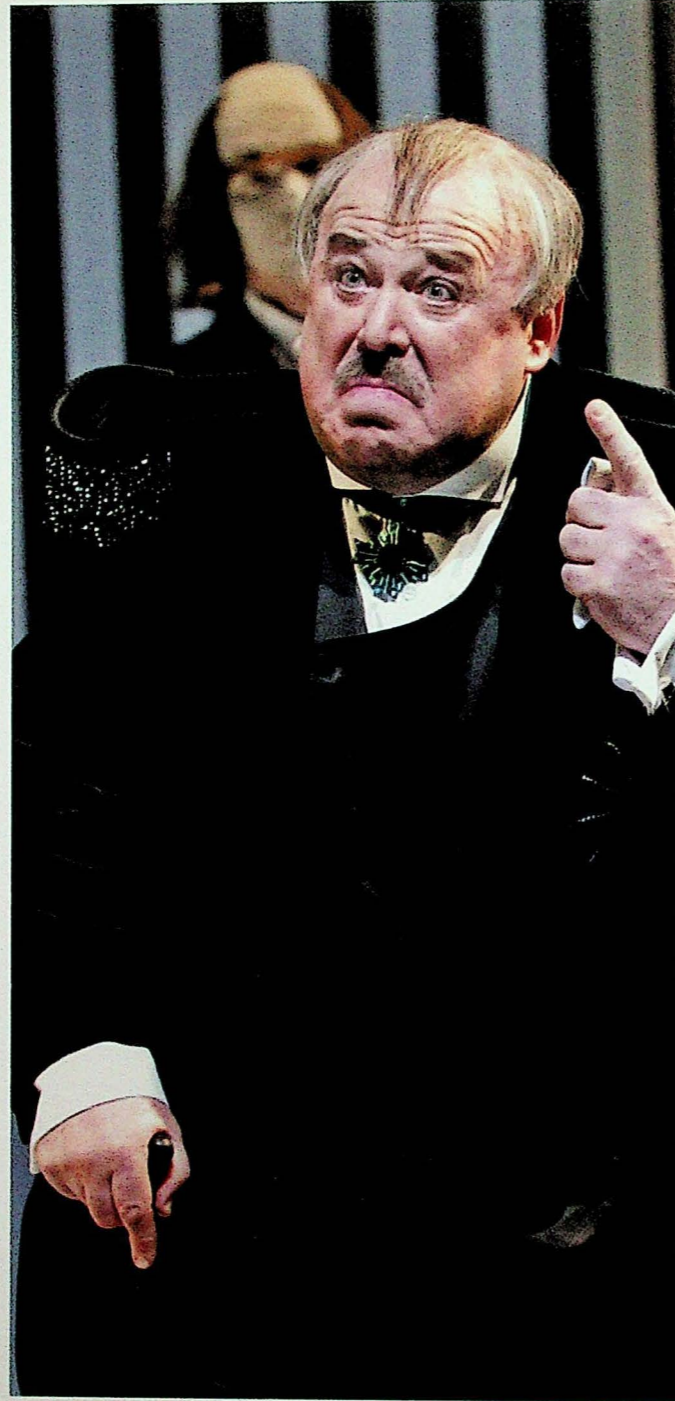
>Die Zeit

>Rimini Protokoll

Trijų režisierių grupė išveda teatrą anapus teatro. 2000–2003 m. Helgard Haug, Stefan Kaegi ir Daniel Wetzel sukūrė pjesių trilogiją, kurioje vietoje aktorių vaidino patyrę tam tikrų gyvenimo situacijų „specialistai“. Antras pluoštas teatriniių eksperimentų, dėl kurių Haug-Kaegi-Wetzel grupė buvo pastebėta praėjusiais metais, jau dirbdama kaip „Rimini Protokoll“, siekia surasti situacijas už teatro ribų ir, įsikišdama į jas, dar labiau sustiprinti. 2002 m. „Theaterformen“ festivaliui „Rimini Protokoll“ Hanoverio Kröpke aikštę pavertė į sceną. Jų pasakotojai – valkatos, praeiviai, policininkai ir kiti – net nežinodami, kad yra kūrinio dalis. Publika, apsiginklavusi žiūronais ir ausinėmis, sėdėjo dešimtame verslo pastato aukšte ir iš ten stebėjo aikštę. 2002 m. „Rimini Protokoll“ pasikvietė daugiau nei du šimtus balsuotojų ir pasiūlė vienu metu sudalyvauti tikruose debatuose, vykstančiuose Bundestago pastate. 2004 m. Berlyne ir Hanoveryje buvo surengtas kitas pasirodymas – „Zeugen! Ein Strafkammerspiel“. Teisininkas, liudytojų eskortas, teisėjas ne specialistas, teismo procesų klausymo mėgėjas, stalius ir du aktoriai scenoje sukūrė savo atskirą teismo salę, kurioje vykdė teismo meta-procesą, svarslydami teismo salę kaip ritualizuoto teisingumo vietą.

>Rimini Protokoll

This is theatre beyond theatre. Between 2000 and 2003, Helgard Haug, Stefan Kaegi and Daniel Wetzel worked on a trilogy of stage plays which use experts in particular life situations instead of actors. A second strand of the theatrical experiments which got Haug / Kaegi / Wetzel noticed last year as Rimini Protokoll seeks locations outside theatre, reinforcing them with interventions. For the Theaterformen festival in 2002, for example, Rimini Protokoll turned Hannover’s Kröpke Square into a stage filled many times over with people. Its protagonists – strollers, passers-by, police officers etc. – were unaware that they were part of a production. The audience, equipped with binoculars and headphones, sat on the tenth floor of an office block observing the square. In 2002, Rimini Protokoll invited over 200 Bonn voters to join in a live debate at the Bundestag from 8:30 to 0:45. Deutschland 2 broadcast the committee, the speakers and the hecklers live from Berlin to Bonn as a pirate copy. “Zeugen! Ein Strafkammerspiel” (Berlin, Hannover) on the theatre of court followed in January 2004. A lawyer, a witness escort, a lay judge, a defendant, a keen listener in court, a carpenter and two actors constructed their own courtroom on stage for a meta-trial, in which they debated the court as a place of ritualised justice.

Aleksandras Suchovas-Kobylinas
TARELKINO MIRTIS

Režisierius> Oskaras Koršunovas

Scenografija> Jūratė Paulėkaitė

Muzika> Gintaras Sodeika

Kostiumai> Sandra Straukaitė

Choreografija> Sergejus Gricajus

Prodiuseris> Davidas Smeliānsky

Vaidina> Maksimas Kuzmičius Varvinas, Kapitonas

Polutatarinovas> Aleksandras Kaliaginas **Kandidas**

Kastorovičius Tarelkinas, Sila Siličius Kopylovas

Vladimiras Skvorcovas **Antioksas Elpidiforovičius Ochās**

Viktoras Verzbickis **Ivanas Antonovičius Raspliujevas**

Piotras Smidovičius **Tarelkino šešėlis**> Rušanas Iksanovas

Raspliujevo šešėlis> Jurijus Butorinas **Flegontas Jegoričius**

Popugaičikovas> Aleksejus Osipovas **Čvankinas, dvarininkas**

Nikolajus Moločkovas **Krestjanas Krestjanovičius**

Unmioglochkaitas, daktaras> Jurijus Butorinas **Liudmila**

Spiridonova Brandachlystova, skalbėja> Tatjana Vladimirova

Premjera> 2005 m. kovo 30 d.

Trukmė> 120 min., viena pertrauka

Rusų literatūros klasikas Aleksandras Suchovas-Kobylinas pjesėje „Tarelkino mirtis“ pavaizdavo savojo XIX amžiaus visuomenės išsigimimą, įbaugintų žmonių išnaudojimo ir kvailinimo mechanizmą. Jie visi tampa tarsi vilkolakiais, kurių gobšumui ir klastingumui nėra ribų. Vienas jų, biurokratas Tarelkinas, nusprendžia pasprukti iš šio velniško rato inscenuodamas savo mirtį. Kraštutinė priemonė įgauna gogoliško komiško, o spektaklio žanras apibūdinamas kaip tragedija *buffa*.

Oskaro Koršunovo spektaklis ir yra siurrealistinė fantasmagorija, šiek tiek primenanti režisieriaus pirmuosius spektaklius pagal obeerius. Čia personažai makabriškai linksminasi, kol jų drąsios užmačios virsta beveik siaubo filmu. Tarelkiną ištinka tragedija, prilygstanti oidipiškai, jis irgi pražūva savo tobulai sukonstruotoje aplinkoje, tik šįsyk ji – ne iš metalo, o iš katorginių dryžių. Tokią universalią egzistencijos katorgą virtuozistiškai „velka“ vidutinio amžiaus rusų aktorius Maskvos scenų žvaigždė Vladimiras Skvorcovas. Jo engėjus

Alexander Sukhovo-Kobylin
TARELKIN'S DEATH

Director> Oskaras Koršunovas

Set> Jūratė Paulėkaitė

Music> Gintaras Sodeika

Costumes> Sandra Straukaitė

Choreography> Sergey Gritsay

Producer> David Smeliānsky

With> Maksim Kuzmich Varvin, Captain Polutatarinov

Aleksandr Kaliagin Kandid Kastorovich Tarelkin, Sila Silich

Kopylov> Vladimir Skvorcov Antiox Elpidiforovich Och> Viktor

Verzbickiy Ivan Antonovich Raspliujev> Piotr Smidovich

Tarelkin's shadow> Rushan Iksanov Raspliujev's shadow>

Yuriy Butorin Flegont Jegorich Popugaichikov> Aleksey Osipov

Čvankin, landlord> Nikolay Moločkov Krestjan Krestjanovich

Unmöglichkeit, doctor> Yuriy Butorin **Liudmila Spiridonova**

Brandachlystova, laundress> Tatyana Vladimirova

Première> 30. March 2005

Duration> 120 min, one interval

In his play Tarelkin' Death, the classical Russian author Alexander Sukhovo-Kobylin depicted the degradation of 19th-century society, with its mechanism of using and fooling the intimidated people. All of them remind of werewolves whose greed and willness is virtually unlimited. Tarelkin is one of them – a bureaucrat who decides to escape this vicious circle by faking his own death. The extreme means for way out that he choses is comical and reminds of Gogol, while the genre of the play might be described as a buffo tragedy.

The staging by Oskaras Koršunovas is in itself a surrealist phantasmagoria, to some extent reminding the first works by this director, based on Russian avant-guard authors. Here, the characters are engaged into macabre amusement until their adventurous schemes start turning into a horror film. Tarelkin is facing a tragedy matching the Oidipian one: he is also sinking in his perfectly constructed surroundings. This time they consist of the striped suits of the convicted rather than of metal. The universal existential servitude is masterfully rendered by Vladimir Skvortsov – a middle-aged Russian actor, starring at Moscow stages. His oppressors are played by other celebrities of the Et Cetera Theatre, including Alexander Kalyagin, who

spektaklyje kuria kitos teatro „Et cetera“ įžymybės, tarp kurių vieną pagrindinių vaidmenų genialiai atliekantis Aleksandras Kaliaginas. Aktorių ansamblio dėka imperinis despotizmas įgauna atpažįstamų ir neregėtų niuansų. Lietuvoje kai kurios siužeto detalės, pavyzdžiui, kompromato nutekėjimas, atrodo itin aktualios ir pikantiškos, vis dėlto svarbiausia šiame spektaklyje žmogiškoji dilema tarp priklausomybės ir laisvės, pažeminimo ir atstatytos garbės. Tarelkino bandymas išsivaduoti Koršunovo inscenizacijoje vaizduojamas mimikrijos pagalba, t. y. išnykimu supanašėjant. Tai ne visai tikras išsivadavimas, ir čia slypi užslėpta Koršunovo ironija tiek Tarelkino, tiek visų įmanomų tarelkinų adresu.

Ko jau ko, o pragariškų vizijų Koršunovo spektaklyje yra su kaupu. Visa, kas bufonadiška ir groteskiška, režisierius atiduoda šešėlių valdžiai. Viename šmaikščiausių epizodų, sukonstruotame pagal šešėlių teatro taisykles, nepasotinami pragariški Raspliujevo nasrai lyg juodoji skylė pirma įtraukia į save viską, kas valgoma, o vėliau sotinasi pasipainiojusiais žmonėmis, namais, miestais.

Glebas Sitkovskis> *Novaja gazeta*

>Oskaras Koršunovas

Režisierius anksti sukūrė autorinį braižą ir įtvirtino savo teatro sampratą. Šiandienos realybės chaosą ir paradoksiškumą, absurdiškumą ir fragmentiškumą Koršunovas paverčia pagrindiniu spektaklių prasmes kuriančiu principu, suteikdamas teatrui dabarties gyvenimo alsavimą. Koršunovas yra Nacionalinės meno ir kultūros premijos, Europos Naujosios Realybės prizo, daugelio tarptautinių Europos, Amerikos, Azijos, Australijos festivalių, lietuviškųjų teatro sezonų laureatas ir nugalėtojas. Nuo 1997-ųjų režisierius atsivoka į sociokultūrinės savo amžininkų terpės analizę, suburia aplinkui bendraminčių būrį ir skelbia naujo teatro manifestą. Teatro, kuris neužsisklęstų estetiniuose ieškojimuose, bet ieškotų sąlyčio taškų su naujo laiko dramą išgyvenančiais žmonėmis.

>Spektaklį remia Maskvos miesto kultūros komitetas, „Bank Moskvj“, „Setholding“, „Strojinkom-K“.

Банк Москвы

performs one of the main roles. Thanks to the actors' ensemble, the imperial tyranny gains somewhat familiar and unexpected features. For the Lithuanian audience, some details for example, leakage of discreditable material related to the recent political scandals in Lithuania will appear very relevant. However, the play mainly circulates around the human dilemma of dependence versus freedom, humiliation and the regained honor. For showing Tarelkin's attempts to break free, Koršunovas suggests using the means of mimicry – disappearing by using external resemblance to another object. Nevertheless, this is not a true liberation: here is the hidden irony of Koršunovas, aimed both at Tarelkin and all other tarelkins in the world.

Above all other qualities, the performance by Koršunovas is distinguished by a lot of infernal visions. All that is related to buffoonery and grotesque is given by the director into the hands of shades. One of its wittiest episodes, constructed by the principles of shadow theatre, shows the voracious and hellish jaws of Raspliujev, looking like a black hole: first of all they swallow all that can be eaten, and later lock around some hastily attacked people, houses and even cities.

Gleb Sitkovsky> *Novaya Gazeta*

>Oskaras Koršunovas

From the very early stage, he created his own personal style and established the concept of his theatre. Koršunovas takes the chaos, paradox, absurdity and fragmentation of present-day reality and turns it into the main meaning generating principle, thus, applying the breath of current life to the theatre. Since 1997, the director has turned to the analysis of the socio-cultural environment of his contemporaries, has organized a group of peers and announced the manifesto of the new theatre theatre that would not limit itself to aesthetic quests, but rather search for contacts with the people undergoing drama of new time. Koršunovas is a winner of the Lithuanian National Art and Culture prize, European New Reality prize, and the laureate of Lithuanian theatre seasons as well as many international festivals in Europe, America, Asia, and Australia.

>Sponsored by Moscow City Committee of Culture, Bank of Moscow, Setholding, Strojinkom-K.

СЕТХОЛДИНГ

СТРОЙКОМ-К

**RONALDO,
McDONALDO KLOUNO, ISTORIJA
THE STORY OF RONALD,
THE CLOWN OF McDONALD'S**

**RONALDO, McDONALDO
KLOUNO, ISTORIJA**

Pjesės autorius ir režisierius> Rodrigo García
Muzika> Panasonic, Juan Navarro
Kostiumai> Mirela Andreu, Jaume Martinez
Video> Rodrigo García
Projekcijos> Ramón Diago
Šviesos> Carlos Marquerie
Vaidina> Ion Munduate, Juan Oriente, Juan Navarro
Bendradarbiauja> Nieves, Candela, Yago ir grupė
Premjera> 2002 m. liepa
Trukmė> 60 min. be pertraukos

Vienas skandalingiausių dabarties menininkų šiame spektaklyje paruošia vartotojiškos visuomenės mailinimosi ritualus. Šitaip Rodrigo García skverbiasi į naują kartą. Naudodamas 3D technologijas, bet čia pat paskandindamas sceną maiste, aistringasis idėjų generatorius pateikia mūsų akims šiuolaikinio pasaulio išklotinę. Aktoriai maudosi pomidorų padaže, pupelių košėje, piene, vyne, koloje ir plaktoje grietinėlėje. Žaismingai ir šmaikščiai teatro mėsininkas savo performanso dalyvius kankina juoku tam, kad papasakotų apie nesąžiningą žmonių išnaudojimą, apie vieną tautą, bandančią valdyti visą planetą, apie įvairių lygių išdavystę – pradedant politikų veidmainiavimu ir baigiant mūsų pačių kasdieninės išdavystės pavyzdžiais.

Spektaklyje susitinka „makdonaldizuoti“ prisiminimai ir groteskiški klounų numeriai. Tai talentingas ir maištaujantis teatras, sukurtas iš pasipriešinimo bevardei bangai, kuri vis labiau mus traukia vienodumo, kolonizavimo ir globalizacijos link.

>Ištrauka iš „Ronaldo, McDonaldo klouno, istorijos“

Jeigu tau devyni metai ir gyveni Lisabonoje, sekmadieniais eini į „McDonalda“.
 Jeigu tau devyni metai ir gyveni Kuboje, eini čiulpti b... italų turistui.
 Jeigu tau devyni metai ir gyveni Briuselyje, sekmadieniais eini į „McDonalda“.

**THE STORY OF RONALD,
THE CLOWN OF McDONALD'S**

Written and directed by> Rodrigo García
Music> Panasonic, Juan Navarro
Costumes> Mireia Andreu, Jaume Martinez
Video> Rodrigo García
Projections> Ramón Diago
Lights> Carlos Marquerie
With> Rubén Ametllie, Juan Oriente, Juan Navarro
Collaboration> Nieves, Candela, Yago and the band
Première> July 2002
Duration> 60 min, no interval

In his play the artist, one of the biggest brawlers in contemporary art, examines the feeding rituals held in the consumption society: this is his way of penetrating the new generation. The ardent generator of ideas is both using 3D technologies and filling the stage with food, thus raising before our eyes the world situation of today. He makes his actors swim in cream, ketchup, bean sauce, milk, wine, Coca-Cola and whipped cream. This butcher of theatre is concentrated of the participant on the laughing torment, and makes it playfully and wittily, but actually intends to talk about labour exploitation, about a nation trying to rule the whole globe, about betrayal at all levels, from our politicians' betrayal to our own betrayals in daily life.

In the play, the mcdonaldised memories meet with grotesque clown numbers on the stage. A rebellious theatre is made up of resistance and genuine opposition to the nameless wave, which is dragging us more and more towards uniformity, this colonisation-globalisation.

>Extract from The Story of Ronald, the Clown of McDonald's

If you are nine years old and living in Lisbon, on Sunday you go to McDonald's.
 If you are nine years old and living in Cuba, you go to suck an Italian tourist.
 If you are nine years old and living in Brussels, on Sunday you go to McDonald's.

Jeigu gyvenate Bolivijoje, eini dirbti į amerikiečių anglies kasyklą.
 Jeigu tau devyni metai ir gyveni Florencijoje, sekmadieniais eini į „McDonalda“.
 Jeigu gyvenate Afrikoje, siuvi kamuolius kompanijai „Nike“.
 Jeigu tau devyni metai ir gyveni Niujorke, sekmadieniais eini į „McDonalda“.
 Jeigu tau devyni metai ir gyveni Tailandė, turi leistis dulkinamas australo.
 Po to du lėktuvai nuskina porą dangoraižių, o žmonės stebisi.

If you are living in Bolivia, you go to work at American coal mines.
 If you are nine years old and living in Florence, on Sunday you go to McDonald's.
 If you are living in Africa, you stitch balls for the Nike company.
 If you are nine years old and living in New York, on Sunday you go to McDonald's.
 If you are nine years old and living in Thailand, you must let an Australian fuck you.
 Then two airplanes knock down a couple of skyscrapers and people are startled.

>Rodrigo García

Argentinoje gimęs dramaturgas ir režisierius Rodrigo García šiuo metu yra tarptautinių festivalių žvaigždė. Išnagrinėjęs daugybę autorių, nuo Samuelio Becketto iki Eduardo Pavlovsky, jis vadinamas naujosios teatro kalbos kūrėju. Radikalus, iššūkius metantis ir giliai kabinantis beprotis pateisina teatro „mėsinėtojo“ vardą. Nuo 1989 m. su savo trupe Rodrigo pastatė daug spektaklių, kuriuos jungia eksperimentavimas, ryški individuali, nuo tradicinio teatro nutolusi raiška. O prieš metus „Mėsinės teatras“ („La Carnicería Teatro“) sukėlė tikrą ažiotažą Avinjono teatro festivalyje.

>Spektaklį remia Ispanijos kultūros ministerija.

>Rodrigo García

The Argentinian-born controversial, confrontational, maverick director and playwright has been raging against the machine for over a decade. Flying the flag of anti-globalisation, Rodrigo García by now has become a true star of international festivals. In a long line of textual renegades – from Samuel Beckett to Eduardo Pavlovsky – La Carnicería Teatro (literally, the Butchery of Theatre) has sought out a new language of theatre. Being a radical, challenging and deeply enervating madman, this director is living up his reputation of a theatre butcher. Starting from 1989, Rodrigo and his company have staged a lot of performances interconnected by experiment and outstanding expression, far away from traditional theatre. Last year, their Butchery of Theatre (La Carnicería Teatro) raised a huge wave of excitement at the Avignon Theatre Festival.

>Sponsored by The Culture Ministry of Spain.

MONIKA
CENTRUM HOTELS

*Liukso klasės viešbutis
ir restoranas prestižiniame Rygos rajone*

- 80 kambarių
- Nemokamas internetas, oro kondicionavimas, mini baras, seifas
- Poilsio kompleksas ± sauna, treniruokliai
- Saugoma vieša automobilių stovėjimo aikštelė, 150m nuo viešbučio
- „Monika“ restoranas ir baras. Banketų ir furšetų organizavimas
- 3 konferencijų salės

Monika
Elizabetes g. 21
Rīga, LV-1010, Latvija
Tel./faks. +371 7281 659
El. paštas monika@centrumhotels.com
www.centrumhotels.com

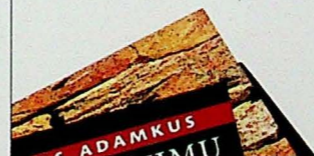
We LOVE to pamper

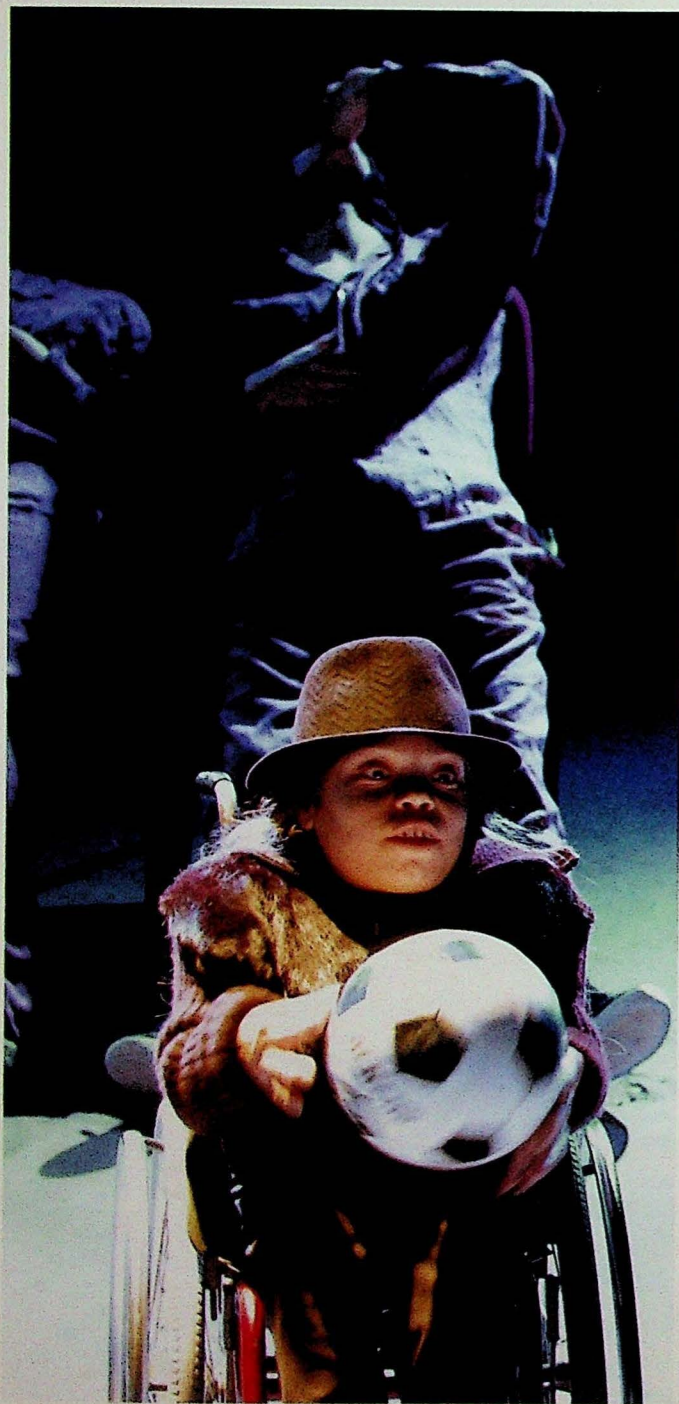

Moniuškos g. 21 Vilnius, Lietuva,
<http://www.sapnusal.lt>, el. paštas: info@sapnusal.lt,
telefonas +370 5 278 05 80, faksas +370 5 278 05 90.

SAPNŲ SALA

S P A U S T U V Ė

Natacha de Pontcharra
ŽIURKIAGALVIAI

Režisierius > Agnius Jankevičius

Vaidina > Žefas > Sergejus Ivanovas **Žefis** > Leonardas Pobedonoscevas **Tėtis** > Arnoldas Jalianiauskas **Pasakotojas** > Inga Filipovič

Premjera > 2004 m. spalio 8 d.

Trukmė > 70 min. be pertraukos

„Žiurkiagalviai“ – tai originali mūsų dienų visuomenės, kuri dievina sėkmę ir atstumia kitiškumą, parabolė. Pagrindiniai jos personažai – broliai dvyniai, gimę su žiurkių galvomis, bando prisitaikyti prie „normalios visuomenės“: pasigamina naujas galvas, užsideda naujus „teisingus“ veidus, idealiai atitinkančius standartinę teisingo žmogaus fizionomiją. Šie naujieji veidai leidžia žiurkiagalviams trumpam iš dalies įsilieti į anonimišką ir jokių jausmų netoleruojantį pirkimo-pardavimo procesą. Tačiau pakanka menkiausio sutrikimo, menkiausio preteksto žmogiškai (pjesės kontekste – žiurkiškai) užuojautai pasireikšti, ir žiurkiagalviai išsiduoda. Kitiškumui neatleidžiama: iš žiurkiagalvių atimami ne tik veidai, bet ir galimybė likti tarp „teisingų“ žmonių.

Turbūt pirmą kartą teatro scenoje taip įtaigiai kartu su profesionaliais aktoriais vaidina neįgalus žmogus – aktorių trupės „Be ramos“ narė Inga Filipovič.

Prancūzų dramaturgė Natacha de Pontcharra teatrui rašo daugiau nei dešimt metų. Ji taip pat yra ir tapytoja, grafikė bei novelistė. Jos pjesėse kalbama apie tamsiausius žmogaus sielos ir visuomenės užkaborius. Tragiška ir komiška nuolat šalia, o kartais taip susipina, kad situacijos būna liūdnos ir juokingos tuo pat metu.

Skaudžią temą dramaturgė apnuogina ne natūralistiškai ar realistiškai vaizduodama „kitokių“ atstūmimą, bet pasitelkdama, kaip ji pati teigia, „kai kurioms televizijos laidoms būdingą formą – liudijimą, prisipažinimą“ ir kalbos žaisimą. Drąsus ir rizikingas jauno režisieriaus sprendimas į sceninį vyksmą įtraukti realaus, o ne teatriško kitiškumo paliestą žmogų ne tik raiškiai ir kartu žaismingai akcentavo „Žiurkiagalvių“ problematiką, bet ir įnešė nemažai pozityvumo

Natacha de Pontcharra
LES RATES

Director > Agnius Jankevičius

With > Jef > Sergėjus Ivanovas **Jeffy** > Leonardas Pobedonoscevas

Father > Arnoldas Jalianiauskas **Narrator** > Inga Filipovič

Première > 8. October 2004

Duration > 70 min, no interval

A tragicomic approach to disabled, or simply particular, people in the contemporary “society of success” directed by Agnius Jankevičius, one of the most outstanding newcomers in Lithuanian theatre.

Jef and Jeffy, twins by birth and by misfortune, were born having heads of rats. Hiding their faces in hoods since their earliest childhood, they try in vain to integrate into the human community. Their exclusion is never straightforward, while their integration is a hybrid, mirroring their half-human and half-animal image. Isolated in the outskirts, excluded from groups and from going inside places, they are isolated inside themselves, both in the skin of rat and in being twins. Obsessed with the idea of some metamorphosis that would open up the doors of normality for them, one day they make themselves human masks, but their suffering and difference resist this dissimulation.

The author approaches the sensitive topic by naturalistic and realistic image of pushing away the “other”, and by choosing, as she says, “the form favoured by some TV programs: witnessing and confession” together with play upon words. By his brave and risky decision to involve in the stage a person touched by real, not theatrical kind of otherness, the young director expressively and playfully emphasized the problematics of Les Rates, but also brought some positive mood into a play which is quite dark. However, most of the effect was achieved by actors, who were acting easily, with no tension, using light irony and sometimes outbursting sadness.

Ramunė Balevičiūtė > Kultūros barai

Agnius Jankevičius has started with grotesque performances of conventional form, dominated by image of an absurd, chained person powered by his own stupidity and automatic reactions. In this

į ne tokią jau šviesią pjesę. Bet labiausiai, žinoma, prie to prisidėjo lengvai, neperspaudžiant, su švelnia autoironija ir kartais prasiveržiančiu liūdesiu vaidinę aktoriai.

Ramunė Balevičiūtė > Kultūros barai

Jankevičiui, debiutavusiam groteskiškais sąlygiškos formos spektakliais, kuriuose dominavo absurdiško, nelaisvo, savo kvailumo, reakcijų automatizmo valdomo žmogaus vaidavimas, šiame skaityme pavyko sukurti taiklų, emociingą, komiškai deformuotos išraiškos pasakojimą ir kartu neprarasti atviru teatrinio tekstu neišreiškiamo dramatiškumo. Dvyniai – Leonardo Pobedonoscevo Žefis ir Sergejaus Ivanovo Žefas – iš pradžių šaržuoti ir antipatiški savo „animališkumu“, komiško intonacijai po truputį keičiantis į (vis šiltesnę) ironiją, ilgainiui patraukia žiūrovus į savo pusę.

Alma Braškytė > 7 meno dienos

>Agnius Jankevičius

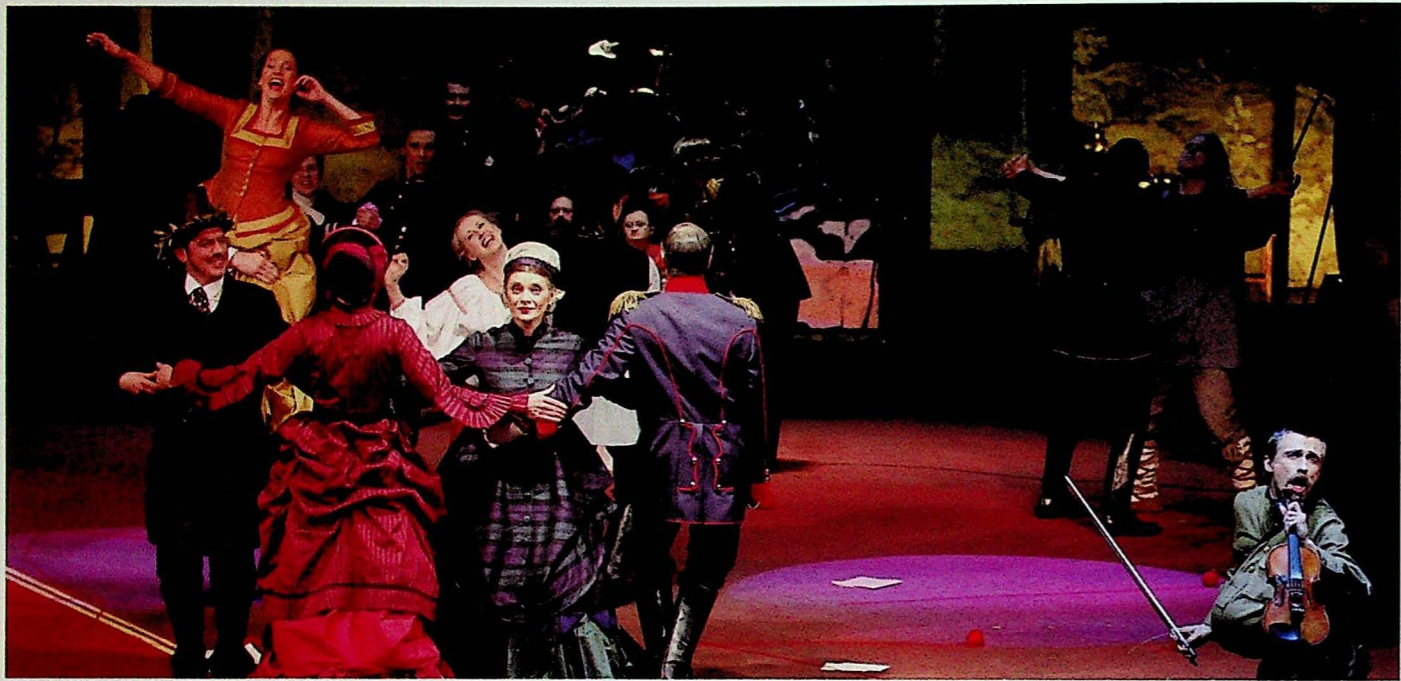
1995–1999 m. vaidino Skapiškio mėgėjų teatre. 1999 m. lankė Jaunojo filosofo mokyklą prie Vilniaus pedagoginio universiteto. 1999–2005 m. studijavo teatro režisūrą Lietuvos muzikos akademijoje, profesoriaus Jono Vaitkaus kurse. 2001 m. Brno teatro mokyklų festivalyje pelnė prizą už spektaklio „Užribis“ režisūrą. Yra sukūręs vaidmenų teatre bei kine. Jankevičius yra vienas aktyviausių naujos Lietuvos režisierių kartos kūrėjų.

work, the artist succeeded in constructing a well-directed, emotional narrative of comically deformed expression, but also in keeping the dramatism which is not possible to show in the open theatrical text. The twins, played by Leonardas Pobedonoscevas and Sergey Ivanov, first seem to be caricatures, hostile to their “animality”. However, the comic intonations gradually change into warm irony, which finally takes the audience’s sympathy.

Alma Braškytė > 7 meno dienos

>Agnius Jankevičius

One of the emerging directors belonging to the newest Lithuanian theatre generation. From 1999 to 2005 he studied theatre directing at the Academy of Music and Theatre in Vilnius, under Professor Jonas Vaitkus. In 2001 Jankevičius was awarded a prize in the Brno Festival of Theatre Schools for The Beyond based on The Blue Lantern by Victor Pelevin. In 2004, he produced a bright performance Les Rates after Natacha de Pontcharra, made by Audronis Liuga Production. Jankevičius has also starred in cinema and theatre.

Fiodoras Dostojevskis**DEMONAI. NELABIEJI. APSĖSTIEJI. KIPŠAI.****Režisierius** > Jonas Vaitkus**Muzika** > Algirdas Martinaitis**Scenografija** > Medilė Šiaulytė**Videorežisierius** > Simonas Glinskis**Režisieriaus asistentas** > Albertas Vidžiūnas**Choreografija** > Jolanta Vymerytė**Vaidina** > **Stavroginas** > Arnoldas Jalaniauskas **Varvara** > Nijolė Narmontaitė **Stepanas Verchovenskis** > Vytautas Rumšas**Piotras Verchovenskis** > Džiugas Siaurusaitis, Egidijus Stancikas**Grigorjevas** > Evaldas Jaras **Liza** > Inga Jankauskaitė **Darja****Šatova** > Dalia Michelevičiūtė, Judita Zareckaitė **Lebiadkinas**Rolandas Kazlas **Marja Lebiadkina** > Viktorija Kuodytė, VitalijaMackevičiūtė **Archijerejus Tichonas** > Vytautas Grigolis**Mavrikijus** > Vytautas Kaniušonis **Šatova** > Ramunė Skardžiūnaitė**Šatovas** > Algirdas Dainavičius **Liputinas** > Saulius Balandis,Vaidotas Martinaitis **Liputina** > Dalia Michelevičiūtė, JuditaZareckaitė **Liamšinas** > Marius Jampolskis **Kirilovas** > RemigijusBučius **Šigaliovas** > Šarūnas Puidokas **Virginskis** > PauliusTamolė **Virginskaja** > Aurelija Tamulytė **Gaganovas** > ArūnasVozbutas **Majoras** > Ramutis Rimeikis **Lembkė** > RimantasBagdzevičius **Julija Michailovna** > Adrija Čepaitė **Praskovja**> Monika Bičiūnaitė **Karmazinovas** > Alvydas Šlepikas **Mokytojas**Albertas Vidžiūnas **Fedka** > Jonas Verseckas **Studentė** > EditaUžaitė **Gimnazistas** > Eimutis Kvoščiauskas **Stavrogino tarnas**> Arūnas Smailys **Matrioša** > Birutė Marcinkevičiūtė **Tarnaitės**

> Diana Anevičiūtė, Neringa Bulotaitė, Regina Garuolytė, Vitalija

Mockevičiūtė **Svečiai** > Aina Laučiūtė, Larisa Liubomirova, AurimasLukšys, Andrius Polonskis, Kazimieras Styčinskis **Paparacas**

Simonas Glinskis

Premjera > 2005 m. balandžio 29 d.**Trukmė** > 300 min., dvi pertraukos

Garsiausio XIX a. Rusijos rašytojo Fiodoro Dostojevskio roman „Besy“ vadinamas vienu teatriškiausių jo kūrinių. Tai kūrinys apie žmogaus dvasios nuopuolį, per konkrečias buitiskas situacijas tyrinėjantis svarbiausius būties klausimus. Romano teatriškumą, daugiaveidiškumą liudija jau pats romano pavadinimas, sukeliantis

Fyodor Dostoyevsky

THE DEVILS**Director** > Jonas Vaitkus**Music** > Algirdas Martinaitis**Set and Costumes** > Medilė Šiaulytė**Video director** > Simonas Glinskis**Director's assistant** > Albertas Vidžiūnas**Choreography** > Jolanta Vymerytė**With** > **Stavrogin** > Arnoldas Jalaniauskas **Varvara** > Nijolė Narmontaitė **Stepan Verchovensky** > Vytautas Rumšas **Piotr Verchovensky** > Džiugas Siaurusaitis, Egidijus Stancikas**Grigorjev** > Evaldas Jaras **Liza** > Inga Jankauskaitė **Dariya Shatova** > Dalia Michelevičiūtė, Judita Zareckaitė **Lebiadkin**> Rolandas Kazlas **Mariya Lebiadkina** > Viktorija Kuodytė, VitalijaMackevičiūtė **Archiyerey Tichon** > Vytautas Grigolis **Mavrikiy**> Vytautas Kaniušonis **Shatova** > Ramunė Skardžiūnaitė **Shatov**> Algirdas Dainavičius **Liputin** > Saulius Balandis, VaidotasMartinaitis **Liputina** > Dalia Michelevičiūtė, Judita Zareckaitė**Liamshin** > Marius Jampolskis **Kirilov** > Remigijus Bučius**Shigaliov** > Šarūnas Puidokas **Virginskiy** > Paulius Tamolė**Virginskaiya** > Aurelija Tamulytė **Gaganov** > Arūnas Vozbutas**Mayor** > Ramutis Rimeikis **Lembke** > Rimantas Bagdzevičius**Yuliya Michailovna** > Adrija Čepaitė **Praskovya** > MonikaBičiūnaitė **Karmazinov** > Alvydas Šlepikas **Teacher** > AlbertasVidžiūnas **Fedka** > Jonas Verseckas **Student** > Edita Užaitė**Gymnasium student** > Eimutis Kvoščiauskas **Stavrogin's servant**> Arūnas Smailys **Matriosha** > Birutė Marcinkevičiūtė**Housemaids** > Diana Anevičiūtė, Neringa Bulotaitė, ReginaGaruolytė, Vitalija Mockevičiūtė **Guests** > Aina Laučiūtė, Larisa

Liubomirova, Aurimas Lukšys, Andrius Polonskis, Kazimieras

Styčinskis **Paparazzi** > Simonas Glinskis**Première** > 29. April 2005**Duration** > 300 min., two intervals

Demons by Dostoyevsky, the most celebrated Russian author of the 19th century, is considered one of the most theatrical works. A novel on the degradation of the human spirit uses real everyday situations for discussing the most important issues of man's life. The theatrical essence of the novel, as well as its many faces, is shown even

nemaža keblumų šio Dostojevskio veikalą vertėjams. Režisierius Jonas Vaitkus inscenizacijos pagal šį romaną pavadinimu pasirinko beveik visus lietuviškus rusiškojo žodžio „Besy“ atitikmenis – „Demonai. Nelabieji. Apsėstieji. Kipšai“.

Pasak režisieriaus Jono Vaitkaus, „Demonuose“ yra daug sąsajų su ankstesniais Dostojevskio kūriniais, tačiau tik šiame romane taip plačiai apibendrintas požiūris į žmogaus esmę, atkreiptas dėmesys į žmonių vidinį pasaulį, jų emocijas, savotišką apsėstumą, dėl kurio prarandama garbė, gėda, vertybės, ryšys su gamta, su Dievu, tikėjimas savo keista galybe, mokslu arba ateizmu. Visi šie dalykai tarsi sproginėja žmogui, o jų susidūrimai ir gimdo apsėstumo įspūdį.

„*Demonai...*“ siūlo suvokti, kad apsėstumas gali prilygti protinei negaliai, o apsėstumo padariniai gali būti tolygūs tam, ką žmonija patyrė, pasilikėjusi proletariato vadais.

Rūta Oginskaitė > Lietuvos rytas

>Jonas Vaitkus

Lietuvos Muzikos akademijos profesorius, teatro ir kino režisierius. 1969–1974 m. studijavo režisūrą Leningrado valstybiniame teatro, muzikos ir kinematografijos institute, 1978–1980 m. baigė aukštuosius režisierių ir scenaristų kursus Valstybiniame Maskvos kinematografijos komitete. 1990–1995 m. Lietuvos valstybinio akademinio dramos teatro meno vadovas. Dirbo vizituojančiu profesoriumi ir kūrė JAV, Norvegijoje, Danijoje, Japonijoje, Rusijoje. Nuo 1974 metų pagrindiniuose Lietuvos teatruose sukūrė šešiasdešimt tris spektaklius, penkis filmus, pelnę daugybę apdovanojimų Lietuvoje bei užsienyje. Vaitkus – pirmojo Lietuvoje teatro režisierių kurso iniciatorius bei viena įdomiausių ir prieštaraujančių modernaus Lietuvos teatro asmenybių. 2004 m. apdovanotas Nacionaline premija.

by its title which causes some problems to the translators of this Dostoyevsky's work. For his performance, director Jonas Vaitkus used all the four words that match the original Russian title “Besy”: “Demons. Devils. The Possessed. Fiends”.

According to Vaitkus, „Demons“ share many associations with the earlier works by Dostoyevsky. However, this is his only novel to make a wide embrace and generalization of his opinions on the essence of the humans. It is focused on the inner world of the people, their emotions, a certain possession by demons which leads to loss of honour, shame, human values, relation to nature and God, as well as to faith in strange human powers, science and atheism. All of these things make an explosion inside the human being, and their clashes result in the effect of being possessed.

Devils implies the understanding that possession may equal to a mental illness, while its consequences are as grave as what the humans have experienced having trusted the leaders of the proletariat.

Rūta Oginskaitė > Lietuvos rytas

>Jonas Vaitkus

A theatre and film director, associate professor at the Lithuanian Academy of Music and Theatre from 1969 to 1974 Vaitkus studied theatre directing at the Leningrad State Theatre, Music and Cinematography Institute. Between 1990 and 1995 he worked as an artistic director at the Lithuanian State Academic Drama Theatre. Vaitkus is one of the most active directors in Lithuania. Since 1974 he has created many performances, staged operas in the main theatres of Lithuania, and made some cinema and TV films. He has been granted different awards in Lithuania as well as abroad. Vaitkus has worked as a visiting professor and director in the United States, Norway, Denmark and Japan. Vaitkus was the initiator of the first course of theatre directors in Lithuania, as well as a teacher of many outstanding Lithuanian actors and directors. Jonas Vaitkus is both one of the most appealing and the most controversial figures of Lithuanian theatre.

Antonas Čechovas
TRYS SESERYS

Repeticija

Režisierius> Rimas Tuminas**Scenografija**> Adomas Jacovskis**Kostiumai**> Vilma Masteikienė**Muzika**> Faustas Latėnas

Vaidina> **Prozorovas, Andrejus Sergejevičius**> Audrius Bružas **Natalija Ivanovna, jo sužadėtinė, vėliau žmona**> Ilona Kvietkutė **Olga, jo sesuo**> Vaida Būtytė **Maša, jo sesuo**> Valda Bičkutė **Irina, jo sesuo**> Gintarė Latvėnaitė **Kulyginas, Fiodoras Iljičius, gimnazijos mokytojas, Mašos vyras**> Jonas Braškys, Edmundas Mikulskis **Veršininas, Aleksandras Ignatjevičius, papulkininkis, baterijos vadas**> Arūnas Sakalauskas **Tuzenbachas, Nikolajus Lvovičius, baronas, poručikas**> Jokūbas Bareikis **Solionas, Vasilijus Vasiljevičius, štabskapitonas**> Mantas Vaitiekūnas **Čebutykinas, Ivanas Romanovičius, karo gydytojas**> Gediminas Girdvainis **Fedotikas, Aleksejus Piotrovičius, podporučikas**> Leonardas Pobedonoscevas **Rode, Vladimiras Karlovičius, podporučikas**> Mindaugas Capas **Ferapontas, zemstvos valdybos sargas, senis**> Arvydas Dapšys **Anfisa, auklė, 80 metų senė**> Aldona Janušauskaitė

Tai naujusias ir ilgai lauktas režisieriaus Rimo Tumino darbas, sukurtas daugiausia su jaunais Vilniaus mažojo teatro aktoriais, režisieriaus mokiniais. Šiuo spektakliu režisierius toliau tyrinėja atviro teatro galimybes.

Spektaklio „Trys seserys“ premjera lapkričio mėnesį paženklinis teatro atidarymą ir jo istorinio pastato pačiame Vilniaus miesto centre rekonstrukcijos pabaigą. Šiame pastate 1909–1914 m. veikė lietuvių kultūros draugija „Rūta“, rengusi koncertus, paskaitas, teatro vaidinimus. Vilniaus mažasis teatras numato tęsti kultūros centro tradicijas ir tapti atviras įvairiems projektams ir renginiams – festivaliams, konkursams, konferencijoms, parodom.

Anton Chekhov
THREE SISTERS

Work in progress

Director> Rimas Tuminas**Set**> Adomas Jacovskis**Costumes**> Vilma Masteikienė**Music**> Faustas Latėnas

With> **Prozorov, Andrey Sergejevich**> Audrius Bružas **Natalya Ivanovna, his fiancée, afterwards his wife**> Ilona Kvietkutė **Olga, his sister**> Vaida Būtytė **Masha, his sister**> Valda Bičkutė **Irina, his sister**> Gintarė Latvėnaitė **Kulygin, Fyodor Ilyich, a school teacher, husband of Masha**> Jonas Braškys, Edmundas Mikulskis **Vershinin, Alexander Ignatyevich, a lieutenant colonel, commander of the local regiment**> Arūnas Sakalauskas **Tuzenbach, Nikolaj Lyvovich, a baron and a lieutenant**> Jokūbas Bareikis **Solyony, Vasilij Vasilyevich, a staff captain**> Mantas Vaitiekūnas **Chebutykin, Ivan Romanovich, a regimental doctor**> Gediminas Girdvainis **Fyedotik, Alexey Petrovich, a sub-lieutenant**> Leonardas Pobedonoscevas **Rodey, Vladimir Karlovich, a sub-lieutenant**> Mindaugas Capas **Ferapont, a watchman for the local council**> Arvydas Dapšys **Anfisa, Nanny to the Prozorov family, an old lady of 80**> Aldona Janušauskaitė

This is the newest and most awaited performance directed by Rimas Tuminas and set up mostly by working with his students, young actors from the Small Theatre in Vilnius. By this play, the director continues exploring the possibilities of open theatre.

The premiere of the Three Sisters in November is planned to mark the opening of the reconstructed historical Theatre building in the center of Vilnius. The building was famous for hosting Rūta, the Lithuanian culture association, which in 1909–1914 engaged in organizing concerts, lectures and theatre performances. The Small Theatre is going to continue following the traditions of this association, as well as to become open for various projects and events: festivals, competitions, conferences and exhibitions.

>Rimas Tuminas

1978 m. baigęs Maskvos A. Lunačarskio teatro meno institutą (GITIS), po metų Tuminas pradėjo dirbti Valstybiniame akademiniam dramos teatre. Nuo 1990 m. – Vilniaus mažojo teatro meno vadovas. Už sukurtus spektaklius Tuminui 1994 m. įteikta Nacionalinė premija, 2000 m. jis tapo Rusijos Federacijos valstybinės premijos laureatu už indėlį į Rusijos Federacijos literatūrą ir meną. Tuminas pastatė daugiau nei 30 spektaklių. Jo darbai buvo rodomi įvairiose pasaulio teatrų scenose ir pelnė įvairių prizų tarptautiniuose teatrų festivaluose. Tuminio spektakliuose, poetizuojančiuose kasdienybę ir žadinančiuose istorijos bei kultūros atmintį, dominuoja ne režisūriniai efektai, o žaisminga, į improvizacijas linkusi aktorių vaidyba.

>Rimas Tuminas

Graduated from the State Lunacharsky Institute of Theatre Art (GITIS) in Moscow in 1978 and started working at the State Academic Drama Theater the following year. Since 1990, Rimas Tuminas has been the artistic director of the State Small Theatre in Vilnius. In 1994, he was awarded the Lithuanian National Prize for his plays, and in 2000 gained the National Award of Russian Federation for his contribution to the literature and art of Russian Federation. Rimas Tuminas has staged over 30 plays. His works have been shown in many various theatres over the world, and were awarded with many prizes at international theatre festivals. In his performances, everyday reality insensibly becomes poetry, while the historic and cultural memory is revived. A playful and improvising acting dominates, rather than directing effects.

ATVIRAS RATAS
OPEN CIRCLE

ATVIRAS RATAS

Autobiografinės improvizacijos

Režisierius> Aidas Giniotis**Režisieriaus asistentė**> Joana Čižauskaitė**Improvizuoja Lietuvos muzikos ir teatro akademijos****IV kurso studentai**> Giedrius Kiela, Vytautas Leistrumas,

Jonas Šarkus, Ieva Stundžytė, Justas Tertelis, Benita Vasauskaitė,

Vesta Šimulovaitė, Agnė Kaktaitė, Marija Korenkaitė

Premjera> 2004 m. spalio 21 d.**Trukmė**> 150 min. be pertraukos

„Atviras ratas“ – tai netradicinis teatrinis vyksmas, kuriame, vadovaujami režisieriaus Aido Giniotio, dalyvauja Lietuvos muzikos ir teatro akademijos IV kurso aktorių specialybės studentai (kurso vadovas Vladas Bagdonas).

Jaunuoliai, sėdėdami ratu tarp žiūrovų, prisimena savo vaikystės ir paauglystės istorijas, pirmąsias meiles, muštynes, bučinius. Prisimindami praeitį, atkurdami situacijas, būsimieji aktoriai bando išpažinti save, prakalbėti atvira teatrine kalba. Nors šiuos pasakojimus stebi žiūrovai, projekto autoriai įvardija tai ne kaip spektaklį, o kaip teatro laboratoriją, nes tai nuolat besikeičiantis procesas. Per save jie pasakoja ir apie kitus, bando gydytis ir gydyti teatru.

Šio projekto idėją aktorius ir režisierius Giniotis bandė realizuoti dar nuo 1989 m., tačiau pirmą kartą „Atviras ratas“ buvo parodytas tik 2004 m. rugpjūtį Vokietijoje. Lietuvoje premjera įvyko spalio mėnesį Vilniuje ir Alytuje vykusiame nacionalinės teatrų vaikams ir jaunimui asociacijos ASSITEJ festivalyje.

Viso vaidinimo metu aidi juokas. Nes iš tiesų kiekvienas mūsų esame išgyvenę panašias istorijas ir panašius stiprius jausmus. Tada skaudėjo. Šiandien juokiamės, sugrįžę ir pagiję. Patyrę daug šiurpesnių dalykų nei tada, kai savo akimis matėme, kad Kalėdų Senelis persirengia ir virsta paprasčiausiu dėde Rimu, kuriam mama sumoka pinigų.

Rūta Oginskaitė> Lietuvos rytas

OPEN CIRCLE

Autobiographical improvisations

Director> Aidas Giniotis**Director's assistant**> Joana Čižauskaitė**With the fourth-year students of the Lithuanian Academy****of Music and Theatre**> Giedrius Kiela, Vytautas Leistrumas,

Jonas Šarkus, Ieva Stundžytė, Justas Tertelis, Benita Vasauskaitė,

Vesta Šimulovaitė, Agnė Kaktaitė, Marija Korenkaitė

Première> 21. October 2004**Duration**> 150 min, no interval

Open Circle is an original theatre laboratory comprising fourth-year acting students of the Lithuanian Academy of Music and Theatre, taught by professor Vladas Bagdonas and led by director Aidas Giniotis. The young people, sitting in a circle among the audience, tell true stories from their childhood and in their teens: their first loves, fights and kisses. By remembering their past and reviving the situations, the students try to confess and speak the sincere language of theatre. Even though the viewers are present, the authors of the project characterize it as a theatre laboratory rather than a performance, since it is a constantly changing process. Through their experience, they also talk about others and trying to use theatre for healing themselves and others.

Director Aidas Giniotis was trying to realize the project even in 1989, however the first Open Circle was performed in Germany in October, 2004. Its Lithuanian première was shown at the festival held by ASSITEJ, the national association of theatres for youth and children in Vilnius and Alytus in October, 2004.

The whole performance is accompanied by laughter, as every one of us has experienced similar stories and other strong feelings. In those times, they were painful. Today we are laughing again, after coming back and healing. We have undergone more horrible episodes than that of witnessing Santa Claus changing his clothes and turning into ordinary uncle Rimas who was hired by our mothers.

Rūta Oginskaitė> Lietuvos rytas

Supranti, jog tas ratas – tai dar ir nesibaigianti gyvenimo akimirku dėlionė, apie kurias tu jau pamiršai, bet su kažkuo, kažkur kitur, kitu laiku jos nutiko. Ir taip kartojasi be atvangos. Taip „mažasis“ sėdinčiųjų centre ratas išdėdėja iki sėdinčiųjų aplink juos ir tampa išties atviras.

Rasa Vasinauskaitė> 7 meno dienos

>Aidas Giniotis

1986 m. baigė Lietuvos muzikos ir teatro akademijos (LMTA) aktorius meistrų katedrą. 1986–1989 m. dirbo LMA pedagogu, Lietuvos filharmonijoje – vaikų skyriaus aktoriumi ir režisieriumi, aktoriumi Marijampolės dramos teatre. 1989 m. kartu su bendrakursiais aktoriais Ilona Balsyte ir Sigitu Jačėnu įkūrė pirmą nepriklausomą teatrą vaikams ir jaunimui „Keistuolių teatras“. Yra beveik visų šio teatro pastatymų pagrindinis režisierius, muzikos, scenarijų autorius ir bendraautorius. 1999 m. su „Keistuolių teatru“ apdovanojtas už nuopelnus teate vaikams. Vaidino ir kūrė scenarijus televizijos filmams, įrašė 10 audioprogramų su pasakomis, dainomis ir muzika vaikams bei suaugusiesiems. 1998 m. kūrė savaitinę laidą „Keistuolių pasaulis“ LNK televizijoje. Aktyviai bendradarbiauja su įvairiais Lietuvos teatrais: Nacionaliniu operos ir baleto teatru, Kauno muzikiniu teatru, Klaipėdos dramos teatru.

You realize that the circle is an endless setting of moments in life that you have forgotten, but that happened to somebody else in another place and time. They are repeating with no relaxation. Therefore the „small“ circle of those sitting in the centre is growing towards those who sit around them, thus becoming really open.

Rasa Vasinauskaitė> 7 meno dienos

>Aidas Giniotis

Graduated from the Lithuanian Academy of Music and Theatre (LMTA) as an actor in 1986. From 1986 to 1989, he worked as a teacher at the LMTA, acting and directing at the children's section of Lithuanian Philharmonic Society, and as an actor at the Drama Theatre in Marijampolė. In 1989, Giniotis and his school fellows founded the first Lithuanian theatre for children and youth, titled Keistuolių Theatre. Giniotis was its main director, the author of music and script, as well as of almost all the productions. He acted and wrote scripts for TV films, recorded 10 audio programmes of fairy tales, songs and music for children and adults. In 1998, Giniotis set up a weekly show for children at LNK, a commercial TV channel. He now actively cooperates with various theatres of Lithuania: the National Opera and Ballet Theatre, the Kaunas Musical Theatre and the Klaipėda Drama Theatre.

GIESMIŲ GIESMĖ

Senojo Testamento poemos motyvais

Režisierius> Eimuntas Nekrošius

Scenografija> Marius Nekrošius

Kostiumai> Nadežda Gultiajeva

Muzika> Mindaugas Urbaitis

Vaidina> Žemyna Ašmontaitė, Aldona Bendoriūtė, Povilas Budrys, Diana Gancevskaitė, Kęstutis Jakštas, Aušra Pukelytė, Salvijus Trepulis, Vaidas Vilius

Koprodiuseriai> Festival De Otono (Madridas), „Baltijskij dom“ festivalis (Sankt Peterburgas), Lietuvos Respublikos Kultūros ministerija

Premjera> 2004 m. spalio 21 d.

Trukmė> 120 min. be pertraukos

Nekrošiaus talentas įkvėpė šiam pasaulinės kultūros paminklui teatrinės gyvybės ir sukūrė nepaprastai gražų, jaudinantį, gilų ir daugiaprasmią spektaklį. Negalima teigti, kad toks Nekrošiaus pasirinkimas visai netikėtas – tai logiškas žingsnis po Donelaičio „Metų“ inscenizacijos. Juk ši medžiaga irgi teatro ir literatūros žinovų buvo „nurašyta“ kaip netinkama teatrui. Nekrošiaus mintims atsiskleisti ir išsakyti nebeužtenka perkelti į sceną kažkieno sukurtos istorijos – jis pats kuria istorijas iš vieno ar kelių ketureilių, tokiu būdu kurdamas spektaklį, kaip didžiulį gyvąjį paveikslą, kur viskas – personažai, jų poelgiai, erdvė, spalva, garsas, dekoracijos, rekvizitas ir t. t. – viskas, ką žiūrovas mato ir jaučia sklindant nuo scenos, sukurta vieno žmogaus ir paklūsta magiškai jo minties valiai.

Spektaklis – tai pastanga išsiaiškinti žmogaus gražiausio jausmo – meilės – psichologinę anatomiją. Jau po pirmų scenų paaiškėja, jog teatrinė priemonė „skurdumas“ – sąmoningas režisieriaus apsisprendimas kiek įmanoma išvalyti sceną ir veiksmą nuo nebūtinų dalykų, siekiant, kad ne tik žodžiai pasiektų žiūrovo ausį, judesys – akį, mintys ir asociacijos – protą, bet, svarbiausiai jausmai – širdį, o palankiai susidėliojus daugeliui aplinkybių – abstraktūs ir neapčiuopiami spektaklio momentai prabiltų tiesiai į žiūrovo pasąmonę.

*Tapo akivaizdu, kaip Nekrošius, nepaisydamas savo seniai užtar-
nauto didžiojo teatro filosofo statuso, moka sugrįžti į ištakas – gam-*

THE SONG OF SONGS

Based on the poetics of the Song of Solomon of the Old Testament

Director> Eimuntas Nekrošius

Set> Marius Nekrošius

Costumes> Nadežda Gultiajeva

Music> Mindaugas Urbaitis

With> Žemyna Ašmontaitė, Aldona Bendoriūtė, Povilas Budrys, Diana Gancevskaitė, Kęstutis Jakštas, Aušra Pukelytė, Salvijus Trepulis, Vaidas Vilius

Co-producers> Festival De Otono (Madrid), Baltijskij Dom Festival (St Petersburg), the Ministry of Culture of the Republic of Lithuania

Première> 21. October 2004

Duration> 120 min, no interval

The talent of Eimuntas Nekrošius has started the theatrical life of the poem by creating a most beautiful, exciting and deep performance with multiple meanings. It would be wrong to say that this is a completely unexpected choice: here the director made another step after staging *The Seasons*, an old Lithuanian poem by Kristijonas Donelaitis. In fact, the poem was discarded by the theatre and literature experts as a material unsuitable for theatre. For revelation and expression of his own thoughts, Nekrošius needs much more than somebody else's story: he is creating the stories himself out of just some quatrains of the poem, making up a performance as a huge lively picture where everything – the characters, their behavior, space, colours, sounds, set, property, etc. – every little thing observed and felt on the stage by the viewer is invented by one person and is submissive to the magical power of his will.

The play makes an attempt to reveal the anatomy of love: the most delightful human feeling. Even its first scenes show that the apparent poorness of the theatrical expressive means indicates the director's conscious decision to clear the stage and the action from the imaginary things as much as possible. His purpose apart from making the words reach the audience's ear, the movement reach their eye, the thoughts or associations come to their mind, and the feelings come to their hearts is to achieve the combination of favourable circumstances which make the abstract and intangible moments of the play speak directly to the viewer's subconsciousness.

tą, gyvąją daiktų esmę. Tūkstantmečiame Biblijos tekste jis rado meilės žaidimą, kuriame dalyvauja jauna dvasia ir jaunas kūnas.

Nikolajus Pesočinskis> *Vedomosti*

*Nei judėjų, nei krikščioniškoji konfesijos neturi priekaištauti Nekrošiui absoliučiai dėl nieko. Neleista nė miligramo sceninio suvulgari-
nimo šio Saliamono ir šios Sulamitos meilės atžvilgiu. Nekrošius ne
stato, o iškelia spektaklį apie tą meilę, kuri sukuria šventyklas bei
judina saulę ir žvaigždes.*

Gleb Sitkovsky> *Gazeta*

>Eimuntas Nekrošius

Baigė Valstybinį Lunačiarskio teatrinio meno institutą (GITIS) Maskvoje (1978). Dirbo Vilniaus Jaunimo ir Kauno dramos teatruose. Visi Nekrošiaus spektakliai pelnė prestižinius apdovanojimus įvairiuose Lietuvos ir Baltijos šalių teatro festivaliuose. 1994 m. Europos teatro sąjunga ir Taorminos menų komitetas (Italija) paskyrė Nekrošiui Naujojo Europos teatro prizą. 1998 m. režisierius apdovanotas 3-io laipsnio Gedimino ordinu. Nuo 1998 m. Nekrošius dirba teatro studijos „Meno fortas“ meno vadovu. Tais pačiais metais jis pelnė Nacionalinę premiją.

It is evident that Nekrošius, despite of his well-deserved status of a great philosopher of theatre, still knows how to return to the main source of inspiration: to nature and the vital essence of things. In a thousand years old text from the Bible he has encountered a game of love involving a young body and young spirit.

Nikolaj Pesochinsky> *Vedomosti*

Neither the Jews nor the Christians could find any reason to reproach Nekrošius. Speaking about the love between his Solomon and his Sulamith, the director did not allow even a shade of stage vulgarity. Nekrošius is not merely directing, but rather raising a performance about love that creates temples and moves the Sun and the stars.

Gleb Sitkovsky> *Gazeta*

>Eimuntas Nekrošius

Graduated from the State Lunacharsky Institute of Theatre Art (GITIS) in Moscow (1978). Later, he worked for the Youth Drama Theatre in Vilnius and the Kaunas Drama Theatre. All the performances directed by Nekrošius have gained prestigious awards in various Lithuanian and Baltic theatre festivals. In 1994, the European Theatre Union and Taormina Art Committee (Italy) awarded Nekrošius the New European Theatre prize. In 1998, the director was awarded the 3rd degree Order of Grand Duke Gediminas of Lithuania and the National Award. Since 1998, Nekrošius has been working as art director of the *Meno fortas* theatre studio.

Martin Crimp
PASIKĖSINIMAI

Režisierius ir scenografas> Cezaris Graužinis

Kostiumai> Jolanta Rimkutė

Muzika> Martynas Bialobžeskis

Vaidina> Brigita Arsobaitė, Paulius Čižinauskas,

Vytautas Kontrimas, Vilma Raubaitė, Julius Žalakevičius

Koproduiseris> Britų taryba

Premjera> 2005 m. gegužės 28 d.

Trukmė> 120 min. be pertraukos

„Cezario grupės“ spektaklis „Pasikėsinimai“ yra naujas pastarųjų metų lietuvių teatro debutantų kūrybinis iššūkis. Penki jauni aktoriai, kuriems vadovauja režisierius Cezaris Graužinis, toliau tyrinėja „vaizduotės teatro“ galimybes, pagrįstas principu, jog spektaklis vyksta ne scenoje, bet žiūrovų vaizduotėje. Pasitelkusi minimalias aktorinės vaidybos priemones ir ištrindama ribą tarp tikrovės ir fikcijos, „cezario grupė“ meistriškai manipuliuoja žiūrovų vaizduote.

Pagrindinė spektaklio tema – komunikacijos katastrofa, pasireiškianti šiuolaikinėje masinės informacijos priemonėse, kurios simuliuoja komunikaciją ir užgožia realybę, pateikdamos begalę jos interpretacijų. Apeliuodami į šias klišes, jauni aktoriai provokuoja publiką pasitelkus savo vaizduotę užpildyti prieš ją esantį tuščią ekraną – susikurti individualią kiekvieno epizodo versiją kaip trumpą savo filmą.

„Pasikėsinimai“ yra ne tik iki šiol lietuvių scenoje nebandyta dramatinio rašymo forma. Šiam spektakliui būdinga ir iki šiol lietuvių scenoje nebandyta sceninė kino estetika: tarsi nespaltota dokumentiškai vaidybinė „juosta“, sukeičianti kūrimą su rezultatu ir vietoj dramatinės istorijos pateikianti jos komponavimo procesą. Šis procesas, viena vertus, atviras – į „filmo“ kūrimą įtraukiami ne tik aktoriai, bet ir žiūrovai. [...] Kita vertus, jis „uždaras“ – kaip išbaigtas sceninis kūrinys, kuriame kiekvienas aktorius atlieka savo vaidmenį, tęsia savo temą ir net modeliuoja charakterį.

Rasa Vasinauskaitė> 7 meno dienos

Martin Crimp
ATTEMPTS ON HER LIFE

Director and set designer> Cezaris Graužinis

Costumes> Jolanta Rimkutė

Music> Martynas Bialobžeskis

With> Brigita Arsobaitė, Paulius Čižinauskas,

Vytautas Kontrimas, Vilma Raubaitė, Julius Žalakevičius

Co-producer> British Council Lithuania

Première> 28. May 2005

Duration> 120 min, no interval

The new production by cezaris group is another artistic challenge presented by newcomers of Lithuanian theatre. Five young actors led by director Cezaris Graužinis continue to investigate the possibilities of theatre of imagination, based on the assumption that performance takes place rather in the imagination of the audience than on the stage. By choosing innovatively minimal instruments of acting, cezaris group manipulate the imagination of the audience, erasing the border between reality and fiction.

The main topic of the play is the catastrophe in communication revealing itself in the contemporary media that simulate communication and with reality into a shade by offering multiple interpretation of real events. Appealing to the clichés of the mass media, the actors provoke the audience to use their imagination for filling in the empty screen in front of them by creating an individual version of each episode, like a short film of their own.

Attempts on her Life is not just a form of drama writing that was never tried in Lithuania before. The performance is also distinguished by cinema aesthetics that never appeared in Lithuanian stage: reminding of black and white film, both documentary and scenic, which exchanges the creative process and its result and shows the process of composing a drama story instead of the story itself. On one hand, this is an open process: The film-making involves both the actors and the audience. ... On the other hand, it is restricted as a complete performance where each of the actors plays his/her role, continues his/her topic and even shapes the character.

Rasa Vasinauskaitė> 7 Meno Dienos

Cezaris Graužinis iš „Pasikėsinimų“ taip pat sugebėjo sukurti dabar vykstantį spektaklį, jį apgaubdamas savo sugalvota situacija: penki viešųjų ryšių strategai kuria jos – Anės, Anios – ar apskritai kiekvieno iš mūsų scenarijų klipą. Ir kuria labiau ne tai, kas įvyko (daugelis šios pjesės režisierių siūlo detektyvinį variantą), bet mums, nelyg „projekto užsakovams“, pristato scenarijų to gyvenimo, koks jis turi būti ir į kur mus veja globalizacijos tempai bei vėjai.

Vaidas Jauniškis> Verslo žinios

>Cezaris Graužinis

1990 m. baigė dramos teatro režisūrą ir vaidybą Maskvos teatro institute GITIS; 1993 m. studijavo Suzuki Company of Toga (SCOT) Japonijoje. Nuo 1989 m. dirba laisvai samdomu režisieriumi. Nuo 1994 m. dėsto dramos aktorius meistriškumą ir Suzuki metodą Lietuvos muzikos akademijoje, taip pat Šiaurės Europos šalių akademijose ir seminaruose. Per 15 metų režisierius pastatė apie 20 spektaklių Vilniaus, Kauno ir Šiaulių teatruose, taip pat Švedijos, Danijos, Suomijos teatruose, teatrinėse mokyklose ir seminaruose.

>cezario grupė

Gimė 2003 m. Naujosios dramos akcijos metu (organizatorius – Teatro ir kino informacijos ir edukacijos centras), repetuojant spektaklį „Arabiška naktis“. Grupę sudaro neseniai Muzikos akademiją baigę penki jauni aktoriai, kuriems vadovauja kurso dėstytojas, vienas žymiausių Lietuvos teatro režisierių Cezaris Graužinis. „Turiu niekur nesuformuluotą ir neužrašytą galimos kūrybinės programos nuojautą. Pirmasis punktas būtų nesusipykti, kuo ilgiau išlikti drauge. Antrasis – neužsiiminti kokių nors neigiamų visuomenės reiškinų demaskavimu arba gąsdinti publiką artėjančių katastrofų pranašystėmis, arba ironiškai knaisioti po tautos mentalitetą. Kartu su „cezario grupės“ aktoriais norėtusi kalbėti apie žmogaus grožį ir gyvenimo žavesį“, – sako Graužinis. Už geriausią 2003–2004 m. sezono debiutą „cezario grupė“ apdovanota Lietuvos Kultūros ministerijos įsteigta pinigine premija ir „Auksiniu scenos kryžiumi“.

Cezaris Graužinis managed to turn Attempts on her Life into a performance happening in the present moment, enclosing it into a situation that he invented: the five specialist in public relations strategy are constructing a video clip for the life of her, Anya, and in general for each one of us. They are not making up what has really happened, in contrast to most directors who make this play a detective story, but we, as “customers of the project”, are offered a screenplay of the life as it should be, where we are driven by globalization movements and winds.

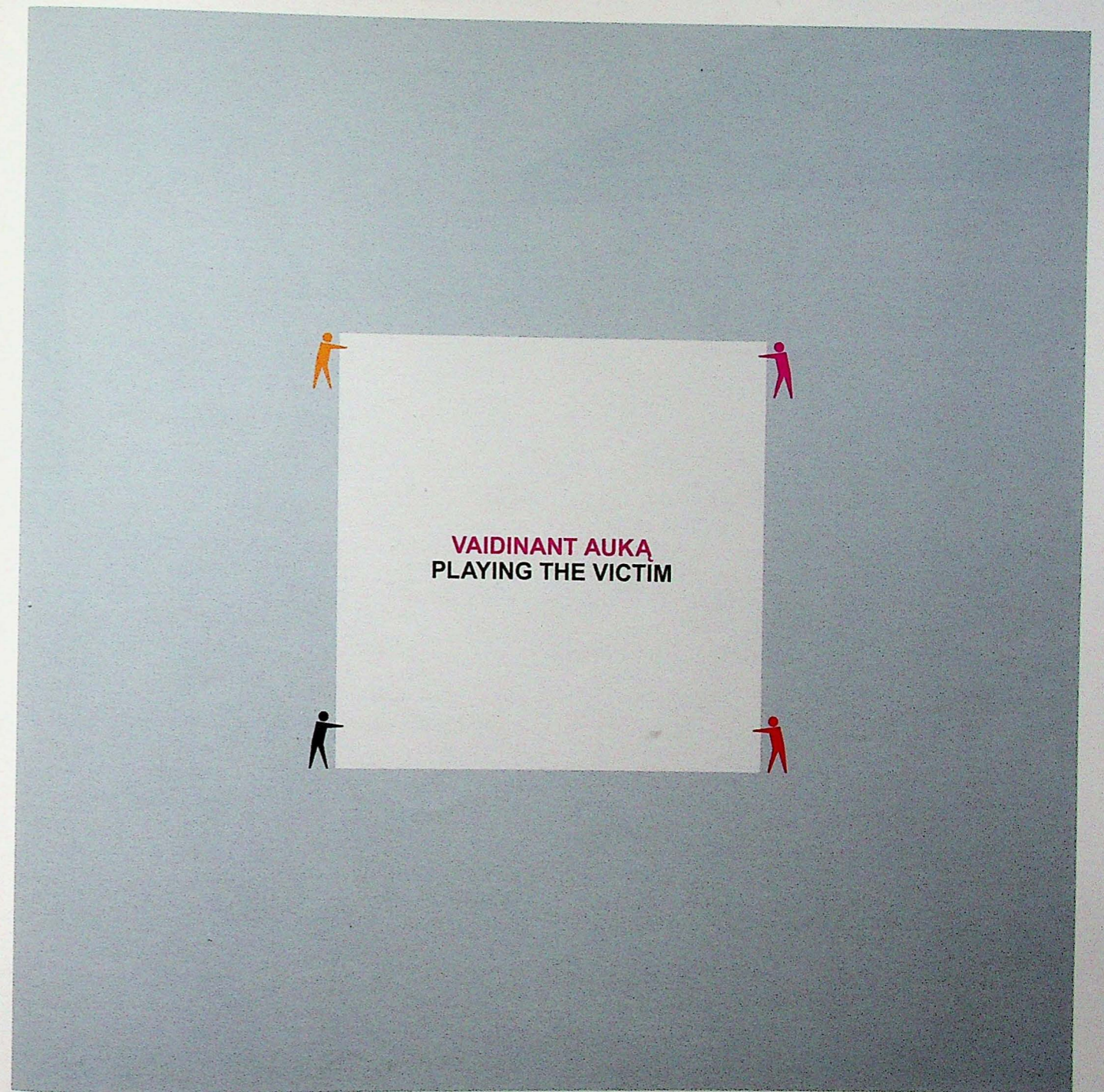
Vaidas Jauniškis> Verslo žinios

>Cezaris Graužinis

Studied theatre directing at the State Lunacharsky Institute of Theatre Art (GITIS) in Moscow and graduated in 1990. In 1993, he studied the Suzuki method of actor training at Suzuki Company of Toga, SCOT, in Japan. Since 1989 Graužinis has worked as a freelance director. Since 1994, he has been teaching drama acting and the Suzuki method at the Lithuanian Academy of Music and Theatre, as well as at academies and seminars of various North European countries. In 15 years, the director has staged about 20 performances in theatres of Vilnius, Kaunas and Šiauliai in Lithuania, and also in theatre schools and theatres of Sweden, Denmark, and Finland.

>cezaris group

It was formed during the rehearsals of Arabian Night for the New Drama action organized by the Centre for Theatre and Cinema Information and Education. The group is comprised of five young actors who graduated from the Music Academy in 2003, led by their teacher, one of the most famous Lithuanian theatre directors Cezaris Graužinis. “I have an unformulated and unwritten intuitive guide for the possible creative schedule. Its point Number 1 is to avoid disagreements and stay together as long as possible. Number 2 is to keep away from a certain negative disclosure of the social phenomena, from threatening the audience with prophecies of upcoming disasters, or from ironical digging into the national mentality. Together with the actors working in the group, I'd like to talk about the beauty of humans and the fascinating things in life,” says Cezaris Graužinis. Cezaris group was awarded for the Best Debut of the Year in 2004.

VAIDINANT AUKA
PLAYING THE VICTIM

Broliai Presniakovai
VAIDINANT AUKĄ

Repeticija

Režisierius> Oskaras Koršunovas

Scenografe> Jūratė Paulėkaitė

Kostiumai> Agnė Kuzmickaitė

Muzika> Gintaras Sodeika

Vaidina> **Valia**> Darius Gumauskas **Motina**> Dalia Brenčiūtė

Kapitonas> Vaidotas Martinaitis **Tėvas**> Dainius Gavenonis

Dėdė Piotras> Kostas Smoriginas **Baseino tarnautoja, moteris**

su kimono> Eglė Mikulionytė **Praporščikė Liuda**> Dalia

Michelevičiūtė **Seržantas Seva**> Rytis Saladžius **Sysojevas**>

Audrius Nakas **Zakirovas**> Algirdas Dainavičius **Verchuškinas**>

Ramūnas Rudokas **Mergina Olga**> Rūta Butkutė, Airida

Gintautaitė

Broliai Presniakovai, tarptautinio hito „Terorizmas“ autoriai, yra žymiausi Rusijos dramaturgai pasaulyje. Naujos pjesės „Vaidinant auką“ antiherojus Valia dirba policijos nuovadoje, kur padeda atkurti įvykdytų žmogžudysčių scenas: įtariamą nusikaltimu asmuo demonstruoja įvykių eigą, o Valia „vaidina auką“. Bet tai ne vien jo darbas – tai ir jo gyvenimo, kuris turi akivaizdžių paralelių su Shakespeare'o Hamletu, dalis.

>Oskaras Koršunovas

Režisierius anksti sukūrė autorinį braižą ir įtvirtino savo teatro sampratą. Šiandienos realybės chaosą ir paradoksiškumą, absurdiškumą ir fragmentiškumą Koršunovas paverčia pagrindiniu spektaklių prasmes kuriančiu principu, suteikdamas teatrui dabarties gyvenimo atsavimą. Koršunovas yra Nacionalinės meno ir kultūros premijos, Europos Naujosios Realybės prizo, daugelio tarptautinių Europos, Amerikos, Azijos, Australijos festivalių, lietuviškųjų teatro sezonų laureatas ir nugalėtojas. Nuo 1997-ųjų režisierius atsisuka į socio-kultūrinės šavo amžininkų terpės analizę, suburia aplinkui bendraminčių būrį ir skelbia naujo teatro manifestą. Teatro, kuris neužsi-skęstų estetiniuose ieškojimuose, bet ieškotų sąlyčio taškų su šalia naujo laiko dramą išgyvenančiais žmonėmis.

The Presnyakov Brothers
PLAYING THE VICTIM

Work in progress

Director> Oskaras Koršunovas

Set> Jūratė Paulėkaitė

Costumes> Agnė Kuzmickaitė

Music> Gintaras Sodeika

With> **Valya**> Darius Gumauskas **Mother**> Dalia Brenčiūtė

Captain> Vaidotas Martinaitis **Father**> Dainius Gavenonis **Uncle**

Piotr> Kostas Smoriginas **Swimming pool servant, Woman in**

kimono> Eglė Mikulionytė **WPC**> Dalia Michelevičiūtė **Sergeant**

Seva> Rytis Saladžius **Sysoev**> Audrius Nakas **Zakhirov**>

Algirdas Dainavičius **Verchushkin**> Ramūnas Rudokas **Girl**

Olga> Rūta Butkutė, Airida Gintautaitė

The Presnyakov Brothers, authors of the international hit *Terrorism*, are the most popular Russian playwrights in the world. Valya, the anti-hero of their new play, is employed by the police department for helping reconstruct the events of murder scenes: a suspected killer acts out his part, while Valya plays the victim. This is not just his job: it is also part of his life, which has obvious parallels to Shakespeare's *Hamlet*.

>Oskaras Koršunovas

From the very early stage, he created his own personal style and established the concept of his theatre. Koršunovas takes the chaos, paradox, absurdity and fragmentation of present-day reality and turns it into the main meaning generating principle, thus, applying the breath of current life to the theatre. Since 1997, the director has turned to the analysis of the socio-cultural environment of his contemporaries, has organized a group of peers and announced the manifesto of the new theatre the theatre that would not limit itself to aesthetic quests, but rather search for contacts with the people undergoing drama of new time. Koršunovas is a winner of the Lithuanian National Art and Culture prize, European New Reality prize, and the laureate of Lithuanian theatre seasons as well as many international festivals in Europe, America, Asia, and Australia.

MERLINAS arba NUSIAUBTA ŠALIS

Pagal Tankredo Dorsto ir Ursulos Ehler pjese

Režisierius> Gintaras Varnas**Scenografija**> Marta Vosyliūtė**Kostiumai**> Jolanta Rimkutė**Šviesos**> Vladimiras Šerstabojevas**Garsas**> Arnoldas Akelaitis**Režisieriaus asistentė**> Aistė Jampolskienė**Vaidina**> **Merlinas**> Dainius Kazlauskas **Karalius Artūras**>Saulius Balandis **Gineverė**> Gabrielė Kuodytė **Seras Lancelotas**>Povilas Budrys **Persifalis**> Gytis Ivanauskas **Mordredas**> MariusJampolskis **Seras Kėjus**> Evaldas Jaras, Tomas Erbrėderis**Persifalio motina, fėja Morgana, Morgauzė**> Neringa Bulotaitė**Seras Agraveinas ir kiti riteriai**> Sigitas Šidlauskas **Eleinė,****Orgelauza**> Giedrė Ramanauskaitė **Seras Gaveinas ir kiti****riteriai**> Ričardas Vitkaitis **Velnias, Seras Lamorakas ir kiti****riteriai**> Liubomiras Laucevičius **Seras Gaheris**> Modestas

Pachalka

Koproduseriai> Švedijos organizacija „Intercult“ (festivalio SEAS rėmuose), Goethe's institutas Vilniuje, Naujosios dramos akcija**Premjera**> 2004 m. birželio 3 d.**Trukmė**> 210 min., dvi pertraukos

Spektaklio-projekto koncepcija susijusi su „nusiaubtos šalies“ sąvoka šiuolaikiniame pasaulyje – nykstančios istorinės atminties arba postindustrinio peizažo erdvėje tai ne tik geografinė, bet ir filosofinė kategorija. Ji egzistuoja tarp praeities ir dabarties, tarp civilizacijos ir gamtos – esminių šiuolaikinę visuomenę draskančių prieštaravimų.

Režisieriaus Gintaro Varno pasirinktas meninis sprendimas apima skirtingas teatrinės formas, – nuo Rytų šešėlių ir Viduramžių lėlių teatrinių priemonių iki šiuolaikinio „naujojo realizmo“ stilistikos. Kiekvienas atskiras po netradicines, postindustrines erdves keliaujančio spektaklio pristatymas susiejamas su realią istorinę atmintį turinčiomis erdvėmis ir miestų pavadinimais. Tai pirmas tokio masto bandymas Lietuvoje teatro priemonėmis įsiviešinti neteatrines erdves. Spektaklis buvo rodomas buvusioje komunistinio „Tiesos“ laikraščio spaustuvėje Vilniuje, Klaipėdos laivų statykloje bei legendinėje „Solidarumo“ gimimo vietoje Gdanske, taip pat buvusiam Kauno kailių

MERLIN or THE WASTED LAND

Based on the play by Tankred Dorst and Ursula Ehler

Director> Gintaras Varnas**Set**> Marta Vosyliūtė**Costumes**> Jolanta Rimkutė**Lights**> Vladimiras Šerstabojevas**Sound**> Arnoldas Akelaitis**Director's assistant**> Aistė Jampolskienė**With**> **Merlin**> Dainius Kazlauskas **King Arthur**> SauliusBalandis **Queen Guinevere**> Gabrielė Kuodytė **Sir Lancelot**>Povilas Budrys **Perceval**> Gytis Ivanauskas **Mordred**> MariusJampolskis **Sir Kay**> Evaldas Jaras / Tomas Erbrėderis **Percevals'****mother, Morgawse, Morgan La Fay**> Neringa Bulotaitė **Sir****Agrawain**> Sigitas Šidlauskas **Elaine, Orgelauze, Nun**> GiedrėRamanauskaitė **Sir Gawain**> Ričardas Vitkaitis **The Devil, Sir****Lamorak, Blasius**> Liubomiras Laucevičius **Sir Gaher**> Modestas

Pachalka

Co-producers> Intercult, Sweden (in the framework of the SEAS festival), Ministry of Culture of Lithuania, New Drama Action

Festival in Vilnius, and Goethe Institute in Vilnius

Première> 3. June 2004**Duration**> 210 min, two intervals

The concept of this performance project is related to the idea of a wasted land in the contemporary world: it is both a geographical and philosophical category in the space of declining historic memory or post-industrial landscape. It exists in between the past and the present, civilization and nature, which are the essential contradictions tearing our society today.

The artistic solution made by Gintaras Varnas comprises various forms of theatre: from shadows of the East and Middle Ages puppet theatre to the stylistics of the contemporary new realism. Each presentation of this play wandering in non-traditional post-industrial spaces is associated with places and cities having real historic memory. This is a first attempt in Lithuania to use theatrical means for assimilation in non-theatrical spaces. The play has been shown in the former printing house of a Soviet newspaper in Vilnius and the ex-shipyard in Klaipėda, as well as in the former fur factory in

fabrike. Spektaklyje-projekte dalyvauja specialiai jam suburti stipriausi jaunosios ir vidurinės kartos Lietuvos teatro aktoriai.

„Nusiaubtoje šalyje“ Varnas, padedamas Martos Vosyliūtės, viduramžius sujungė su šia diena, atsisakydamas tiesioginių nuorodų į epochas (išskyrus nebent kai kuriuos Jolantos Rimkutės kostiumus) ir išryškindamas skirtingų pasaulėžiūrų kovą, supratimo apie gėrį ir blogį dvilypumą. Lengvai kaitaliodamas tonacijas, epiškumą jungdama su lyrizmu, karnavališkumą – su psychologizmu, viduramžių žanrų parafrazes – su šiuolaikinės dramaturgijos pastatymams būdinga ekstremalių emocijų būsenų išraiška, pagaliau šešėlių teatro medityvumą – su „rojaus sodo“ gyvojo paveiklo kiču ar scenų su didžiule lėle grotesku. Čia, visiškai nekeldami ekletikos įspūdžio, dera skirtingi vaidybos būdai ir stiliai, suformuodami ir dramatiškus, ir teatrališkos žaismės kupinus aktorių duetus.

Ramunė Balevičiūtė> Kultūros barai

Šešėlių teatras, stiklo rutuliukai, „važinėjantys“ objektai, marionetės, keraminės šachmatų figūros, trykštantis alyvinės spalvos kraujas ir kiti šio spektaklio teatrališkumo iliustratyvieji dėmenys sugeba suderinti ir kraštutinę ironiją, ir palikėjimą „čturiku“, katedrinį iškilmingumą ir suteiktą galimybę prisiminti vaikišką panirimą į žaidimo „tarsi“ pasaulį.

Vlada Kalpokaitė> Teatras

>Gintaras Varnas

Teatro režisūros specialybę studijavo Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje, kur 1997 m. įgijo menų magistro laipsnį. Varnas išgarsėjo 1988 m., įkūręs lėlių teatrą „Šėpa“, kuriam vadovavo iki 1992 m. Nuo 1989 m. dirba laisvai samdomu režisieriumi, be kurio neįsivaizduojama šiandienio Lietuvos teatro panorama. Spektaklius statė Valstybiniame jaunimo, Vilniaus mažajame, Lietuvos ir Kauno akademiniuose teatruose, Lietuvos operos ir baletų teatre, Latvijos nacionalinėje operoje. Režisierius ne kartą stažavosi užsienyje, dalyvauja nepriklausomuose projektuose. Ryškiausi pastarojo mėto spektakliai sukurti Kauno valstybiniame dramos teatre, kuriame nuo 2004 m. pavasario Varnas dirba meno vadovu. Varnas pripažintas geriausiu 2004–2005 m. teatro sezono dramos režisieriumi.

Kaunas and the birth-place of Solidarnosc party in Gdansk. The performance project involves the brightest Lithuanian actors belonging to the young and middle generations, who were invited particularly for this purpose.

In *The Wasted Land*, Gintaras Varnas and artist Marta Vosyliūtė related the Middle Ages with today by rejecting direct references to the epoch – except perhaps some costumes – and highlighting the struggle of different worldviews, as well as the duality of understanding the good and the evil. The tonations are slightly interchanging: here the epic is connected to the lyric, the carnival to psychology, paraphrases of Middle Age genres to the extreme emotional expression characteristic of contemporary drama, and finally, the meditative nature of shadow theatre to the kitch of live pictures or the grotesque of scenes showing the huge puppet. Here the impression is not eclectic at all, in spite of combining various ways and styles of acting that make up the dramatic, theatric and playful duets of the actors.

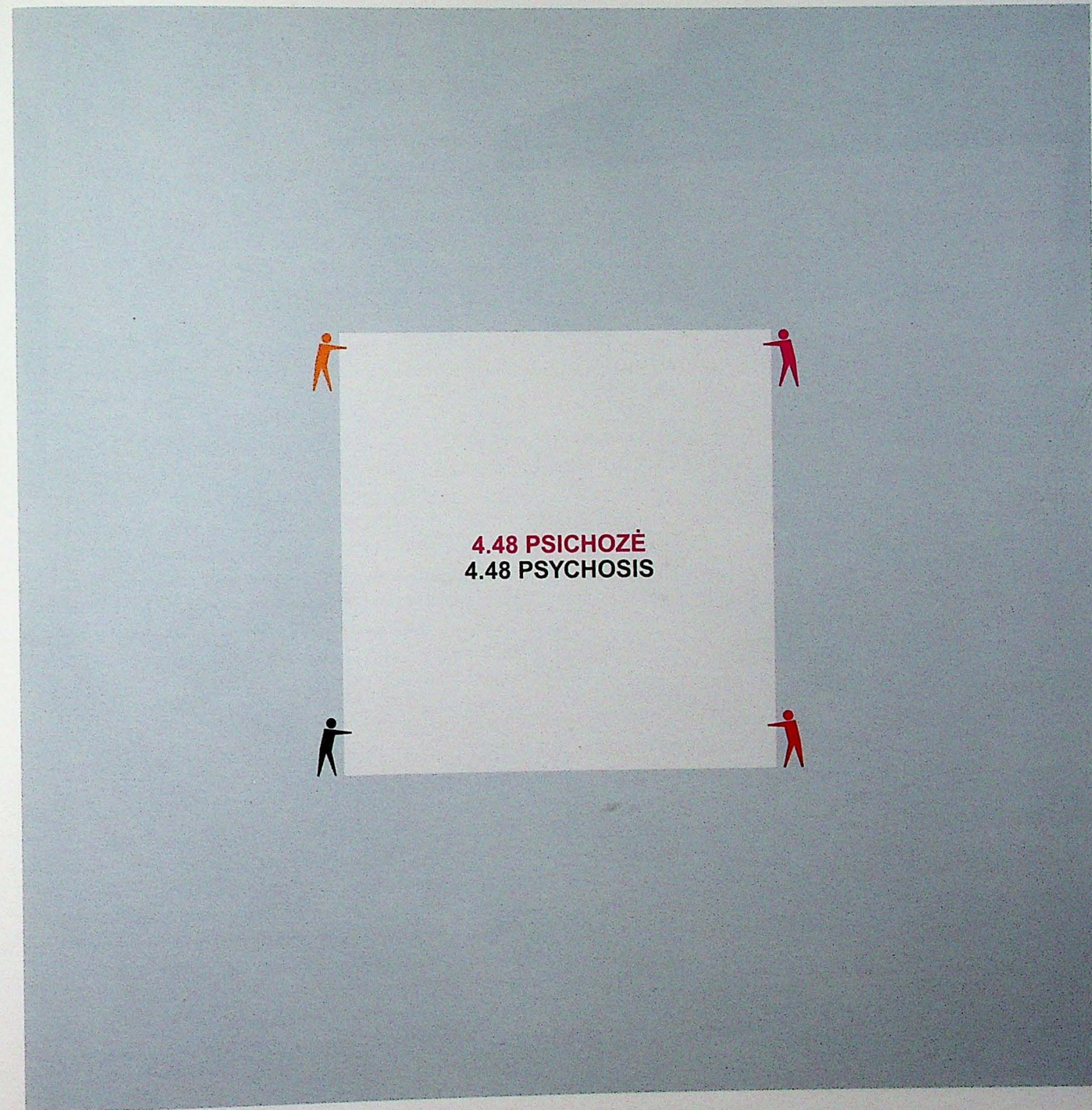
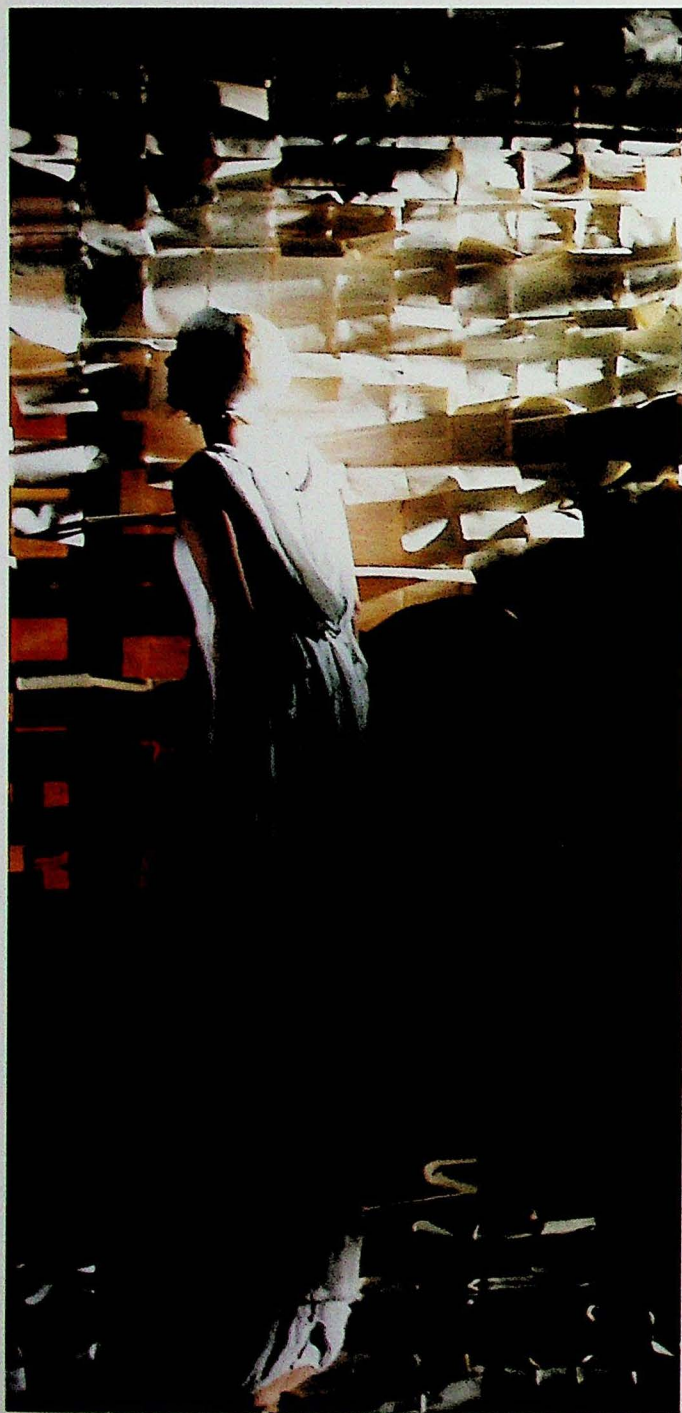
Ramunė Balevičiūtė> Kultūros barai

Shadow theatre, glass balls, driving objects, puppets, ceramic chess figures, gushing violet-coloured blood and other illustrative components of this theatrical performance manage to combine extreme irony, believing in childish magic, solemnity of a cathedral and the possibility to recall the childish games of “as if”.

Vlada Kalpokaitė> Teatras

>Gintaras Varnas

Studied theatre directing at the Lithuanian Academy of Music and Theatre where he received an MA in arts. In 1988 Varnas established a puppet theatre and was its head for 4 years. Since 1989, he has been a free lance director and an indispensable part of the Lithuanian theatre stage. Varnas has worked in the State Theatre for Youth, State Small theatre in Vilnius, as well as in academic theatres in Kaunas and Vilnius, the Opera and Ballet House and the Latvian National Opera. He has undergone training courses abroad, and participated in independent projects. Since 2004 Varnas has held the position of artistic director of the Kaunas State Drama Theatre, where the audience can see his brightest performances. 2005 Varnas was awarded as the best Lithuanian drama director.

Sarah Kane
4.48 PSICHOZĖ

Režisierius> Valius Tertelis

Scenografija> Kotryna Daujotaitė

Muzika> Giedrius Puskunigis

Violončelistas> Saulius Bartulis

Vaidina> Inesa Pauliulytė, Daiva Rudokaitė, Gintaras Adomaitis

Premjera> 2004 m. rugsėjo 24 d.

Trukmė> 70 min. be pertraukos

Pjesę inscenizavo daugiausia Maskvoje kuriantis, garsaus rusų teatro meistro Piotro Fomenko mokinys Valius Tertelis. „Aš tą pjesę stačiau kaip šauksmą tyloje – kaip Munko paveiksle. Ir nors spektaklis labai ekspresyvus, jis lygiai taip pat ir impresionistiškas. Stengiausi kuo atsargiau ir kuo jautriau per aktorius perduoti S. Kane žodžius“, – sako režisierius.

Kauniečių spektaklyje Sarah Kane nedalyvauja arba dalyvauja tik iš dalies – pakanka to, kad Tertelio interpretuota svarbi jos kūrybos prielaida, t. y. tiksliai apibrėžtas bei jautriai patirtas laikotarpis įgauna universalių bruožų. Dramaturgė išnyko, tačiau liko nemažai romantikos.

Martynas Petrikas> Teatras

>Valius Tertelis

1992–1998 m. studijavo teatro režisūrą Maskvos teatro meno mokykloje (Piotro Fomenkos kursas). Tuo pačiu metu dirbo aktoriumi Rusų dramos teatre Lietuvoje. 1998–2004 m. statė spektaklius Lietuvoje – Rusų dramos teatre ir Kauno valstybiniame dramos teatre, stažavosi Japonijoje ir Graikijoje. 2003 m. režisieriui paskirta Fokino stipendija. Nuo 2003 m. studijuoja teatro režisūros magistrantūroje Mejerholdo teatro centre Maskvoje (meno vadovas Piotras Fomenko). Nuo 2004 metų stato spektaklius įvairiuose Maskvos teatruose, filmuojasi kine.

Sarah Kane
4.48 PSYCHOSIS

Director> Valius Tertelis

Set> Kotryna Daujotaitė

Music> Giedrius Puskunigis

Cello> Saulius Bartulis

With> Inesa Pauliulytė, Daiva Rudokaitė, Gintaras Adomaitis

Première> 24. September 2004

Duration> 70 min, no interval

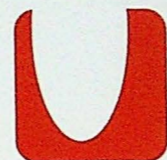
The play is staged by director Valius Tertelis, who is mainly working in Moscow, a student of the famous Russian theatre master Pyotr Fomenko. "I was staging the play as a scream in silence, as if in the painting by Edward Munk," says Valius Tertelis. "Even though the play is very expressive, it is also impressionistic. I have tried to convey Sarah Kane's words by using the actors as carefully and sensitively as I could", says Valius Tertelis.

Sarah Kane is not present in the performance, or rather she is present just partially. But this presence is enough, since Tertelis is interpreting one of the important presumptions of her art: a clearly defined and sensitively experienced time period that acquires universal features. The author of the drama has disappeared, but the romanticism remains.

Martynas Petrikas> Teatras

>Valius Tertelis

Studied theatre directing at the Moscow Theatre Art School, taught by director Pyotr Fomenko. At the same time he was working as an actor at the Russian Drama Theatre in Lithuania. Between 1998 and 2004 Tertelis staged a number of performances at the Russian Drama Theatre in Vilnius, as well as the Kaunas State Drama Theatre, and attended the training courses in Japan and Greece. Since 2003 Tertelis has been studying theatre directing for gaining an MA at the Meyerhold Theatre Centre in Moscow. He also stages performances at various theatres in Moscow and acts in Russian films.

**CENTRUM
UNIQUESTAY
HOTEL**

Puikus verslo klasės viešbutis miesto centre

- **100 kambarių** (57 dviviečiai, 38 vienviečiai, 5 liukso kambariai)
- **Kompiuteris su nemokamu internetu ištisa parą jūsų kambaryje**
- Sporto ir poilsio kompleksas su saunomis, baseinu, masažu
- Konferencijų centras (5 konferencijų salės)
- Restoranas ir baras. Visomis progomis viešbučio Centrum Uniquestay restoranas sukurs jaukią aplinką bei pasiūlys aukščiausios kokybės maisto gaminius.

Vytienio g. 9/25, 03113 Vilnius
Tel: +370 5 268 33 00
Faks: +370 5 213 27 60
El. paštas hotel@centrum.lt

nes lova rasite visur...

because are unique

www.uniquestay.com

Timothée de Fombelle
ŠVYTURYS

Režisierius > Gintaras Varnas
Scenografija > Gytis Ivanauskas
Muzika > Giedrius Puskunigis
Vaidina > Gytis Ivanauskas
Premjera > 2005 m. sausio 14 d.
Trukmė > 70 min. be pertraukos

Jauno dramaturgo Timothée de Fombelle „Švyturys“, anot Gintaro Varno, nepataiko į jokią šiuolaikinę brutalią ir socialinę dramaturgijos srovę. Pjesė pasirinkta dėl jos romantiškumo ir egzistencinės jausenos, kurią išradingai perteikia Gytis Ivanauskas. Spektaklis pastatytas Kauno dramos teatro Ilgojoje salėje. Tarp neišardytų Lagarce'o „Tolimos šalies“ dekoracijų spektaklio statytojai įspraudė naujojo pastatymo scenografiją, taip sukurdami dialogą su savo ankstesne kūryba.

Spektaklis – ne tik režisieriaus Gintaro Varno ir aktorius Gyčio Ivanausko debiutas monospektaklio žanre, bet ir aktorius debiutas scenografijos srityje. Iš anksto paruoštų dekoracijų aplinkoje tikroji scenografija kuriama čia pat scenoje – ant tapetais iškljuotų sienų herojus piešia tą pasaulį, kuriame išties gyvena jo personažai. Tai vaikystės svajonių ir fantazijos pasaulis, kurį gali pamatyti tik vienatvės tuštumoje ir tamsoje – kai tikrojo švyturio šviesa užgęsta.

Erdvė atsiranda, perrėžus ją anglimi, ant pilkšvais tapetiniai ornamentais išmargintos [...] plokštumos nubrėžus gyvybiškai svarbaus, būtino horizonto liniją. Nuo jos švyturio gyventojas – jo svajotojas, sapnuotojas, piešėjas demiurgas – pradeda kurti savo pasaulio ribas ir beribystes, jį įkūnijančius daiktus, gyvius, žodžius.

Vlada Kalpokaitė > *Literatūra ir menas*

G. Ivanausko kuriamas pjesės personažas – tai suaugusiu tampa vaikas, priimančias lemtingą gyvenimo sprendimą – likti ištikimam savo vidiniam fantazijos pasauliui. [...] vaizdu pasakojama istorija virsta įsivaizduojama tikrove, čia ir dabar modeliuojančia personažo atmintį. Joje susikurto gyvenimo iliuzija retkarčiais išnyra hiperidealistinės utopijos vaizdinio – spalvoto, mistinių ženklų kupina, Mage-

Timothée de Fombelle
THE LIGHTHOUSE

Director > Gintaras Varnas
Set > Gytis Ivanauskas
Music > Giedrius Puskunigis
With > Gytis Ivanauskas
Première > 14. January 2005
Duration > 70 min, no interval

In the words of Gintaras Varnas, the work by the young playwright Timothée de Fombelle stay outside the mainstream of brutal social plays. It was chosen due to romanticism and existential feeling that are originally conveyed by Gytis Ivanauskas. The performance is set in the Kaunas Drama Theatre, among the remaining set for Lagarce's play Distant Land where the artists have squeezed the new pieces of the set, as if opening a dialogue with their earlier works.

Besides being a debut of director Gintaras Varnas and the actor Gytis Ivanauskas in the genre of mono performance, The Lighthouse is also the first step of this actor in set design. Among the decorations prepared earlier, the actual set is being created directly on the stage: on the papered walls Gytis Ivanauskas is drawing the world where his characters live. It is the world of childhood, dreams and fantasies that may only be seen in the darkness and the emptiness of solitude when the light of the real lighthouse goes out.

The space emerges when it is cut across with a piece of coal, while on flat wallpaper surface speckled with grey ornaments a vitally important line of horizon is drawn. It is the starting point for the lighthouse man, who is dreaming, daydreaming, painting it as a demiurge, setting his own limits and unlimitidness of the world, as well as things, creatures and words that embody it.

Vlada Kalpokaitė > *Literatura ir menas*

The character played by Gytis Ivanauskas is a child turning into adult, who makes a crucial decision for life and wants to remain faithful to his own world of imagination. ... the story told by images grows into imaginary reality, forming the character's memory here and now. The illusion born in this memory sometimes comes out as

lano keliones menančia kartograma, kuri užmerktose vaiko akyse atsispindi tarsi ranka pasiekiami išsvajoti pasauliai su plaukiančiomis salomis.

Lina Klusaitė > *Nemunas*

>Gytis Ivanauskas

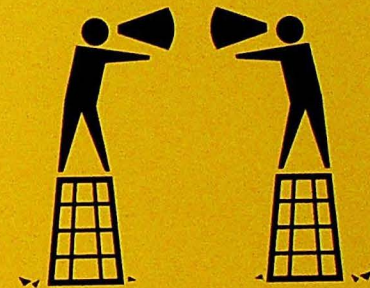
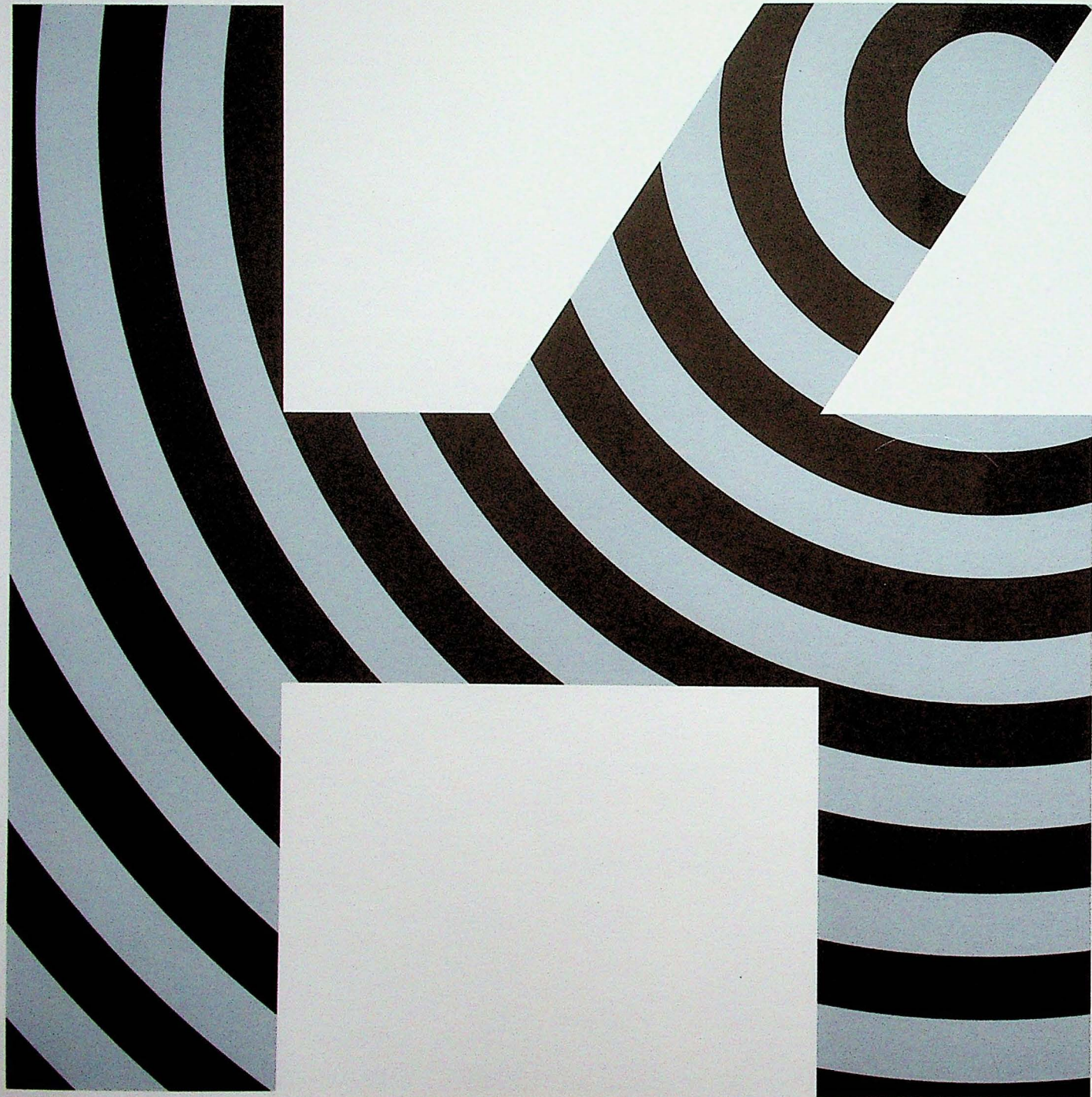
2003 m. baigė Lietuvos muzikos akademijos aktorių-šokėjų kurso magistrantūros studijas. Į profesionalaus teatro sceną Ivanauskas atėjo 2000 m., kai Koršunovo spektaklyje „Ugnies veidas“ suvaidino paauglį Kurtą. Labiausiai jį išgarsinę vaidmenys yra Romeo (OKT / Vilniaus miesto teatras) bei Raskolnikovas („Nusikaltimas ir bausmė“, rež. Gintaras Varnas). Ivanauskas taip pat dalyvauja įvairiuose šokio projektuose, yra sukūręs scenografiją monospektakliui „Švyturys“, kuriame pats ir vaidina (rež. Gintaras Varnas), o 2005–2006 metų sezone pristatys savo šokio spektaklį „Praba“. Apdovanotas Lietuvos teatro sąjungos Kauno skyriaus prizų „Fortūna“ bei nominuotas „Aukštiniam scenos kryžiui“ už geriausią 2004–2005 m. sezono pagrindinį vyrišką vaidmenį. 2005 m. įkūrė savo vardo teatrą.

a picture of hyper-idealistic utopia. It is a colourful mapping full of mystical signs and similar to Magellan's journeys, reflecting in the eyes of a sleeping child as easily reached promised worlds with their floating islands.

Lina Klusaitė > *Nemunas*

>Gytis Ivanauskas

Graduated from Lithuanian Academy of Music in 2003 as MA in acting and dancing. Earlier in 2000, he started professional work on stage as Kurt in Fireface, directed by Oskaras Koršunovas. Ivanauskas became a celebrity after acting Romeo in Romeo and Juliet by OKT/Vilnius City Theatre, as well as Rodyon Raskolnikov in Crime and Punishment, director Gintaras Varnas. He also participates in various dance projects and has designed the set for Lighthouse mono-performance, directed by Gintaras Varnas, where Ivanauskas is also engaged as an actor. In 2005 and 2006, Ivanauskas is going to present his own dance performance called Hallmark. He was awarded by the Lithuanian Theatre Association and nominated for the Golden Stage Cross award for the best male part in 2005. In 2005, Ivanauskas established his own theatre.

SIRENŲ KLUBAS SIRENS' CLUB

RATONDA

CENTRUM HOTELS

Liukso klasės viešbutis ir restoranas Vilniaus centre

- 48 kambariai (23 dviečiai, 21 vienvietis, 4 apartamentai)
- Oro kondicionierius, nuolatinis nemokamas interneto ryšys, mini baras, asmeninių daiktų seifas, elektroniniai raktai
- Poilsio kompleksas – pirtis, treniruokliai
- Saugus ir nemokamas mašinų parkavimas
- „Ratonda“ viešbučio restoranas ir baras.
- Banketų ir turšėtų organizavimas
- 2 konferencijų salės. Sinchroninio vertimo įranga

RATONDA
Gedimino pr. 52/1
01110 Vilnius, Lietuva
Tel. +370 5 212 06 70
Faks. +370 5 212 06 69
El. paštas ratonda@centrum.lt
www.centrumhotels.com

We LOVE to pamper

Klubas

Teatro festivalis antrus metus rengia „Sirenų“ klubą, kuris šiais metais keičia dislokacijos vietą. Visi klubo renginiai vyks Vilniaus Mažajame teatre. Čia turėtų ataidėti pagrindinės programos įspūdžiai ir nuotikos, pašnekėsiai ir samprotavimai. Džiaugiamės pernykščio festivalio klubo sėkme. Taip pat manome, jog klubas nėra vien tik spektaklių užkulisiai, bet svarbus teatrinio proceso katalizatorius.

Šių metų „Sirenos“ skambės socialiai, taigi aktualioji tikrovė, kuri bus pristatoma didžiosiose scenose, turės būti apginta ar pakomentuota prie apvalaus stalo. Šiuolaikinis menas be įprastos išsklaidos reikalauja ir savo teisės į argumentaciją, todėl festivalio dalyviams bei jo svečiams bus suteikta papildoma tribūna.

Naujasis lietuvių teatras dar tik mokosi būti komunikabilus, kalbėti ne vien metaforomis, bet ir dabarties ženklais. Komentaro būtinybė yra klubo esmė bei tikslas. Komentaras turėtų suvienyti užsienio ir Lietuvos kūrėjus, paprastus žiūrovus ir teatro kritikus. Ryškus visuomeninio elemento akcentavimas yra neišvengiama vakarietiško teatro dalis. Kitas klausimas: kaip mes tai aptariame ir pavaizduojame? Kiek mes tai sureikšminame? Ar teisinga teigti, kad visas teatras yra socialinis? O gal menas yra anapus to?

Žinoma, į tokius klausimus nėra greitų vienareikšmių atsakymų. Todėl visiems atviro klubo renginiai vyks kone kas vakarą. Jame dalyvaus pašnekovai iš Lenkijos, Vokietijos, Čekijos, Vengrijos, Belgijos, Rusijos, Ispanijos, Didžiosios Britanijos, Prancūzijos. Būtų džiugu, jei pavyktų išgauti įvairiaspalvę dabartinio teatro paletę, jei lietuviško festivalio idėjų koncentratas pasitarnautų tolimesniam teatro scenos vaidmeniui pasaulyje... Ar šioje eroje drama dar turi likimą pažabojančių ir nukenkšinančių galių? Ar žmonėms eiti į teatrą, ar tik namo žiūrėti žinių? Ir kas, ir kokiomis titaniškomis jėgomis įveiks visą nugalinčią medijų sfinę? Kas vis dėlto pajėgs atversti teroriškąją realybę į humanišką ir geresnį gyvenimą?

Mes keliamo klausimus. Galbūt jie skambės kitaip. Bet kuriuo atveju profesionalumo ir geros valios dėka diskusija gali tapti įdomi ir prasminga.

Club

For two years our festival has been organizing the club of Sirenos. This year it will be held in the premises of the Small theatre of Vilnius. Here is the place for hearing the echoes of impressions and reflections raised by the performances. We are happy with the success of the club organized last year. It is not just stage wings of the performances, but an important catalyst for theatre processes.

This year, the voice of Sirenos is going to be social, so the actual reality presented in the main stages will have to be defended or commented on later, at the round table. Apart from its usual dispersion, the contemporary art demands its own right for argumentation, thus the participants and guests of the festival will be given an additional platform.

The new theatre is just learning to be communicative, to speak not just in metaphors but also in the signs from the present. The necessity and need for comments form the essence and the goal of our club. Commenting should unite the Lithuanian and the foreign artists, ordinary members of the audience and theatre critics. Emphasizing the social element is an indispensable part of the Western theatre. Another question is, how do we discuss it and portray it? What significance is attached to it? Is it reasonable to say that theatre is social? And is art beyond these problems?

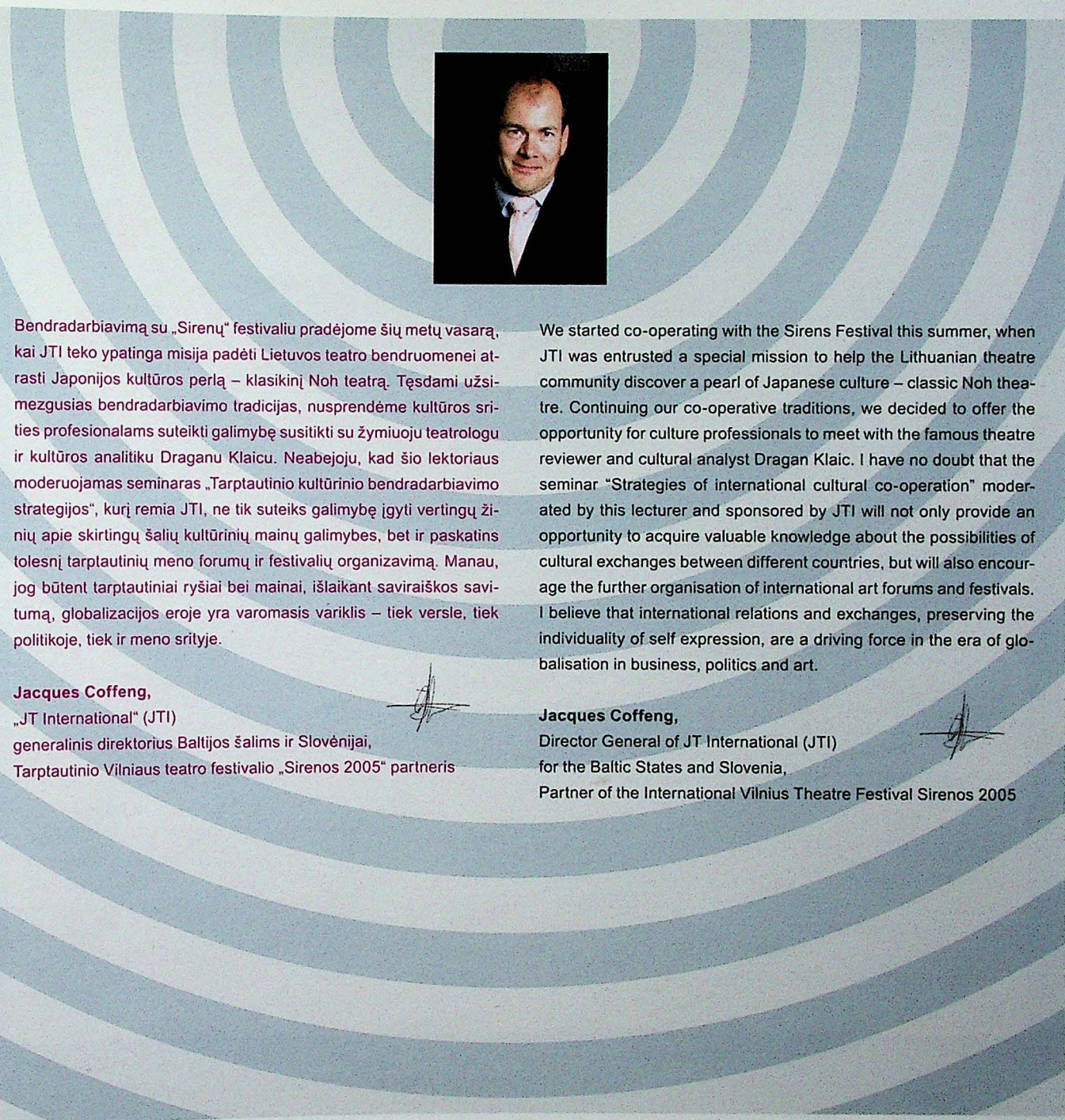
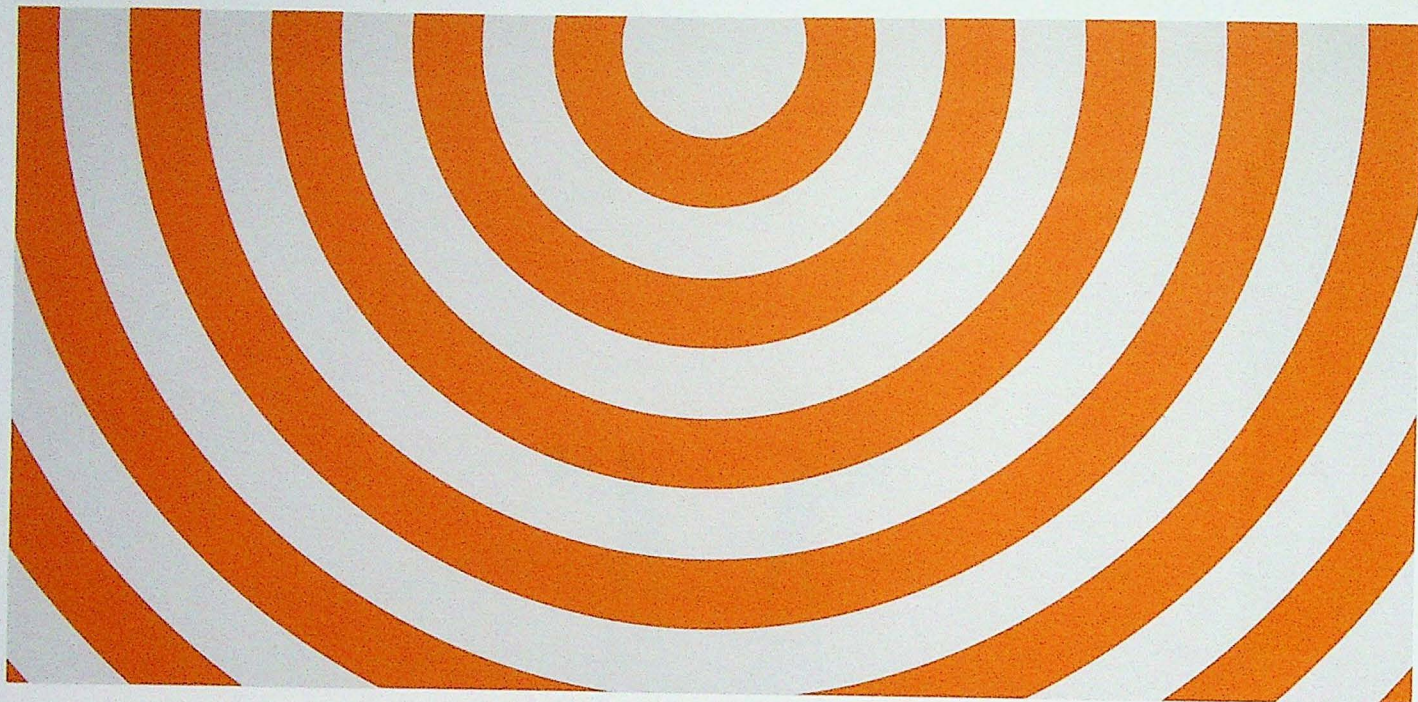
There are surely no quick and unambiguous answers to these questions. Therefore the club events, which are open for everyone, will be going on nearly every night. It will host participants from Belgium, the Czech Republic, France, Germany, Hungary, Poland, Russia, Spain, and the United Kingdom. We would be happy to achieve a colourful palette of the contemporary theatre, so that the concentrate of the Lithuanian theatre could make its contribution to the meaning of theatre and stage in the future world. Is it true that in this era, drama still keeps its power of overcoming destiny and disarming it? Should people go to the theatre, or stay at home and watch the news? Who, and by what enormous efforts, will fight the monster of the media? And who, after all, will succeed in turning a terroristic reality into a better humane world?

We are asking questions. Perhaps they might sound in a different form. But still, our discussion guided by professional qualities and goodwill of its participants, may become very fascinating and meaningful.

SIRENŲ SEMINARAS   SIRENS' SEMINAR
IR DISKUSIJA   AND DISCUSSION

Bendradarbiavimą su „Sirenų“ festivaliu pradėjome šių metų vasarą, kai JTI teko ypatinga misija padėti Lietuvos teatro bendruomenei atrasti Japonijos kultūros perlą – klasikinį Noh teatrą. Tęsdami užsiėmusias bendradarbiavimo tradicijas, nusprendėme kultūros srities profesionalams suteikti galimybę susitikti su žymiuoju teatrologu ir kultūros analitiku Draganu Klaičiu. Neabejoju, kad šio lektoriaus moderuojamas seminaras „Tarptautinio kultūrinio bendradarbiavimo strategijos“, kurį remia JTI, ne tik suteiks galimybę įgyti vertingų žinių apie skirtingų šalių kultūrinių mainų galimybes, bet ir paskatins tolesnį tarptautinių meno forumų ir festivalių organizavimą. Manau, jog būtent tarptautiniai ryšiai bei mainai, išlaikant saviraiškos savytumą, globalizacijos eroje yra varomasis vėiklis – tiek versle, tiek politikoje, tiek ir meno srityje.

Jacques Coffeng,
„JT International“ (JTI)
generalinis direktorius Baltijos šalims ir Slovėnijai,
Tarptautinio Vilniaus teatro festivalio „Sirenos 2005“ partneris

We started co-operating with the Sirens Festival this summer, when JTI was entrusted a special mission to help the Lithuanian theatre community discover a pearl of Japanese culture – classic Noh theatre. Continuing our co-operative traditions, we decided to offer the opportunity for culture professionals to meet with the famous theatre reviewer and cultural analyst Dragan Klaić. I have no doubt that the seminar “Strategies of international cultural co-operation” moderated by this lecturer and sponsored by JTI will not only provide an opportunity to acquire valuable knowledge about the possibilities of cultural exchanges between different countries, but will also encourage the further organisation of international art forums and festivals. I believe that international relations and exchanges, preserving the individuality of self expression, are a driving force in the era of globalisation in business, politics and art.

Jacques Coffeng,
Director General of JT International (JTI)
for the Baltic States and Slovenia,
Partner of the International Vilnius Theatre Festival Sirenos 2005

UAB „Corpus A“ yra didžiausia valymo paslaugų bendrovė Lietuvoje. Kompanija teikia visų rūšių patalpų ir teritorijų valymo ir tvarkymo bei pastatų ūkio valdymo paslaugas. Mūsų paslaugų dėka klientai taupo savo laiką ir lėšas, skiria daugiau laiko savo tiesioginei veiklai bei sukuria komfortabilias darbo sąlygas savo darbuotojams.

Tel: 8 (5) 2490990
Faksas: 8(5) 2490995
El. paštas: info@CorpusA.lt

Seminaras

TARPTAUTINIO KULTŪRINIO BENDRADARBIAVIMO STRATEGIJOS

2005 m. rugsėjo 30 – spalio 1 d.

Seminaro vadovas > dr. Draganas Klaicas, Felix Meritis fondo
Amsterdame nuolatinis bendradarbis (Nyderlandai)

>Rugsėjo 30 d.

Kodėl verta imtis tarptautinio kultūrinio bendradarbiavimo ir ko galima tikėtis? Tarptautinis bendradarbiavimas kaip profesionalumo ugdymo ir Europos pilietybės stiprinimo trajektorija. Organizacijos parengimas tarptautiniam darbui. Projekto kūrimas ir tinkamo partnerio paieška. Tarptautinių organizacijų tinklų vaidmuo. Partnerystės vystymas ir projekto įgyvendinimas. Rizikos ir sėkmės veiksniai. Parama ir finansavimas.

>Spalio 1 d.

Pažangios tarptautinio kultūrinio bendradarbiavimo formos. Nuo organizacijų tinklų iki konsorciūmų. Nuo dvišalio iki daugiašalio bendradarbiavimo. Nuo epizodinio iki ilgalaikio bendradarbiavimo. Pristatymas ir (ko)produšavimas. Keletas daugiašalio bendradarbiavimo modelių. Strateginiai klausimai: mobilumas, tarpkultūrinė kompetencija, savarankiškumas, etika, publikos ugdymas, skaidrumas. Regioninis bendradarbiavimas. Bendradarbiavimas už Europos ribų. Vietinė ir globalinė sinergija.

>dr. Draganas Klaicas

Teatrologas ir kultūros analitikas, išsilavinimą įgijęs Belgrado (buv. Jugoslavija) ir Jeilio (JAV) universitetuose. Jis dėsto meno ir kultūros politiką Leideno universitete (Nyderlandai), taip pat yra Eurofest tyrimo, tiriančio Europos festivalių praktiką ir perspektyvas, iniciatorius. Klaicas buvo vienas iš kas tris mėnesius leidžiamo Europos teatro žurnalo „Euomaske“ steigėjų, dirbo Nyderlandų teatro instituto direktoriumi, taip pat Europos scenos menų informacijos centrų tinklo bei Europos meno ir paveldo forumo prezidentu. Klaicas yra parašęs ir redagavęs keletą knygų, iš kurių naujausia „Europa kaip kultūros projektas“ (Amsterdamas: European Cultural Foundation, 2005). Jis dažnai kviečiamas vesti seminarus ir konferencijas visoje Europoje. Šiuo metu Klaicas rašo tarptautinio kultūrinio bendradarbiavimo vadovą.

Seminar

STRATEGIES OF INTERNATIONAL CULTURAL COOPERATION

September 30 – October 1, 2005

With > Dr. Dragan Klaic, Permanent Fellow, Felix Meritis
Foundation, Amsterdam (The Netherlands)

>30 September

Why engage in international cultural cooperation and with what expectations? International work as a trajectory for professional development and for the enhancement of European citizenship. Preparing an organization for international work. Inventing a project and finding an appropriate partner. The role of networks. Developing a partnership and implementing a project. Risks and success factors. Support and financing.

>1 October

Advanced forms of international cultural cooperation. From networks to consortia. From bilateral to multilateral. From incidental to continuous. From single purpose to multi-purpose. Presenting and (co-)producing. Some multilateral models. Strategic issues: mobility, intercultural competence, autonomy, ethics, audience development, transparency. Regional cooperation. Beyond Europe. Local and global synergy.

>Dr. Dragan Klaic

A theater scholar and cultural analyst, educated in Belgrade and at Yale. He teaches arts and cultural policy at the Leiden University and is the initiator of Eurofest Research, a Europe wide research of the festival practices and perspectives. He was the co-founder of the European theater quarterly Euomaske, Director of Theater Instituut Nederland and President of the European Network of the Information Centers for the Performing Arts and of the European Forum for the Arts and Heritage. Author and editor of several books, most recently Europe as a Cultural Project (ECF: Amsterdam 2005), he is a frequent speaker and trainer at the conferences and seminars across Europe. He is currently writing a guide for international cultural cooperation.

IDÉE FIXE

TEATRO FESTIVALIŲ TRANSFORMACIJA (F.I.T.)

2005 m. spalio 1 d.

Teatro festivaliai – kaip Europos kultūros tinklo generatorius
Aštuonių festivalių aštuoniose šalyse iniciatyva

Diskusiją moderuoja > Rose Fenton, Elona Bajorinienė

Ilgą laiką esminė tarptautinių teatro festivalių paskirtis tiek nacionaliniu, tiek tarptautiniu lygiu nėra pakankamai įvertinama. Tarptautiniai teatro festivaliai tampa lemiamu Europos scenos meno mobilumo, meninių idėjų ir koncepcijų mainų, tarptautinių menininkų bei teatrų bendradarbiavimo faktoriumi. Teatro trupėms bei atskiriems menininkams jie svarbūs kaip tarptautinės rinkos formuotojai ir kaip diskusijų apie Europos meną forumas. Tuose miestuose ir šalyse, kur rengiami festivaliai, jie dažnai būna vienintelis langas į platesnį scenos meno pasaulį. Šie periodiniai renginiai supažindina vietinę publiką ir žiniasklaidą su meno procesais, vykstančiais kitose vietose, suteikia menininkams bei teatro kritikams galimybę akis į akį susidurti su moderniausiu Europos teatru, o vietos avangardo menininkams tampa trampolinu į tarptautinę sceną.

Teatro festivaliai paprastai dirba pasitelkdami minimalią administraciją bei orientuojasi į meną bei projektus. Neretai tokie festivaliai neturi tvirtų administracinių struktūrų, dėl vėluojančių finansinių garantijų dažnai negali įgyvendinti savo planų. Net turėdami stiprias programas bei struktūrines funkcijas, festivaliai savo šalyse stokoja politinės paramos, be to, neturi tvirto ekonominio pagrindo. Dažniausiai politikai – arba tie, kurie priima vietas ir nacionalinio lygio sprendimus bei atsako už kultūros įstaigų kontrolę – linksta finansuoti vietos scenos meną ir nesuvokia, kaip svarbu lokaliam menui užmegzti tarptautinius kontaktus. Tai ypač pasakytina apie Europą, kurioje susilieja institucijos bei ekonomikos, o politikai, siekdami išlaikyti savo nacionalinio suvereniteto „likutį“, politiniu prioritetu laiko kultūros tapatumą.

F.I.T. – tai tarptautinė aštuonių Estijos, Latvijos, Lietuvos, Lenkijos, Čekijos, Slovakijos, Slovėnijos ir Vokietijos teatro festivalių iniciatyva. Pradedant 2005 m. rugsėju šių festivalių metu svečių viešnagės,

THEATER FESTIVALS IN TRANSITION (F.I.T.)

October 1, 2005

Theater festivals as a generator for a European cultural network.
An initiative of eight festivals in eight countries.

Moderators > Rose Fenton, Elona Bajorinienė

For a long time now, the key function of international theater festivals has been frequently underestimated, in their home countries as well as on national and international levels. They are a decisive and important factor in the mobility of performance art in Europe, in the exchange of artistic ideas and concepts, and in the transnational cooperation between artists and theaters, and they have an important function as an international "market place" for theater groups and artists and as a forum for a European discussion of art. In the cities and countries where the festivals are located, these festivals are often the only window on the world of performance art beyond the borders of the festivals. They introduce their audiences and the media to the artistic developments taking place somewhere else. They provide local artists and theater critics with the opportunity to be confronted with European state-of-the-art theater, and they often represent the first stepping stone to the international scene for regional avant-garde artists.

As a rule, theater festivals frequently work with a minimum of administration and are art- and project-oriented. For the most part they are institutionalized only to a slight extent, and often they cannot realize their plans in time, because of late budget guarantees. In spite of their strong programs and structural functions, as a rule they are insufficiently anchored in the politics and economy of their home country. Local and national decision-makers, generally politicians in charge of administering cultural offices, frequently focus on supporting the local performance art scene and easily fail to recognize the importance of conveying and networking the local performance art scene on an international level. Especially in Europe, where its institutions and economies are merging, politicians are extremely tempted to set political priorities adhering to the concept of cultural identity in order to maintain a remainder of national sovereignty.

skaitymai, svarstymai, pokalbiai, paskaitos bei diskusijos bandys atkreipti visuomenės, kultūrinėse programose dalyvaujančių vietos politikų ir Europos institucijų dėmesį į teatro festivalių kaip Europos kultūros tinklo generatorių vaidmenį. Šios kampanijos dalimi taps festivalių programoje specialiai surengti pokalbiai, kuriuose dalyvaus bei pasisakys vietos ir kitų šalių menininkai, su kultūra susiję politikai, prodiuseriai bei festivalių vadovai. Pasitelkiant bendrą komunikacijos strategiją, bus siekiama sustiprinti teatro festivalių kultūrinės ir politinės pozicijas gimtosiose šalyse bei Europoje. Norima aiškiai parodyti, jog pasikeitusiame šiandieninės Europos kultūros gamtovaizdyje jau ne vienerius metus atliekamos įvairios teatro festivalių tarptautinės kultūrinės funkcijos tiek artimoje, tiek tolimesnėje ateityje reikalauja atitinkamos finansinės paramos iš Europos kultūros biudžeto.

Projektą „Teatro festivalių transformacija“ inicijavo tarptautiniai festivaliai „Homo Novus“ (Ryga, Latvija), „Divadelna Nitra“ (Nitra, Slovakija), „Sirenos“ (Vilnius, Lietuva), „Spielart“ (Miunchenas, Vokietija), „Krakowskie Reminiscencje Teatralne“ (Krokuva, Lenkija), „4x4 Days in Motion“ (Praha, Čekijos Respublika), „Exodos“ (Liublijana, Slovėnija) ir „Baltoscandal“ (Rakvere, Estija).

F.I.T. is an international initiative of eight theater festivals in Estonia, Latvia, Lithuania, Poland, the Czech Republic, Slovakia, Slovenia, and Germany. Starting in September 2005, a series of guest performances, readings, hearings, interviews, lectures and discussions at all of the participating theater festivals will focus the attention of the general public, of local and national politicians involved in cultural programs, and of European institutions on the role of festivals as a generator for a European cultural network. As part of this campaign, at each of these theater festivals local and international artists, politicians involved in culture, producers and festival directors will have their say and participate in dialogues. The goal is to strengthen the cultural-political position of the theater festivals in their home countries and in Europe by means of a common communication strategy, and to make it clear that in the transformed cultural landscape of present-day Europe, the theater festivals' multifarious, transnational cultural functions, which they have been performing for several years now, demand appropriate financial support from European budgets for culture in the short and medium terms.

F.I.T. is an initiative of the international theater festivals Homo Novus (Riga, Latvia), Divadelna Nitra (Nitra, Slovakia), Sirenos (Vilnius, Lithuania), Spielart (Munich, Germany), Krakowskie Reminiscencje Teatralne (Krakow, Poland), 4x4 Days in Motion (Prague, the Czech Republic, May 2006), Exodos (Ljubljana, Slovenia) and Baltoscandal (Rakvere, Estonia).

>Rose Fenton

Nepriklausoma meno prodiuserė iš Jungtinės Karalystės. 1981 m. kartu su Lucy Neal įsteigė tarptautinį Londono teatro festivalį LIFT ir iki 2005 m. balandžio dirbo viena iš jo direktorių. Ji dalyvauja Theorem (Rytų ir Vakarų Europos teatro susitikimai naujajame tūkstantmetyje) tinklo veikloje nuo jo susikūrimo 1998 m. Šiuo metu drauge su Lucy Neal baigia rašyti knygą „Besisukantis pasaulis: pasakojimai iš Tarptautinio Londono teatro festivalio“, kuri bus išleista 2005 m. rudenį. Ji kaip ekspertė dažnai kviečiama dalyvauti viešose diskusijose Jungtinėje Karalystėje ir už jos ribų. Šiais ir kitais metais ji konsultuoja ir padeda rengti projektą „Festivalių transformacija“, aštuonių festivalių iš 8 šalių iniciatyvą sudarančius susitikimus, kurių metu bus tyrinėjami teatro festivaliai kaip Europos kultūrinių tinklų skatiniojai.

>F.I.T. projektą remia Europos Komisija (programa „Kultūra 2000“), Kultūros aljanso fondas, Goethes institutas, Miuncheno savivaldybės Kultūros departamentas ir kitos institucijos.

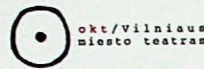
>„Sirenu“ seminarą ir diskusiją pristato „JT International“.

>Rose Fenton

An independent arts producer from United Kingdom. In 1981 she co-founded the London International Festival of Theatre (LIFT) with Lucy Neal and was its co-director until April 2005. She has been part of Theorem network (East and West European Theatre Encounters in a New Millennium) from the beginning in 1998. Currently she is finishing a book, written with Lucy Neal, The Turning World: Stories from the London International Festival of Theatre, which will be published in autumn 2005. She contributes widely to arts advisory panels in the UK and abroad. Over the next year she is advising on and facilitating a series of meetings as part of Festivals in Transition (F.I.T), an initiative of 8 festivals from 8 different countries that investigates theatre festivals as a generator of a European cultural network.

>F.I.T. is sponsored by the European Commission (the Culture 2000 programme), the Allianz Cultural Foundation, the Goethe-Institute, the Cultural Department of the City of Munich, and other local and national institutions.

>Sirens' seminar and discussion presented by JT International.

Festivalio globėjas

Artūras Zuokas, Vilniaus miesto meras

Festivalio taryba

Oskaras Koršunovas> Tarybos vadovas, OKT / Vilniaus miesto teatro meno vadovas, režisierius

Elona Bajorinienė> festivalio meno vadovė

Martynas Budraitis> festivalio direktorius, OKT / Vilniaus miesto teatro direktorius

Ignas Staškevičius> UAB „VP market“ valdybos pirmininkas

Audra Žukaitytė> OKT / Vilniaus miesto teatro tarptautinių gastrolių koordinatore

Gintaras Sodeika> „Vilniaus festivalių“ tarybos narys, kompozitorius

Festivalio kontaktai

Elona Bajorinienė> meno vadovė

art@sirenos.lt

Martynas Budraitis> direktorius

martynas@okt.lt

Gediminas Ušackas> technikos direktorius

tech@sirenos.lt

Kristupas Sabolius> atstovas spaudai

press@sirenos.lt

Ada Paukštytė> lietuviškos programos koordinatore, vadybininkė

info@sirenos.lt

Vygaudas Juknelis> administratorius

vygis@okt.lt

Ervinas Koršunovas> klubo koordinatorius

club@sirenos.lt

Rimantas Ribačiauskas> vadybininkas

rimas@okt.lt

Eglė Obcarskaitė> asistentė

The patron of the festival

Artūras Zuokas, Vilnius city mayor

Festival Council

Oskaras Koršunovas> head of the Festival Council, theatre director

Elona Bajorinienė> artistic director of the Festival

Martynas Budraitis> general manager of the Festival, OKT / Vilnius City theatre general manager

Ignas Staškevičius> member of the Festival Council, VP Market general director

Audra Žukaitytė> member of the Festival Council, OKT/Vilnius City theatre international tour manager

Gintaras Sodeika> member of the Vilnius Festivals Council, composer

Festival contacts

Elona Bajorinienė> artistic director

art@sirenos.lt

Martynas Budraitis> general manager

martynas@okt.lt

Gediminas Ušackas> technical director

tech@sirenos.lt

Kristupas Sabolius> press officer

press@sirenos.lt

Ada Paukštytė> Lithuanian theatre showcase coordinator, manager

info@sirenos.lt

Vygaudas Juknelis> administrator

vygis@okt.lt

Ervinas Koršunovas> club programme coordinator

club@sirenos.lt

Rimantas Ribačiauskas> manager

rimas@okt.lt

Eglė Obcarskaitė> assistant

Katalogo komanda

Redaktorius> **Kristupas Sabolius**

Redakcinė kolegija> **Elona Bajorinienė, Martynas Budraitis, Vygaudas Juknelis, Ervinas Koršunovas, Ada Paukštytė**

Dizainas> **Aidas Urbelis**

Fotografijos> **Kotryna Daujotytė (80), Phile Deprez (30), Christian Enger (34), Mátýás Erdély (22, 26),**

Dmitrij Matvejev (48, 52, 56, 60, 64, 68, 72, 76, 84),

Sofia Mendez (42), Zurabas Mochetaridzė (38),

Andreas Pohlmann (14), Tomas Vodnansky (18)

Vertimai> **Aleksandra Fomina, Monika Kisliakovaitė,**

Rita Gelombickaitė, Jūratė Pieslytė, Akvilė Melkūnaitė

Stilistė> **Rima Malickaitė**

sirenos@sirenos.lt

OKT / Vilniaus miesto teatras (Vš. l. „Oskaro Koršunovo teatras“)

T. Vrublevskio g. 4, 01100 Vilnius

Tel. +370 5 261 00 15

Faks. +370 5 261 18 77

el. paštas: info@okt.lt

Vilniaus miesto savivaldybės Vš. l. „Vilniaus festivaliai“

Klaipėdos g. 6-210 kab., 01117 Vilnius

Tel./ Faks. +370 5 212 73 64

Catalogue team

Editor-in-chief> **Kristupas Sabolius**

Editors> **Elona Bajorinienė, Martynas Budraitis, Vygaudas Juknelis, Ervinas Koršunovas, Ada Paukštytė**

Design> **Aidas Urbelis**

Photography> **Kotryna Daujotytė (80), Phile Deprez (30), Christian Enger (34), Mátýás Erdély (22, 26),**

Dmitrij Matvejev (48, 52, 56, 60, 64, 68, 72, 76, 84),

Sofia Mendez (42), Zurabas Mochetaridzė (38),

Andreas Pohlmann (14), Tomas Vodnansky (18)

Translations> **Aleksandra Fomina, Monika Kisliakovaitė,**

Rita Gelombickaitė, Jūratė Pieslytė, Akvilė Melkūnaitė

Proofreading> **Rima Malickaitė**

sirenos@sirenos.lt

OKT / Vilnius City Theatre

T. Vrublevskio g. 4, 01100 Vilnius

Tel. +370 5 261 00 15

Fax +370 5 261 18 77

e-mail: info@okt.lt

Vilnius Festivals, Vilnius city municipality public enterprise

Klaipėdos g. 6-210, 01117 Vilnius

Tel./ Faks.: +370 5 2127364

Už dalį Jūsų bilieto moka festivalio mecenatas

Už dalį Jūsų bilieto moka festivalio mecenatas

MAXIMA

Už dalį Jūsų bilieto moka festivalio mecenatas

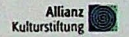
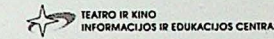
Už dalį Jūsų bilieto moka festivalio mecenatas

už dalį Jūsų bilieto moka

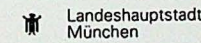
MAXIMA

SIRENŲ VIEŠBUTIS: **ARTIS**
CENTRUM HOTELS

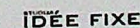
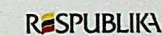
PARTNERIAI:

Alma littera

RĖMĖJAI:

BARIKADA

Tarptautinis>Vilniaus*
teatro+festivalis_2005

GERESNIS TEATRAS

